

7776

ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమాల:- ౨

తెలంగాణా

ఆంధ్రోద్యమము

మొదటి భాగము)

గ్రంథకర్త:-

మాడపాటి హనుమంతరావు

నాల్గవ ముద్రణము

అన్ని హక్కులు గ్రంథమాలవి

వెల

చందాదారులకు రు. ౧-౦-౦

ఇతరులకు రు. ౨-౦-౦

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ ఆంధ్రోద్యమం

నకు

సంఘీభావము, సేవాసక్తి, కార్యదీక్షతో

CHECKED-93 గట్టి శ్రాద్ధాది సేవించిన

సూర్యపేట వర్తకసంఘము

వారికి

సూర్యపేటలో

మహాత్మా

గాంధీపాఠశాల, గాంధీవిగ్రహ అవిష్కరణ

సందర్భమున

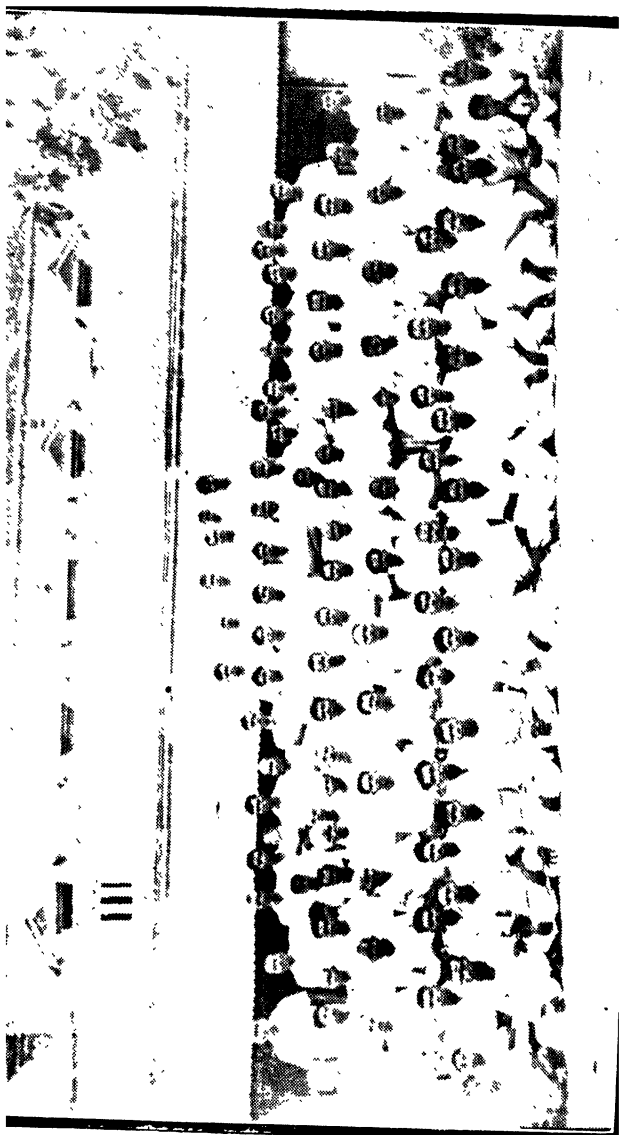
శ్రీ వ జనవరి ౧౯౪౯ నాడు

ఈ పుస్తకము అంకితము.

మ ప్త గాంధీ.

శ్రీమద్భక్త చరిత్రము

కా వి పో య త లు:—

శ్రీ రాజా రామ దేవరావు జహద్దరుగారు.

శ్రీ రాజా నాయని వేంకటరంగారావు జహద్దరుగారు.

శ్రీ కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు.

శ్రీ వాణి ముద్రితా లయము

సు.ల్తాక బజారు,

హైదరాబాద్—సర్కార్.

విషయసూచిక.

కమసంఖ్య	పుట
౧. ప్రాథమికాంశములు	౧
౨. ఉద్యమారంభము	౧౮
౩. ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘము ...	౨౭
౪. ఆశయములు; కార్యవిధానము	౪౫
౫. గ్రంథాలయోద్యమము ...	౫౨
౬. వర్తక సంఘములు ...	౬౮
౭. వెట్టిచాకిరి ...	౭౭
౮. పాఠశాలల స్థాపన ...	౮౩
౯. ప్రచారకార్యము (లఘుపుస్తకములు; ప్రచారకులు)	౮౭
౧౦. ,, ఉపన్యాస సభలు; వార్తాపత్రికలు)	౯౯
౧౧. సిఁహావలోకనము ...	౧౩౨
అనుబంధము ...	౧౪౯

ఆంధ్రచరిత్రకా గ్రంథమాలలో రెండవకుసుమముగా
 “తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము” అను పుస్తకముయొక్క మొద
 టిభాగము ప్రకటించుటకు మిగుల సంతసించుచున్నాము. ఈ
 గ్రంథముయొక్క యోగ్యతనుగూర్చి విశేషవాఙ్మూలములన
 వనరము. గ్రంథకర్త జ గ మె రి గి న వాడు. విషయము
 భావచరిత్రకారుల కమూల్యమయి ట్టిది. బహుళముఖ ప్రచా
 రితమయి, ఆంధ్రుల మేల్కొలిపిన యదార్థకథన మిందువర్జిత
 మయినది. ఇందు వర్జితమైన ఆంధ్రులకార్య శూరత్వమును
 జూచి మహారాష్ట్రులు, కర్ణాటకులు ముగ్ధులయి ఆంధ్రులననుక
 రించినచో, ఆంధ్రోద్యమముయొక్క ఘనత వెల్లడికాగలదు.
 అంతరాయములను గణింపక, కష్టవిష్టరములకు తలయొగ్గి,
 తక్షణ దీక్షతో ఉద్యమమును కొనసాగించిన ఆంధ్రనాయకుల
 ప్రతిభావిశేషములు ప్రశంసనీయములుగదా! ప్రజాసేవకతత్ప
 రులయి, వంద్యులయిన మహానీయుల పటములు పెక్కు సంపా
 దించి గ్రంథము నలంకరింప జేసనాము.

ఈ గ్రంథమునకు గుముద్రణాదివ్యయములు శ్రీ సూర్యా
 షేట వర్తకసంఘమువారు భరించి మాతో సహకరించి నందు
 లకు వారికి ధన్యవాదములు సమర్పించుకొనుచున్నాము. శ్రీ
 సూర్యా షేట వర్తకసంఘమువారి ఆంధ్రచరిత్రాభిమానము,
 ఆంధ్రభాషాభిమానము అనుకరణీయము.

మైదాబాదు }
 1-2-1949 }

ఆదిరాజు వీరభద్రరావు,
 సంపాదకుడు.

రెండవ ముద్రాణమునకు

వీ ఠి క

రెండుమాసములు గడచువరకే, ఈగ్రంథముయొక్క పునర్ముద్రాణము అవసరమగుటకు కారణములు రెండు:—

- (౧) ఆంధ్రపారస్వతపరిషత్తు (హైదరాబాదు) కార్యకర్తలు మాధ్యమిక పరీక్షకు దీనిని పాఠ్యగ్రంథముగా నిర్ణయించుట.
(౨) ఆంధ్రసోదరుల యభిమానము.

కనుక వారికి మేముకృతజ్ఞులము, తమపనిరితొందరగా నెరవేర్చిన శ్రీవాణీముద్రాణాలయమువారు ప్రశంసాపాత్రులు.

మూడవ ముద్రాణమునకు

వీ ఠి క

మరల త్వరలోనే ఈ ప్రస్తకము మూడవ ముద్రాణము పొందుభాగ్యము గాంచినది. ఇందునకు ఆంధ్రవాచక ప్రపంచమునకు శృతజ్ఞతా వందనములర్పించు చున్నాము. త్వరగా పని నెరవేర్చిన శ్రీపద్మశాలి ముద్రాణాలయమువారు ప్రశంసాపాత్రులు. ఈముద్రాణమున ఆంధ్రదేశపటము, సూర్యాపేట వర్తకసంఘమువారిపటము చేర్చబడినవి.

నాల్గవ ముద్రాణమునకు

వీ ఠి క

రెండుమాసములు కాగానే నాల్గవముద్రాణమువసరమైనది. సత్వరముగా దీనినచ్చువేయించి యిచ్చిన వాణీముద్రాణాలయాధికారి శ్రీ నట్టే అప్పారావుగారు ప్రవసీయులు.

ఆర్ ముసల్లంజంగ్ బాగ్,
సులక్ పేట, హైదరాబాదు.
౨౨—౮—౧౯౪౯

}

ఆదిరాజు వీరభద్రరావు

నంపాదకడు

తొ లి ప లు కు

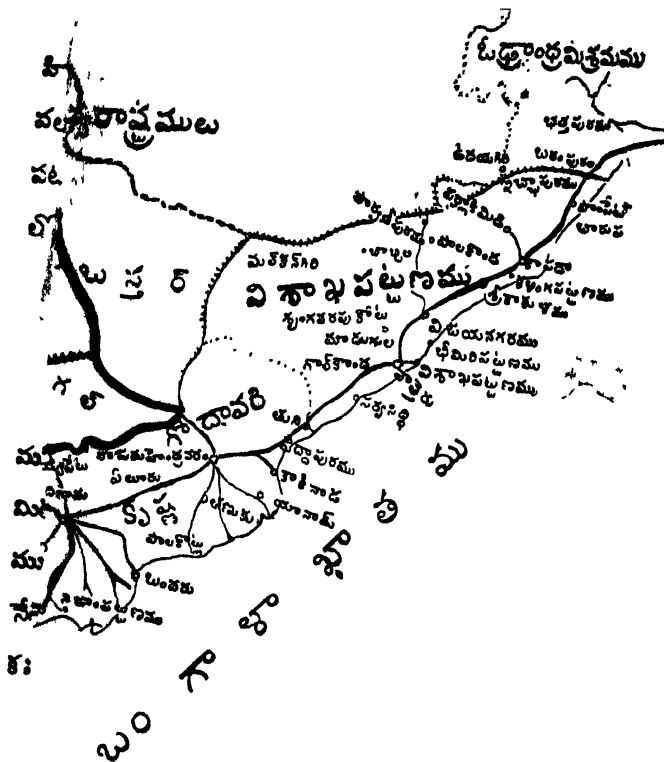
తెలంగాణమునందు, నేటికి ఇరువదియేడేండ్ల క్రింద, పౌరసంస్థ మైయుండిన ఆంధ్రోద్యమముయొక్క మొదటిదశా వివరములు—ఎనిమిది సంవత్సరముల కార్యములు— ఈపుస్తకములో ప్రకటించ యత్నించితిని. దీనిలో యదార్థములగు సంగతులు వ్రాయబడినవేకాని అతిశయోక్తులతో పనిగొనబడలేదు.

సా ధ న ము లు

ఈపుస్తకరచనములో ఎక్కువగా ఉపయోగపడిన సాధనములు:— (౧) నీలగిరి పత్రిక (నల్లగొండ) (౨) తెనుగు పత్రిక (ఇనుగుర్తి) (౩) గోలకొండపత్రిక (హైదరాబాదు) వీని ప్రాంతసపుటములు (౪) ఆంధ్రజనకేంద్రసంఘముయొక్క కవితలు. అనేక సంగతులు గ్రంథకర్తజ్ఞ పకముపై నను అనుభవములపై నను ఆధారపడియున్నవి.

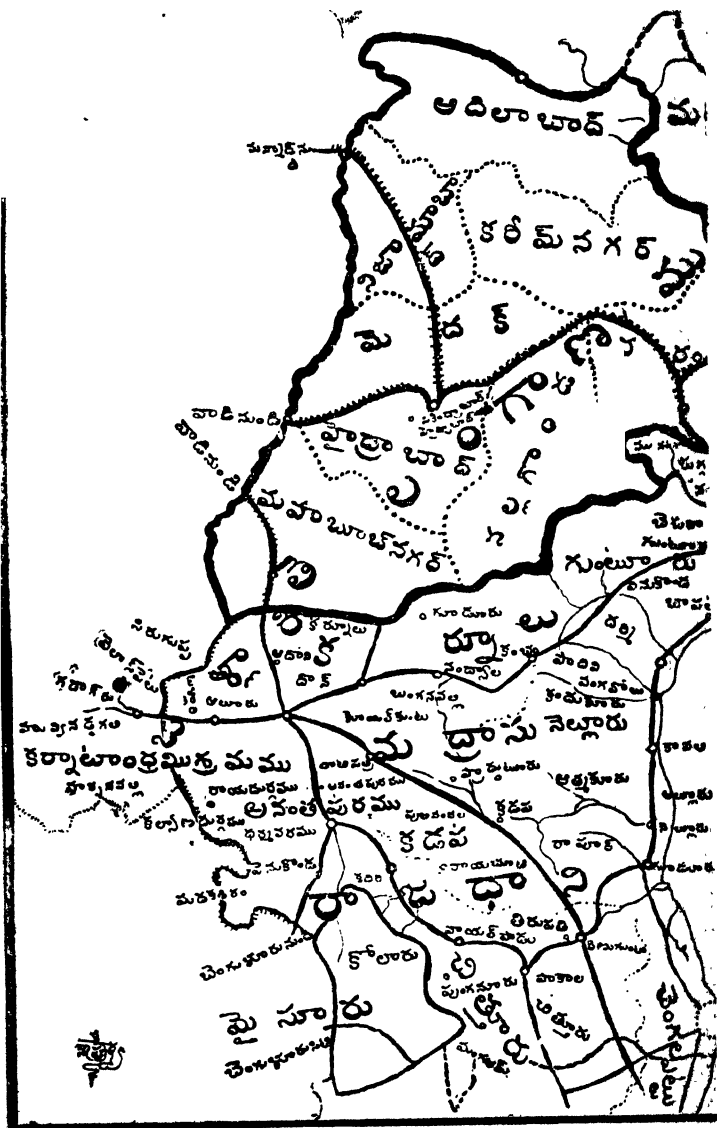
ప ట ము లు

ఆంధ్రోద్యమము యొక్క మొదటిదశలో పనిచేసిన అనేక మహాశయులు, ఉద్యమముయొక్క రెండవదశలో అత్యున్నతస్థానము నధిరోహించి, ఉద్యమ చరిత్రను కాంతివంతముగా నొసర్చినవారుకలరు. అట్టివారిపటములు, యోగ్యమగువిధమున, రెండవభాగమున రాగలవు. ఈ మొదటి భాగమున, తదితర మహాశయుల పటములు సాధ్యమైనన్ని సంగ్ర

అ
న
క

తెలంగాణ ముతాసవ
అఖిలాంధ్రదేశము

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము

౧

ప్రాథమికాంశములు .

“నిజాంరాష్ట్రము” అని మనము వ్యవహరించుచున్న భూభాగము హైదరాబాదురాజ్యము అనునది. ఈ రాజ్యమును క్రీ. శ. ౧౭౨౪ నుండి పాలించుచున్న ఆసఫ్ జాహి వంశపు రాజులకు “నిజాముల్ముల్క్” అను బిరుదు మొదటియండియు వచ్చుచున్నందున ఇచ్చటి రాజులకు సంగ్రహముగ “నిజాము” అను శబ్దము వర్తించుచున్నది. దీనిననుసరించియే యీ రాజ్యమునకు “నిజాంరాష్ట్రము” మరువేరు వాడుకలోనికివచ్చినది. ప్రజల మాతృభాషలనుబట్టి ఈ రాజ్యము మూడుభాగములుగా నేర్పడినది. (౧) ఆంధ్రప్రాంతము:- అనగా తెలుగువారు నివసించునది. (౨) మహారాష్ట్రప్రాంతము:- అనగా మహారాష్ట్రభాష మాట్లాడువారుండునది. (౩) కర్ణాటకప్రాంతము:- అనగా కన్నడభాషవారుండునది. ఈ మూడుప్రాంతములను ఇచ్చటివారు క్రమముగా (౧) తెలంగాణము (౨) మహారాష్ట్రాదీ (౩) కర్ణాటకము అనుపేళ్ళతో బిలుతురు. వీనిలోని “తెలంగాణము” అనునది ఆంధ్రప్రాంతము కనుక “నిజాంరాష్ట్రాంధ్రదేశము” అనగా హైదరాబాదు రాజ్యమునని తెలుగుదేశమని వ్యవహారము

లోనికి వచ్చినది కావున, నిజాంరాష్ట్రపు ఆంధ్రోద్యమమనగా హైదరాబాదు రాజ్యములోని తెలుగువారి యభ్యుదయము నకైసాగుచున్న ఉద్యమమనియు, భారతదేశములోని యితర ప్రాంతములందున్న యాంధ్రుల వివిధములగు నుద్యమములకు భిన్నమైనదనియు గ్రహించవలసియుండును. ఇట్టి యుద్యమము, ౮-౨-౧౩౩౧ ఫ (౧౨-౧౧-౧౯౨౨)నాడు ఆరంభమైనదను సంశయము జ్ఞప్తియందుంచుకొనదగినది.

† ఇప్పటి “నిజాంరాష్ట్రము” విప్లవపర్యవేత్తములకు దక్షిణముననున్న దక్కనుపీఠభూమిపైన విశాలప్రదేశము నాక్రమించియున్నది. దీనివైశాల్యము, ౮౨ వేల ౬౯౮ చదరపుమైళ్లు. అనగా ఇంగ్లాండు, స్కాట్లాండు అను రెంటి వైశాల్యపు మొత్తమును మించుచున్నది. ఈ రాష్ట్రములోని పదునారు జిల్లాలు;

+ దీనిలో బరారు ప్రాంతము చేరదు. దానినికూడ చేర్చుకొనినచో ౧౩ వేల ౭౧౦ చదరపుమైళ్ళ వైశాల్యము అధికమగును. మహాభువన వహించిన నిజామప్రభువు బరారునకుకూడ ఏలిక గా సంగీకరింపబడి యున్నాడు (౨౦ ఆక్టోబరు ౧౯౩౬ నాటి సంధిపత్రము) ఇచ్చటి యువరాజుగార “బరారు రాజు కుమారుడు” అనియు యువరాజుగారి భార్య “బరారు రా

ప్రభుమికాంక్షములు

నాల్గు సూత్రాలుగా భాగింపబడియున్నవి. అవి (౧) వరంగలు సూత్ర (౨) మొదకు సూత్ర (౩) గుల్బర్గా సూత్ర (౪) అవురంగాబాదు సూత్రాయను పేర్లు కలిగియున్నవి. ఈ నాల్గింటిలో మొదటి రెండుసూత్రాలు, అనగా వానిలో నిమిడియున్న ఎనిమిది జిల్లాలు, * ప్రభుత్వమువారి పత్రవ్యవహారమున “తెలంగాణము”గా వ్యవహరించబడుచున్నవి. ఈ తెలంగాణములోనే రాజధాని నగరమగు హైదరాబాదు కలదు. తెలంగాణపు మొత్తము వైశాల్యము ౪౧ వేల ౫౦౨ చదరపుమైళ్లు - ఇది రాష్ట్రపు మొత్తము వైశాల్యములో నగమును మించుచున్నది. యదార్థము విచారించినచో, నిజాంరాష్ట్రములోని మహారాష్ట్ర కర్ణాటక జిల్లాలని ప్రభుత్వ వ్యవహారమునం దున్న వానిలోని కొన్ని భాగములుకూడ అంధ్రప్రాంతమున చేరదగియున్నవి.

కుమారిత” గాను బిరుదములతో పేర్కొనబడుచున్నారు. అయినను బరారవరిపాలనము మధ్యపరగణాల గవర్నరుక్రిందనే యున్నది. పూర్వపు ఉత్తరపర్వారులును, దత్తమండలములును నిజాము ప్రభువు పాలనమనకు లోబడియుండెను. కాని ఆ ప్రాంతముంతయు ఇప్పుడు మద్రాసు రాధానికి చెందియున్నది.

* బాగాతు జిల్లా తెలంగాణములోనిదే కనుక వీనిసంఖ్య ౯ అయిన

♦ ఈ యంశములను దృష్టియం దుంచుకొని చూచినచో ఆంధ్ర ప్రాంతము నిజాం రాష్ట్రములో ప్రధాన స్థానము నాక్రమించి యున్న దనుట నిర్వివాదాంశము!

ఆంధ్రోద్యమ మారంభమగుటకు పూర్వము నిజాం రాష్ట్రాంధ్ర దేశములోని పరిస్థితు తెల్లుండునో తెలియుటకై ఈ ప్రకరణము ప్రత్యేకముగా నుద్దేశింపబడియున్నది. కనుక ఇచ్చట మే మిచ్చు అంకెలును, సంగతులును నేటికి ఇరువది యైదు సంవత్సరములకంటె పూర్వపువని గ్రహించగోరెదము.

“రాజ్యములోని...౮ జిల్లాలు, వరంగలు, కరీంనగరం, ఆదిలాబాదు, నిజామాబాదు, మెదకు, నల్లగొండ, మహబూబు నగరము, అత్రాపుబల్దా అనునవి తెలంగాణమువి. ౧౯౧౧సం వో జరిగిన జనపరిగణనమునుబట్టి తెలుగుజిల్లాల మొత్తము జన సంఖ్య ౬౭ లక్షల ౨౪ వేల ౬౯౪ (రాష్ట్రపు మొత్తము జన సంఖ్య ౧,౩౩,౭౪,౬౭౬) .. తెలుగుజిల్లాలను పశ్చిమదిశనలంటి యున్న...జిల్లాలగు రాయచూరు, గుల్బర్గా, బీదరులలోకూడ

♦ నిజాంరాష్ట్రములోని ఆంధ్రప్రాంతము నిజముగా నెంతయున్నదో విచారణసల్పి నివేదిక సమర్పింపవలయునని ఐదవ నిజాంరాష్ట్రాంధ్ర మహాసభ (హైదరాబాదు) తీర్మానించియుండెను. కాని ఈ పని కొన్ని కారణముల వలన ఇంకను సాగ లేదని తెలియచున్నది.

తెలుగువారున్నారు. వీరిసంఖ్య ౮ లక్షల ౭ వేల ౫౪౭...నిజాం రాష్ట్రమునందు తెలుగుభాష మాతృభాషగాగలవారి మొత్తము సంఖ్య ౬౩ లక్షల ౬౭ వేల ౫౭౮. ♦రాజ్యమున మొత్తము మీద నున్న ౧౮ వేల చదరపుమైళ్ళ యరణ్యములో, ౧౬వేల చదరపుమైళ్ళ యరణ్యము తెలంగాణములోనిదే, రాజధాని యగు హైదరాబాదు తెలుగుదేశములోనే చేరియున్నది... రాజ్యములోని ముఖ్య సంస్థానములగు పాలవంచ, ఆత్మకూరు,

♦ ఇందలి యంకెలు తరువాత జరిగిన, ౧౯౨౧, ౧౯౩౧, ౧౯౪౧ లోని జన పరిగణనములందు మారినవి. పాతకుల యుపయోగార్థము వాని నీ క్రింద జూపెదము:—

సం॥	రాష్ట్ర జనసంఖ్య
౧౯౨౧	౧,౨౪,౩౧,౩౩౦
౧౯౩౧	౧,౪౪,౩౬,౧౪౮
౧౯౪౧	౧,౬౩,౩౮,౫౩౪

తెలంగాణ ప్రజనసంఖ్య	రాజ్యమున అంధ్రము మాట్లాడువారి సంఖ్య
౬౪,౧౯,౨౯౮	౬౦,౧౫,౧౩౪
౭౫,౫౪,౫౯౮	౯౯,౭౨,౫౩౪
౮౪,౩౨,౬౦౭	౭౫,౨౯,౨౨౯

జుప్రోలు, గద్వాల, వనపర్తి మున్నగుచవి తెలుగువే. †గడచిన
 ౧౦ సంవత్సరముల (౧౯౦౧-౧౯౧౦) కాలములో పట్టణములు
 గా మారిన ౯ ప్రదేశములలో ౭ తెలుగుజిల్లాలలోనివే. అనేక
 సంవత్సరములనుండి మహారాష్ట్రాడీ కర్ణాటకములు ప్లేగుబాధ్యము
 వలన పీడింపబడుచున్నవి. వానిలోని కొన్ని జిల్లాలందు వర్షలో
 పము వలన తరచుగా క్షామములు సంభవించుచుండును. కాని
 తెలుగుజిల్లాలలో నేటివరకు ప్లేగు రాలేదు. ౧౯౧౧ సంవత్సర
 మున హైదరాబాదు పట్టణమున నీ బాధ్యము పొడచూపెను.
 కాని అది మరలవచ్చియుండలేదు. పై సంగతులచుబట్టి నిజాము
 రాజ్యములోని తెలుగువారు చాల సుఖులై వృద్ధి మార్గో
 న్ముఖులై యున్నారని తోచుచు కాని .. ఇట్టి అభిప్రాయము
 నకు మనము రాకూడదు.”

“నిజాం రాష్ట్రమున జరుగుచున్న పరిపాలనా సంస్థరణ
 లలో... తెలుగువారు రాజ్యాంగమునందు ఏమాత్రమును గొప్ప
 స్థితికి వచ్చినట్లు కానరాదు. కొన్ని సంవత్సరములక్రింద హైకోర్టు
 జడ్జి పదవిని అకస్మికముగా బొందిన యొక నాయకుగారిని
 పదవివేసితిమేని హైకోర్టుజడ్జిపదవికి వచ్చిన తెలుగువాడు లేనే

†వీనిలో, దోమకొండ, సిరిసేపల్లి, గోపాలపేట, రాజాపేట అను
 సంస్థానములుకూడ చేర్చదగినవై యుండెను.

లేదు. వైద్యశాఖయందిప్పుడు పనిచేయుచున్న ఒకరిద్దరిని లెక్కలోనికి దీసికొననిపక్షమున, ఉన్నతోద్యోగములందున్న తెనుగువారు లేనేలేరని నిస్సంశయముగా జెప్పవచ్చును. ౧౮౯౫లో హైదరాబాదునందు శాసననిర్మాణసభ యొకటిస్థాపింపబడినది. అప్పటినుండి నేటివరకు ఒక యాంధ్రుడేనియు దానిలో సభ్యుడగు భాగ్యమును పొందలేదు. పలువురు హిందువులు ఈ రాజ్యమున అవ్వలుతాలుకుదారులుగను, సూబేదారులుగను పనిచేసియున్నారు. కాని ఆంధ్రుడెవ్వడును అట్టిగౌరవమునకు పాత్రుడుకాలేదు. వేయేల? నూరు రూపాయలకు మించిన (నెల) వేతనముగొను తెలుగువారిని మనము వ్రేళ్లపైన లెక్కించవచ్చును. తుదకు, హైదరాబాదు హైకోర్టులో ప్రముఖులుగా పనిచేయుచున్న న్యాయవాదులలో ఆంధ్రు డెవడైన నున్నాడా యని సంశయింపవలసి యున్నది.”

“మహారాట్వాడిరైతు వర్తకాభివృద్ధికి సాధనములగు పంటలను పండించుచున్నాడు...కాని తెనుగురైతు ఇంకను భోజనమున కపసరములగు పంటలను పండించుటతోనే తృప్తి పొందుచున్నాడు. రాజ్యమునగల ౧౮౮ కర్మాగారములలో ౬౫ మాత్రము తెలుగు ప్రాంతములో నున్నవి. వీనిలో ౧౦ హైదరాబాదు పట్టణములోనినే. కర్మశాలల యజమానులు

సాధారణముగా పారసీలో తురకలో అయియుందురు...చర్మపు పనులలోను, నేత్రపనులలోను ముందంజ వేయువారు సాధారణముగా తురకలే...నాగరకతగలదిగా నెంచబడు హైదరాబాదు వట్టణమున సైతము వందలకొలది మహారాష్ట్ర (బ్రాహ్మణులు వర్తకవ్యాపారము సమృద్ధితో నిర్వహించుచుండ,...తెలుగు బ్రాహ్మణులు వర్తకము తనకు అవమానకరమగు వృత్తియని యింకను భావించుచునేయున్నాడు.”

“ఈ రాష్ట్రములో హిందువులసంఖ్య నానాటికి క్షీణించుచున్న దనుమాట ఈక్రింది యంకెలవలన తెలియగలదు:-

సం॥

పదివేలజనులలో హిందువులసంఖ్య

క్రీ శ. ౧౮౮౧	౯౦౫౩
” ౧౮౯౧	౮౯౮౫
” ౧౯౦౧	౮౯౧౫
” ౧౯౧౧	౮౬౧౫

“ఎనిమిది జిల్లాల వైశాల్యముగల యీ తెలుగుదేశమందు,తుదకు రాజధానీ నగరమందైనను, ఒక బ్రాహ్మణసమాజముగాని, ప్రార్థన సమాజముగాని లేదు. హైదరాబాదునం దొకటియు, సికింద్రాబాదునం దొకటియు మొత్తము రెండు

ఆర్యసమాజములు కలవు గాని అవి చేయుపని మిక్కిలి యల్పము. ఆపనియైనను పట్టణముదాటి యంతరికిబోయినట్లుతోచదు. సంఘ, మత సంస్కారోద్యమములు ఇంకను ఇచ్చటివారి కన్నలను విప్పలేదు.”

“ఈ రాజ్యమున చదువుకొనినవారి సంఖ్య వేయిటికి ౨౦ మందికంటె మించలేదు. హిందూ మహమ్మదీయులలో చదువనేర్చినవారి సంఖ్యలను వేరుపరచి చూచిన పక్షమున ముస్లిములలోనే చదువువచ్చినవారెక్కువగా గలరనట గాన వచ్చుచున్నది. తురకలలో చదువువచ్చినవారు వేయిటికి ౫౯ మంది; హిందువులలో అట్టివారు ౨౩ మంది మాత్రమే... తెలుగుదేశమున మాధ్యమిక పాఠశాలల సంఖ్య ౧౮. ఇక మహారాష్ట్రాడీజిల్లాలలో నిట్టివి ౨౯ వున్నవి... హైదరాబాదు లోనికళాశాలయందు నేటివరకు, ఎఫ్.ఎ,బి.ఎ, పరీక్షలలో గడలేరిన వారిలో, తెలుగువారి సంఖ్య అత్యల్పము. వైద్య కళాశాలయందును, శిల్పకళాశాలయందును విశేషసంఖ్య మహారాష్ట్రాడీ విద్యార్థులదే. పారిశ్రామిక విద్యాలయములందును తెలుగువారు సామాన్యముగా గానరారు. ఇచ్చటిన్యాయ శాస్త్రముల బోధించు తరగతిలో సైతము మహారాష్ట్రాడీవారి సంఖ్య తెలుగువారిసంఖ్యకంటె ఎన్నియో రెట్లుమించియున్నది.”

(బిటిఘ హిందూ దేశములోలేని చిక్కకటి ఈ రాజ్యమువారి నెమర్కొనుచున్నది. అదేదన:-అచ్చట ఇంగ్లీషు, దానితో దేశభాష, ఈ రెండే కావలసి యున్నవి. ఇచ్చట ఆ రెంటితో బాటు ఉర్దూకూడ వచ్చిననేగాని పనిసాగదు. కనుక ఇచ్చటి విద్యార్థి మాతృభాష నేర్చుకొనుట యందు కొంతకాలమును, ఉర్దూసభ్యసించుట యందు కొంతకాలమును, ఇంగ్లీషు కొరకు మరికొంతకాలమును గడుపవలసి యున్నాడు.”

“ఆరంభవిద్య తెలుగుననేర్చు పాఠశాలలు చాలగ్రామములలోనున్నవి. కాని అంతమాత్రమున జరులకు లభించు జ్ఞానము స్వల్పము. మాధ్యమిక పాఠశాలలలో తెలుగు రెండవభాషగా మాత్రము జరువ వీలున్నది. హైదరాబాదు కళాశాలలో తెలుగు బోధించు నేర్పాటులు కలవు. కాని దానివలన లాభము తక్కువ... ఈ రాజ్యమువారు ఉర్దూనో, పారసీనో రెండవభాషగా దీసికొనగోరుచుందురు. మాధ్యమికవిద్యా పరీక్షలో తెలుగు రెండవభాషగా దీసికొనువారిసంఖ్య దినదినము సన్నగిల్లుచున్నది. ప్రాతపద్ధతిని సంస్కృతమందును ఆంధ్రమునందును కొంత పాండిత్యముగలవారు కొందరు అక్కడక్కడ, ముఖ్యముగా, వరంగల్లు, కరీంనగరము, నల్లగొండ జిల్లాలలో నున్నారు. కాని, వారు... ఏమూలనో కూర్చుండి యక్ష

గానములనో, హరికథలనో, శతకములనో వ్రాసికొని బ్రతుక వలసినవారై యున్నారు.”

“ఇక ఇచ్చటి తెలుగువారు మాట్లాడుభాషను జూచుడు... ఈ రాజ్యములోని తెలుగుభాషకు, ఉత్తరమునను, కొంతవరకు పశ్చిమమునను మహారాష్ట్రభాషతోను, కొంత పశ్చిమమునను దక్షిణమునను కన్నడభాషతోను సమ్మేళనము కలుగుచున్నది. తక్కిన యన్నిభాగములలోను, అందు ముఖ్యముగా పట్టణము లందు, ఉర్దూభాషాసంపర్కము వీడజాలనిదై యున్నది. ఈ కారణమువలన, పైనచెప్పిన ప్రాంతములవారి యాచారము లందువలెనే, వారి భాషయందుకూడ ఎన్ని యోమార్పులు వాటిల్లినవి. ఆదిలాబాదు, నిజామాబాదు ప్రాంతములందువలెను వారు సంభాషించునప్పుడు మహారాష్ట్రభాషలోని శబ్దములును, వాని యవభ్రంశస్వరూపములును తరచుగా వచ్చుచుండును. వారి భాషకు ఉదాహరణము:—*“ఇదేమో” మాయ్, రొండు దివ్వులుఆయె. సాళెకుపోవు, ఇదేమి దైవము?... ఏస్ససాండెము ఏదిరా?... కాకికు మావుశీ ఖేటీ కాలేదు”. ఇక మహబూబు

* దీనిని సాధారణ భాషలో నిట్లు చెప్పవచ్చును “ఏమిరా నాయనా, రెండుదినము లాయెను. బడికిపోవు. ఇదేమి దురదృష్టము?... ఏనుగు తొండము ఏదిరా?... చిన్నాయనకు మేనత్త దర్శనము కాలేదు,

నగరపు తుదిభాగములోను అత్యాచారబల్టాయొక్క పశ్చిమ భాగములోను నివసించువారి భాష కర్ణాటకుల సంవర్కము వలన కన్నడ భాషాశబ్దములతో నిండి యుండును. దీని కుదాహరణము:- “మా నల్లపిల్లకు పెసర బేడలు పట్టవు. ధొడ్డుపిల్ల బేకై నంత తి-టది”. ఇక ఉద్దాహరణి కలయికవలన తెలుగు భాషకు కలిగిన దురవస్థ ఇట్టిదని చెప్పట కష్టము. ఉదాహరణము:- “ఈ మొకద్దమాలో చలాయించిన కార్తవాయి అంతా జాలీది. సాహెబు జిల్లా జాయె మాక్తా కుపోయి, తహకీకాతు చేసి కై ఫియతు రాసినాడుగదాకె, ఫరీఖుదావా బిల్కూలు నాజాయజా. ఆయిందా యితోర్న కార్తవాయి చేసిన సూరతు లో మాఖాలు తదారకు చేయటం కాగలదు. ఫళ్లు మర్కుం చంద ౧౬ ఫర్వర్ది సక తేరాసా బారా ఫసలీ”. (ఆంధ్రపత్రిక సంవత్సరాది సంచిక:- ౨-౪-౧౯౧౪ పుటలు ౧౪౯-౧౫౨)

* దీనిని సాధారణముగ తెలుగులో నిట్లు చెప్పగలము:- “మాచిన్న పిల్లలకు పెసరపప్పు బట్టము లేదు. పెద్దపిల్ల కావలసినంత తి-టుంది.

† దీని భావమును ఈ విధముగా ప్రకటించగలము:- “ఈవ్యవహారము లో నడచిన చర్య అంతాతప్పు నృప్తి. జిల్లాతాలుకుదారు, ఆ స్థలముకు పోయి విచారణచేసి, నివేదిక వ్రాసినాడు. ఏమనగా: కక్షిదారు చేసిన వాదము పూర్తిగా అక్రమమైనది. ముందు ఈ విధమగుచర్య జరిపిన పక్షమున బాగా శిక్షవిధించటము కాగలదు: లేదీ ౧౬ ఫర్వర్ది ౧౩౧౨ ఫ.

పైన వర్ణింపబడిన స్థితిగతులు క్రీ.శ. ౧౯౧౮ నాటివేయై నను. నిజాంరాష్ట్రమున ఆంధ్రోద్యమ మారంభమైన ౧౯౨౨ (౧౩:౧౪నల్)నం॥ లోపల-అనగా ఎనిమిదేండ్ల కాలములో-ఆంధ్రుల పరిస్థితులందు కలిగిన మంచిమార్పులు ఏవియుచెప్పదగినవి లేవు.†

ఆ కాలమున, రాజధానీనగరమగు హైదరాబాదు పురమున ప్రజాహిత కార్యములం దభిరుచిగలవారందరును మహారాష్ట్రులుగనే యుండిరి. ప్రజలపక్షమున విద్యాసంస్థలను స్థాపించువారు వారే. ఉన్నతవిద్యావిధూషితులగు పురుషులుచు స్త్రీలును వారిలోనుండియే కానవచ్చుచుండిరి. సభలందును, సమావేశములందును, గణపతిఉత్సవములవంటి సమారంభములందును కర్తృత్వము, యోగ్యతాప్రదర్శనము అంతయు వారిదిగనే యుండినది. తెలుగువారిలో విద్యాధికు డెవడైనను, ఎన్నటనైనను వెక్కిరించినట్లు కానవచ్చినను, అతనియందు ఉత్సాహముగాని, దేశకార్యతత్పరతగాని మందునకైన గోచరమగుచుండ

† ఈ కాలములోపలనే ౨-౧-౧౩ లో ఫసలి (౩-౧౦-౧౯౧౮) నాడు ఉర్దూ ప్రధానభాషగా గల ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము స్థాపితమైనది. అది ఆంధ్రుల ఆశయముల సంతకరకు నెరవేర్చినదో వివరించవలసిన పనిలేదు. అట్టి వివరణమున కిది సందర్భముకూడ కాదు.

లేదు! హైదరాబాదునగరము నిజాంరాష్ట్రాంధ్రప్రాంతములోని దగుటవలనఅది, తననగరమేయని అతనికిస్మరణయే యుండలేదు. తన మాతృభాష తెలుగుని యాతనికి సాధారణముగా తోచుటయే లేదు! అతని వేషములోను, అతని భాషలోను, సాధారణముగా, ఆంధ్రత్వమువెదుకదగినదై యుండెనని చెప్పినజాలును!

ఈ సందర్భమున, క్రీ.శ. ౧౯౦౧ నుండి నిజాంరాష్ట్రాంధ్రప్రాంతమున అచ్చటచ్చట స్థాపింపబడిన ఆంధ్రగ్రంథాలయముల సేవ ప్రశంసింపదగినది. మన రాజ్యములోని మొట్టమొదటి ఆంధ్రగ్రంథాలయము, శ్రీకృష్ణదేవరాయల ఆంధ్రభాషానిలయము. ఇది హైదరాబాదు నగరములోని రెసిడెన్సీ బజారులో ౧౯-౧౯౦౧నాడు స్థాపింపబడియుండెను. రెండవది హనుమకొండలోని శ్రీరాజరాజ సరేంద్ర ఆంధ్రభాషానిలయము. (౨౯౧-౧౯౦౪). మూడవది సికింద్రాబాదు లోనిఆంధ్రసంవర్ధనీ (౩౦-౯-౧౯౦౫) †ఇట్టివే మరికొన్ని తెలుగు జిల్లాలలో అచ్చ

†మరికొన్ని గ్రంథాలయములు: (౧) సంస్కృత కళాసంఘస్థానీ సికింద్రాబాదు (౩-౮-౧౯౦౩) (౨) మహబూబియా ఆంధ్రభాషానిలయము ఎర్రపాలెము (వరంగల్లుజిల్లా) (౧౬-౭-౧౯౧౦) (౩) శ్రీసిద్ధిమల్లేశ్వర గ్రంథాలయము, రేమిడిచర్ల (వరంగల్లుజిల్లా) (౧౯-౧౯౦౩) (౪) శ్రీఆంధ్ర విజ్ఞాన ప్రకాశనీ గ్రంథనిలయము, సూర్యాపేట, నల్లగొండజిల్లా (౧౯౧౭) (౫) శ్రీ ఆంధ్ర సృష్టి గ్రంథనిలయము, నల్లగొండ (౧౮-౩-౧౯౧౮)

టచ్చట నెలకొల్పబడి మాతృభాషాప్రసారము చేయుచుండెను. వీనిలో మొదటిది విఖ్యాతులగు మునగాల జమిందారులు, శ్రీ రాజానాయని వేంకటరంగారావుగారిపోషకత్వమున, కీర్తి శేషులగు కొమర్రాజు వేంకటలక్ష్మణరావు, రావిచెట్టు రంగారావు, ఆదిపూడి సోమనాథరావు, మైలవరము నృసింహశాస్త్రిగార్ల తోడ్పాటుతో స్థాపింపబడినది. శ్రీ రాజాగారి ఇట్టి పోషకత్వమే రెండవభాషానిలయమునకును, జిల్లాలోని మరికొన్ని గ్రంథాలయములకును లభించినది. మనరాష్ట్రపు ఆంధ్రోద్యమమారంభమగువరకు ఇట్టి పుస్తకభాండారములు పదివరకై నను తెలంగాణమున ఆంధ్రభాషాప్రచారమునకై శక్తికొలది పాటుపడుచుండెననియు, వీనిమూలమున నవీనాంధ్రవాఙ్మయము పుస్తకముల రూపమునను, పత్రికల రూపమునను, తెలంగాణమున వ్యాపించుచు ప్రబోధప్రద మగు చుండెననియు, కీ. శే. మైలవరము నరసింహశాస్త్రిగారు శ్రీ కృష్ణదేవరాయల యాంధ్రభాషానిలయమున వార్షికోత్సవ సందర్భములందును, శ్రీకృష్ణ

(క) శ్రీ శబ్దానుశాసనాంధ్ర భాషామందిరము, వరంగలు (౨౨-౫-౧౯౧౮)

(క) శ్రీ మదూరి రాఘవులు భాషాకల్పవల్లి, సికింద్రాబాదు (౧౯౨౦)

ఇంకను కొన్ని గ్రంథాలయము లుండిన వక్షమన, మా స్మరణలోపమునకు చింతిల్లుచున్నాము: అన్యథా భావించవలదని మనవి.

దేవరాయల జన్మోత్సవములందును రచించి చదువుచుండిన రస పరిష్కృతములగు పద్యములు అప్పటి నవయువకులందు, మాతృ భాషాభిమానమును పురికొల్పుచుండెననియు మాకు అనుభవ సిద్ధము. ఇట్టి పుస్తకభాండారముల సేవలన ౧౩౩౧ ఫ. (౧౯౨౨)లో నారంభమైన ఆంధ్రోద్యమము సత్వరముగా వ్యాపించుటకు మార్గమేర్పడినదని మేము భావించుచున్నాము.

నిజాంరాష్ట్రాంధ్రప్రాంతమున పైన చెప్పినవిధమున గ్రంథాలయోద్యమమును స్థాపించిన గౌరవము శ్రీకృష్ణ దేవ రాయల యాంధ్రభాషానిలయ స్థాపకులకును—ముఖ్యముగ తత్సోపకులగు శ్రీ మునగాలరాజాగారికిని—చెందవలసియున్నది.

ఈ ప్రకరణమున, కొంత దీర్ఘముగ వివరింపబడిన నిజాంరాష్ట్రాంధ్రుల పరిస్థితులు, కొందరి మానసములను ఆం దోళన పరచి, ఈ రాష్ట్రస్థితిగతులకు తగిన విధమున ఆంధ్రో ద్యమమును ప్రారంభింప వారిని పురికొల్పినది. ఇట్టియాందోళ నమును శార్యరూపము నవలంబింపజేసిన యొకసంఘటనమును వివరింపక యూరకుండ జాలము.

౭,౮ దై ౧౩౩౧ఫ. (౧౧, ౧౨నవంబరు ౧౯౨౨) లేదు లలో హైదరాబాదు పట్టణమున నిజాంరాష్ట్ర సంఘసంస్కార

మహాసభ సమావేశ మయ్యెను. దానికి విఖ్యాతచరిత్రుడును, మహిళా విశ్వవిద్యాలయ స్థాపకుడునగు కర్వేపండితుడు అగ్రాసనాధిపత్యము వహించెను. వారియధ్యక్షోపన్యాసములో చాలభాగము మహారాష్ట్రములోను, కొంత ఇంగ్లీషులోను ఉండెను. ఇది ఆంధ్రులగు కొందరికి మనస్తాపకారణ మైనది. రెండుదినములు అనేక తీర్మానములు అంగీకరింపబడినవి. వాని వైనజరిగిన ఉపన్యాసములు, ఇంగ్లీషులోను, ఉర్దూలోను, మహారాష్ట్రములోను ఉండెను. నగరములోనినుప్రసిద్ధ ఆంధ్రనాథాయ వాది శ్రీ ఆలంపల్లి వేంకటరామారావుగారు, ఒక తీర్మానము వైనతెనుగులో నవనామించ నారంభించగా, సభాసదులు— ముఖ్యముగా మహారాష్ట్రులు—విననొల్లక చప్పటచరచి ఉపన్యాసకుడు ప్రసంగమునాపి కూర్చుండునట్లు చేసిరి! తెలంగాణములోని ప్రధాననగరమున, ఆంధ్రులు బహుళసంఖ్యాకులుగా నున్న రాజధానినగరమున, ఆంధ్రభాషలోనుపన్యాసముజరుగుట అసంభవమగుట సభలోనున్న పలువురాంధ్రులను దుఃఖితుల జేసెను. సభాకార్యములు పూర్తికాకముందే వారు వెడలి పోయిరి!

ఆనాటి రాత్రియే ఆంధ్రోద్యమము నారంభించుసంకల్పముతో ఆంధ్రజనసంఘ మునునది స్థాపింపబడెను!

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము.

౨

ఉద్యమారంభము.

నిజాంరాష్ట్రములోని ఆంధ్రోద్యమమునకు అంకురార్పణము, హైదరాబాదునగరమున ఆంధ్రజనసంఘమును స్థాపించుటతో జరిగినదని చెప్పవచ్చును. ఈ పని దుర్మతినామసంవత్సర కార్తికశుద్ధ ద్వాదశి (౧౯౨౨ ౧౩౩౧ ఫ. ౧౨-౧౧-౧౯౨౧) నాడు రాత్రి ౮ గంటలవేళ తూర్పుబజారులో, ఇప్పుడు కీర్తి శేషులైన * టేకుమాల రంగారావు, హైకోర్టువకీలుగారి భవనమున ౧౧గురు ఆంధ్రుల సమావేశముతో జరిగినది. అప్పుడు

* (౧) కీ. శే. టేకుమాల రంగారావుగారు, తూర్పుబజారు. (౨) మిట్టా లక్ష్మీనరసయ్యగారు, వకీలు, పచ్చబావి. (౩) ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారు, ఆకులబజారు, సికింద్రాబాదు. (౪) కీ. శే. నడింపల్లి జానకిరామయ్యగారు, రెసిడెన్సిబజారు, (౫) మందుముల నరసింగరావుగారు, కిషన్ గంజు. (౬) బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు, బి. ఎ. కిషన్ గంజు. (౭) కొమ్మవరపు సుబ్బారావుగారు, రెసిడెన్సిబజారు, (౮) బూర్గుల నరసింగరావుగారు, కిషన్ గంజు. (౯) కీ. శే. డా॥ పండిటి రామస్వామినాయుడుగారు, తూర్పుబజారు. (౧౦) బోయనేపల్లి వేంకట రామారావుగారు, గౌలిగూడెము. (౧౧) మాడపాటి హనుమంతరావుగారు, వకీలు, తూర్పుబజారు.

నాలుగు తాత్కాలిక నియమములు మాత్రము అంగీకరించబడినవి. సంవత్సరమునకు కనీసము ఒక రూపాయ చందానిచ్చువారు ఈ యాంధ్రజన సంఘమునకు సభ్యులుగా నెంచబడెదరనియు, దైమా సంతమువరకు తగినంతమంది సభ్యులను చేర్చుకొనిన తరువాత, సభ్యుల యభిప్రాయానుసారము నియమముల నిర్మించు కొనవలయుననియు, ఎన్నికలు జరుగువరకు పనిచేయుటకై శ్రీ టేకుమాల రంగరావుగారు కార్యదర్శిగా వ్యవహరించ వలయుననియు ఆసమావేశమున తీర్మానింపబడినది.

త్వరలోనే ౧౦౦ గురు సభాసదులు సంఘమున చేరిరి. తరువాత, ౨౩ ఫర్వద్ది ౧౩౩౧ ష. (౨౪-౨-౧౯౨౨) నాడు సాయంత్రము రెడ్డివిద్యాలయ మందిరమున శ్రీకొండావేంకటరంగారెడ్డిగారి యధ్యక్షతన, మహాజనసభ జరిగినది. కార్యక్రమలలో నొకరు, సంఘస్థాపనము, దాని యుద్దేశము, తాత్కాలిక నియమములు, అప్పటివరకు జరిగినపని మొదలగువానిని సభ వాఁకి నివేదించిరి. చిత్తునియమావళిని చర్చించి నాల్గు నియమ

‡ ఈ నియమములలో నొకటి ఇట్లుండెను:—

“పుట్టుక వలనగాని స్థిరనివాసము వలనగాని హైదరాబాదు రాజ్యములోని యాంధ్రులగువారందరును ఈ సభలో చేరవచ్చును. ఇట్టివారి వయస్సు ౧౮ సంవత్సరములకు మించి యుండవలెను.”

ములు అంగీకరింప బడినవి. తరువాత, ఇట్టి మహాజన సభలు రెండుమారులు, ౧౩ అర్ది బెహస్తు ౧౩౩౧ ఫ. (౧౭-౩-౧౯౨౨) నాడును, ౩౧ అర్ది బెహస్తు ౧౩౩౧ ఫ. (౪-౪-౧౯౨౨) నాడును శ్రీ రెడ్డిగారి యధ్వర్యముననే సమావేశమై, నియమావళిని పూర్తిగా సంగీకరించెను. తుది దినమున, నియమావళిలోని తొమ్మిదవసూత్రము ననుసరించి కార్యనిర్వాహక సర్గము ఎన్నుకొనబడినది †, నియమముల నన్నిటిని ఇచట చూపుట గ్రంథ విస్తరమగును. కనుక, ఉద్యమస్థాపకుల యుద్దేశముల పరిమితిని సూచించగల మొదటి నాల్గు నియమములను మాత్రము ఈ క్రింద ఉద్భ్రతము చేయుటచాలుననితోచినది. అవియిట్లున్నవి:-

†(౧)ఆర్. రాజగోపాలరెడ్డిగారు, బారిష్టరు(ఆధ్యక్షుడు) (౨)మాడపాటి వాసుమత రావుగారు, (కార్యదర్శి) (౩)మందుముల నరసింహరావుగారు, (సహాయకార్యదర్శి) ఇతర పాలకసభ్యులు (౪) కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు, హై. వ. (౫) కి. శే. టేకుమాల రంగరావుగారు, హై. వ. (౬) పాపిరెడ్డిగారు, హై. వ. (౭) పాలపర్తి సత్యనారాయణగారు. (౮) కి. శే. నడింపల్లి జానకిరామయ్యగారు, (౯) ఇ. శే. సాచార్యులుగారు, హై. వ. (౧౦) కి. శే. డాక్టరు. పండిటి రామస్వామినాయుడుగారు (౧౧) ఆదిరాజు పీఠభద్రరావుగారు. (౧౨) (కి. శే.) రాజారంగరావుగారు (౧౩) కైలాఖల వింథిరెడ్డిగారు. హై. వ. (౧౪) ముస్తాఫా సాంబయ్యగారు. వర్తకుడు, సికింద్రాబాదు. (౧౫) [కి. శే.] ఆల్లూరి లక్ష్మీనారాయణగారు.

జి. శ్రీ. పురుషోత్తం రంగారావు

ఆర్. నాగేశ్వరరావు

శ్రీ భువనగిరి లక్ష్మయ్యగారు.
(సూర్యాపేట వర్క్షలు)

శ్రీ భువనగిరి శంబయ్యగారు.
(సూర్యాపేట వర్క్షలు కార్యదర్శి)

“(౧) ఈ సంఘమునకు “నిజాంరాష్ట్రాంధ్ర జన సంఘము” అని పేరు.

(౨) నిజాంరాష్ట్రము నందలి యాంధ్రుల యందు పరస్పర సహానుభూతి కలిగించి వారి యభివృద్ధికై ప్రయత్నించుట ఈ సంఘముయొక్క ఉద్దేశము.

(౩) ఈ రాజ్యములోని ఆంధ్రులకొరకు, సంఘము లను, సంస్థలను స్థాపించుట, ఉన్న వానికి సహాయము చేయుట, ఉపన్యాస సభలను సమావేశ పరచుట మున్నగు కార్యముల వలన పై ఉద్దేశము నెరవేర్చబడును.

(౪) ఈ రాజ్యములోని ప్రతి ఆంధ్రవ్యక్తియు, పదు నెనిమిది సంవత్సరములకంటె మించినవయస్సుకలిగి, చదువను, వ్రాయను నేర్చియున్నచో, ఈ సంఘమున సభాసదుడు కావచ్చును.”

స్థూలదృష్టికి ఇది హైదరాబాద్ నగరపానులకొరకేర్పడిన యొక స్థానికసంఘము. అట్లుండియు, పై నియమములలో వాడబడిన శబ్దములు విశాలతరమగు అర్థమును సూచించుచున్నవి, పేరును ఉద్దేశమును, వివరించునట్టి మొదటి రెండు

నియమములలోని “పైదరాబాదు నగరము” అనుటకు మారుగా, “నిజాంరాష్ట్రము” అను శబ్దములును, సాధనోపాయములను, సభానదు డగుటకు అర్హతను నిర్ణయించు తరువాతి రెండునియమములలోను రాజధానీ నగరమును పేర్కొనుటకు బదులు “ఈ రాజ్యము” అనుశబ్దములును వాడబడినవి. ఈ యంశములను దృష్టియందుంచుకొని చూచినచో, సంఘ స్థాపకులు నిజాంరాష్ట్రములోని యాంధ్రులందరికిని ప్రాతీకధ్యమునవహించబోవు నొక గొప్ప సంఘమును అస్తిత్వమునకు దేవలయునని నంకల్పించి యుండినట్లు కావచ్చును.

ఉద్దేశమును వివరించు నియమము (ని. ౨) లో నిజాంరాష్ట్ర వాసులగు ఆంధ్రుల “అభివృద్ధికై ప్రయత్నించుట” యను మాటవలన, స్థాపకుల వాంఛలయొక్కయు, దృక్పథముయొక్కయు వైశాల్యము ఎక్కువగా నుండినట్లు స్ఫురింపక మానదు. రాజ్యములోనివారి సర్వశోమఖమగు అభివృద్ధి వీరి యాశయమని ఊహించుటకు అవకాశము కానవచ్చుచున్నది.

సాధనోపాయముల దెలుపుచున్న నియమము (ని. ౩) లోని శబ్దములవలన, అంతకు పూర్వమునుండియు నిజాంరాష్ట్రమునందు ఆంధ్రుల క్షేమముకొరకు కృషిసల్పుచున్న సంఘములను, సంస్థలను ఒక అంగనిర్మాణము క్రిందకు దేవలయునను తలంపు వ్యక్తమగుచున్నది.

సభ్యత్వమునకు అర్హతను, లేక, యోగ్యతను నిర్ణయించునట్టి నియమము (ని. ౪)లో “వ్యక్తి” యను శబ్దముపయోగింపబడినది. ఇందువలన సీయుద్యమమున స్త్రీలకుగూడ స్థానము కల్పించవలయునను ఆశయము ద్యోతకమగుచున్నది. సభాసదులగువారికి పదునెనిమిది సంవత్సరములకు మించినవయస్సు ఉండవలయునను నిబంధనవలన, రాష్ట్రములోని శాసనమూలముననుసరించి బాధ్యత వహించు వయస్కులవారు మాత్రమే దీనిలో చేరునట్టి కట్టుదిట్టము ఏర్పడుచున్నది. ఆ కాలమున—అనగా నేటికి ఇరువదియేడుసంవత్సరములకు పూర్వము—ఇట్టి యుద్యమమున చదువురానివారికి ప్రవేశము కలిగించుట క్షేమకరము కాదని స్థాపకులు తలచిరాయనునదియము తోచును.

పై నియమములనుబట్టి, సంఘసభ్యత్వమునిజామురాష్ట్రవాసులగువరకు మాత్రమే పరిమితముగా నుంచవలయునని అప్పటి ముఖ్య కార్యకర్తలగువారు భావించియుండినట్లు ఎవరికైనను స్ఫురింపక మానదు. ఆ కాలమునను జైదరాబాదు నగరమునందు, తాత్కాలికముగ నివసించియున్నవారు నిజాంరాష్ట్రీతరులగు నాంధ్రులుకొందరు, పీఠముట నిస్సంశయము. అట్టివారు ప్రభుత్వోద్యోగములందును, ఇతర వృత్తులందును ఉండియుందురు. అట్టివారు ఈసంఘమున చేరలేదని తోచుచున్నది. ఇందు

నకుపైన వివరించబడిన నియమముల పరిమితస్వభావమే కారణమని చెప్పవలయును.

మదరాసు ప్రాంతములోని తెలుగుజిల్లాలలో నివసించు మన యాంధ్రసోదరులు, ఇచటి యాంధ్రోద్యమ మారంభము కాకపూర్వము ఎన్నియో సంవత్సరములనుండి “ఆంధ్రోద్యమము” ను సాగించుచుండిరి. *అచ్చట “ఆంధ్రమహాసభలు” అనుపేర వార్షికసమావేశములు వైభవముగ జరుగుచు, రాజకీయముగ ప్రచండమగు ప్రాముఖ్యమును సంపాదించియుండెను. అక్కడి యాంధ్రోద్యమమునందు ఆంధ్రరాష్ట్రానిర్మాణముప్రధానాశయమని సిద్ధయింపబడియుండెను. అనగా మదరాసు రాజధానిలోని ౧౧ ఆంధ్రజిల్లాలు తమిళాది ఇతరప్రాంతములనుండి విడిపోయి, ప్రత్యేకప్రాంతముగా నేర్పడునట్లు ఆందోళనసల్పుట

*“ఆంధ్రదేశము మదరాసుప్రాంత మందొక ముఖ్యభాగము. నిజామరాజ్యమునందు వికాశపైన యాంధ్రదేశము గలదు. గాని రాజకీయ చర్యలందాప్రణేకమును జేర్చుట యసంగతము...ఆంధ్రోద్యమమునకు ప్రధానాంగము ఆంధ్రరాష్ట్రము...ఆంధ్రోద్యమమునందు ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రాదర్శ మిమిడియున్నది...ఆంధ్రోద్యమాంకురములు పల్లవితము లగుచున్నవి. ఆంధ్రమహాసభలయందు తీర్మానింపబడిన విషయములు కాలక్రమమున వఫలములగుట సహజము” (ఆంధ్రపత్రిక, అయిదవసంవత్సరాది సంచిక, ప్రస్తావన పుటలు ౮-౯)

(4)

ఉద్యమారంభవృత్తిమూల సంఘము

అచ్చటి మన సోదరుల కార్యక్రమమున^{వీరి} ప్రోత్సాహమును విజయమును యుండెను. ఆకారణమువలన, నిజాంరాష్ట్రములో ప్రారంభ మగుచున్న ఆంధ్రోద్యమమును విడిగాను ప్రత్యేక లక్షణలక్షి తముగాను ఉంచుట ఉద్యమస్థాపకులు అవసరమని భావించి యుండవచ్చును. అం దాశ్చర్యముగాని, వైపరీత్యముగాని స్ఫురింపదనితలంతుము. దూరదృష్టిలేనివారు కొందరు, ఈవిషయమున నపోహలు కలిగించి, ఆసూయభావప్రేరితులై అచ్చటి యాంధ్రోద్యమవ్యాప్తికి కొన్ని యంతరాయముల కలిగించుట మాపాతకులు ముందు, ఉచితసందర్భమున, చూడగలరు.

నియమావళి యంగీకరింపబడిన తరువాత, హైదరాబాదు నగరముననున్న ఈయాంధ్రజనసంఘము * ఆంధ్రోద్యమ వ్యాప్తికై పుంచిపనిచేసినది. నగరములోని వివిధప్రాంతములలో నుపన్యాససభలను సమావేశపరచి మంచి ప్రోత్సాహము కలిగించ గల్గెను. “ఆంధ్రజనసంఘము”లనుపేరు రాష్ట్రములోని అనేక స్థలములందు సంఘములు స్థాపింపబడినవి. నగరములోని సంఘ కార్యకర్తలు జిల్లాలలోకూడ పర్యటన సల్పి ఆంధ్రోద్యమ

* ఈ సంఘము ఇప్పటికిని ఆంధ్రమహాసభయొక్క జిల్లాసంఘముగా పనిచేయుచున్నది. నిజాంరాష్ట్ర ఆంధ్రోద్యమము నారంభించిన ఈసంఘము యొక్క అగ్ర సంవత్సరములసేన చాలబోధప్రదముగా నుండును. కార్యకర్తలు అట్టిచరిత్రను ప్రకటించుచుగాక!

సందేశమును నలుదెసలకెగ్రబాకించిరి. బొంబాయి నగరములోని ఆంధ్రోసోదరుల సానుభూతిని సంపాదించిరి. అముద్రిత గ్రంథములను, తాళపత్ర పృథులను, శాసనముల ప్రతిబింబములను సంపాదించి ప్రకటించుట కొక పరిశోధకమండలిని తమ సంఘ యాజమాన్యమున స్థాపించిరి. ఇంకను ఎన్ని యోపనులను చేసిరి కాని “ఆంధ్రజనకేంద్రసంఘ” మనునది ఏర్పడువరకు ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికై చేయవలసిన కార్యప్రణాళిక ఏర్పడలేదు. అట్టి కేంద్రసంఘమును స్థాపించుటకై జరిగిన కృషియు, తత్ఫలితములును ముందు ప్రకరణములో రాగలవు.

ఈ మండలి మొట్టడ “ఆంధ్రపరిశోధకమండలి” యను పేరుతో స్థాపింపబడినది. విఖ్యాత పరిశోధకులును, గ్రంథరచయితలును నగు కొమర్రాజు వేంకట లక్ష్మణరావు ఎం.ఏ. గారు దివంగతులైన తరువాత, వారి స్మరణార్థము, ఈ సుస్థకు ‘లక్ష్మణరాయ పరిశోధకమండలి’ యని కొత్త నామకరణము చేయబడినది. కొన్ని సంవత్సరములు పనిచేసిన తరువాత, ఆంధ్ర మహాసభయొక్క నియమావళి ననుసరించి, ఈ మండలి ఆంధ్రోద్యమ సంఘములనుండి విడివడి, స్వతంత్ర సంస్థగా పనిజేయుచున్నది. ఈ మండలికి శ్రీ రాజా నాయని వేంకట రంగారావు బహదరు, మునగాల జమీందారు గారు, అధ్యక్షులు. శ్రీ ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారు, కార్యదర్శి. మండలి చేసిన అమూల్యసేవ ఒక ప్రత్యేక చరిత్రకు తగిన సాధనములు కలదిగా నున్నది. అట్టి చరిత్ర కాలక్రమమున వెలువడు భాగ్యము కలుగుగాక!

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము.

3

ఆంధ్రజనకేంద్ర సంఘము.

హైదరాబాదులో స్థాపితమైన ఆంధ్రజనసంఘముల వంటివి తెలంగాణములోనిమరికొన్ని ప్రదేశములందును ఏర్పడిన తరువాత, ఆంధ్రోద్యమకార్యములను ఎక్కువ విశాలముగను, ఎక్కువ క్రమబద్ధముగను సాగించుటకును, అన్ని సంఘములపై నను ప్రభావము కలిగియుండుటకును ఒక కేంద్రసంఘముండట అవసరమనితోచినది. మొట్టమొదటజరుగవలసినపని అట్టి కేంద్ర సంఘమున కొక నియమావళిని సిద్ధపరచుటయని నిశ్చయించ బడెను. అప్పటివరకుస్థాపితములైన ఆంధ్రజనసంఘములప్రతినిధు లను ఈకార్యమునునిర్వహించుటకై హనుమకొండకురావలయు నని శ్రీమాదిరాజు రామకోటిశ్వరరావుగా రాహ్యునించిరి. దాని ననుసరించి, ఆయాసంఘముల ప్రతినిధులు, 2-2-౧౩ ౨౪. (౧-౪-౧౯౨౩)నాడు హనుమకొండలో నమావేశమైరి, స్థానికాంధ్ర జనసంఘమువలన ప్రతినిధులు సర్వసౌకర్యముల ననుభవించిరి.

ఆనాటిసభలో. (౧) హైదరాబాదు(౨) సికింద్రాబాదు (3) వరంగల్లు (౪) ఖమ్మముమొట్టు (5) హుజూరాబాదు సంఘ

ముల పోలినీధులు పాల్గొనిరి. † హైదరాబాదునుండివచ్చిన శ్రీ కొమ్మవరపుసుబ్బారావుగారును సభాకార్యములలో తోడ్పడిరి.

ఈ సమావేశము ఆనాడంతయు పనిచేసెను, ఉదయమున రావుబహదరు సామల వేంకటరెడ్డిగారి అధ్యక్షతన జరిగిన సభకు ప్రతినిధులుగాక ప్రేక్షకులుదాదాపు ౧౦౦ మంది వచ్చియుండిరి. † ఆంధ్ర కవికుమారులవలన రసవంతములగు పద్యములు చదువబడెను, శ్రీ రామకోటిశ్వరరావుగారు స్వాగతోపన్యాస మొనర్చిరి. పోలినీధి మహాశయులు పలువురు ఆంధ్రోద్యమమునుగూర్చి యుపన్యసించిరి. తరువాత, ఆనాడు (వరుసగా) పోలినీధులుకూడి రాత్రి ౧౨ గంటలవరకు చర్చలు

హైదరాబాదువారు: (౧) మా. హనుమంతరావు (౨) కో. వే. రంగారెడ్డిగారు (౩) వడ్లకొండనరసింహారావుగారు. సికింద్రాబాదువారు (౪) రావుబహదరు సామల వేంకటరెడ్డిగారు, (౫) జొన్నలగడ్డశోభనాద్రి: శాస్త్రిగారు (౬) భాగి సుబ్బిస్వామియ్యగారు. వరంగల్లు: (౭) మా. రామకోటిశ్వరరావుగారు (౮) కొండపల్లి సీతారామరావుగారు (౯) మాల్వీ రఫీయద్దీన్ సా॥ ఖమ్మం మొట్టరారు: (౧౦) కీ. శే. వేముగంటి రామకృష్ణ రావుగారు (౧౧) మాదిరాజు వేంకటేశ్వరరావుగారు (౧౨) నీలకంఠరావుగారు హుజూరాబాదువారు: అక్కినేని రామచంద్రరావుగారు.

† (౧) మాదిరాజు నాగభూషణరావుగారు (౨) అల్లూరి రాజేశ్వరరావుగారు (౩) వానమామలై లక్ష్మణాచార్యులుగారు.

జరిపి ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘ నియమావళిని అంగీకరించిరి. చర్చల సందర్భమున ఖమ్మముమెట్టు ప్రతినిధులలో మొదటి యిద్దరుతప్ప తక్కినవారు అందరును ఉత్సాహమును, సహకార భావమును ప్రకటించుచు కార్యనిర్వహణ మొనర్చిరి. మరునాడు కొందరు ప్రతినిధు లచ్చటనే యుండిరి. ఆసాయంత్రము మట్టె వాడలో శ్రీరామలింగేశ్వరాలయమునందు శ్రీకొండా వేంకట రంగారెడ్డిగారి యధ్యక్షతతో బహిరంగసభ జరిగినది. కొందరు ప్రతినిధులు ఆంధ్రుల యాశయముల దెల్పుచు ఉపన్యసించిరి. కొందరు స్థానిక ఆయుర్వేద విద్యాపీఠమును పునరుద్ధరించు విషయమున ప్రసంగములు సల్పిరి. ఆ రాత్రి శ్రీ వద్దిరాజు వేంకటేశ్వరరావు వకీలుగారు, ప్రతినిధులకు విందుచేసి సన్మానించిరి. ♦

♦ సమావేశ దినములలో ఉత్సాహముగా స్వాగతసంఘము పక్షమున శ్రమచేసి ప్రతినిధులకు సౌకర్యముల సమకూర్చిన సోదరులలో పేర్కొన దగిన ముఖ్యులు: (౧) శ్రీ తూము వరదరాజులుగారు (న్యూఢింద సేవకుల నాయకులు) (౨) శ్రీ జే. వేం. చలపతిరావుగారు (౩) శ్రీ చి. రాజశేఖరం గారు (౪) శ్రీ పులిపాక కోటయ్యగారు (౫) శ్రీ ఆ. వేంకటకృష్ణయ్య గారు (౬) శ్రీ డి. వేంకటకవిషన్ గారు.

మొదటి సమావేశము (హైదరాబాదు)

నియమావళిసిద్ధమైనతరువాత దాదాపు నాలుగూడములకు ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘముయొక్క మొదటి సమావేశము ౨౦ మహారేవరు ౧౩౩౨ ఫ, (౨౭-౭-౧౯౨౩) నాడు హైదరాబాదు పట్టణమున, మాడపాటి హనుమంతరావుగారి గృహమునందు జరిగినది. హైదరాబాదు, సికింద్రాబాదు, వరంగల్లు కరీంనగరము, నల్లగొండ, నిజామాబాదు, మెదకు, మహబూబునగరము అను ౮ జిల్లాలపక్షమున ఎన్నుకొనబడిన (౩+౨+౨+౨+౧+౧+౧+౧) ౧౩ గురు ప్రతినిధులలో ౭ గురు * వచ్చియుండిరి. వీరుకాక, నగరవాసులును, జిల్లాల వారును సగు ౬ గురు † ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలు ప్రేక్షకులుగా సభ నలంకరించిరి. రావుబహదురు సా. వేంకటరెడ్డిగారు అగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి.

* శ్రీయుతులు కొండా వేంకటరంగారెడ్డి, మా. హనుమంతరావు రావుబహద్దరు వేంకటరెడ్డి, భాగినుబ్రహ్మణ్యము, బసవేశ్వరరావు హుజూ, రాబాదు, కేశాద్రీరావు (నల్లగొండ), టి. కె. బాగయ్య (నిజామాబాదు) గార్లు,

† శ్రీయుతులు నడింపల్లి జానకిరామయ్య, పాలవర్తి సత్యనారాయణ, కొ. సుబ్బారావు, పర్వరంగారావు (హనుమకొండ), కోట కవచ రాథే (జగిత్యాల), పువ్వాడ వేంకటప్పయ్య (నూర్యాపేట) గార్లు.

అనాడు జరిగిన కార్యములు:- (1) వరంగల్లులో ప్రతి నిధులవలన సంగీకరింపబడిన నియమావళిని చదివి స్థిరపరచుట. (2) కేంద్రసంఘమునకై ఆ సంవత్సరమునకుగాను రావుబహదరు గారిని అభ్యర్థించుట, మా. హనుమంతరావును కార్యదర్శి గాను ఎన్నుకొనుట (అంతకుపూర్వము వరంగల్లులో జరిగిన ప్రతినీతి సమావేశమునుండి అప్పటివరకు శ్రీ వడ్లకొండ నరసింహారావుగారు తాత్కాలిక కార్యదర్శిగా పనిచేయుచుండిరి.) (3) కొమర్రాజు లక్ష్మణరావుగారి మరణమునుగూర్చి సంతాపమును ప్రకటించుట. (4) అన్ని సంఘములకు వర్తింపుటకై ఉపనియమము లంగీకరించుట.

ఈ యుపనియమములలో, ఆసంవత్సరమున ఆంధ్రజన సంఘములు చేయవలసిన కార్యములు ఈక్రిందివిగా నిర్ణయింపబడినవి:—

(1) గ్రంథాలయములను, పఠన మందిరములను, పాఠశాలలను స్థాపించుట.

(2) విద్యార్థులకు సహాయము ప్రోత్సాహము చేయుట.

(3) విద్యాంశులను గౌరవించుట.

(4) తాళపత్ర గ్రంథములను, శాసనముల ప్రతులను సంపాదించుట, పరిశోధించుట.

(ఉ) కరపత్రిములమూలమునను, లఘుపుస్తకముల
మూలమునను, ఉపవ్యాసములమూలమునను
విజ్ఞానమును వ్యాపింపజేయుట.

(ఊ) ఆంధ్రభాషాప్రచారమునకై వలయుప్రయత్నములు సలుపుట.

(ఋ) వ్యాయామములను, కళలను ప్రోత్సహింప
పరచుట.

(ౠ) అనాధులగువారి కత్యవసరమగు సహాయము
చేయుట.

ఆనాటి కార్యక్రమములో నీ చివరనున్న యంశము చాలముఖ్యమైనది. ఏలయనగా: అప్పుడు ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తి కొరకు జరుగవలసిన కార్యముల ప్రణాళిక యొకటి పైవిధమున నిర్ధారణమైనది దీనివలన, ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘమువారి కార్య విధానము (పాలిసీ), స్పష్టముగా దెలియుచున్నది. ఈ కార్య ప్రణాళిక ఆంధ్రజన సంఘములకొరకు మాత్రమేయని తలంచ గూడదు. ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘము తన కార్యములనుగూడ పైహద్దులకే లోబరచుకొని యుండవలసి కేంద్రసంఘము యొక్క తరువాతి మూడు సమావేశముల వలనను ధవపడు చున్నది.

రెండవ సమావేశము (నల్లగొండ.)

కేంద్రసంఘముయొక్క రెండవసమావేశము నల్లగొండ లో 'సీలగిరి' పత్రికా సంపాదకులగు కీ. శే. పబ్బవీసు వేంకటరామసరసింహరావుగారి కార్యాలయపు ఆవరణయందు, ప్రత్యేకముగా స్థానికాంధ్రజనసంఘము వారిచే నిర్మింపబడిన విశాలమంటపమున, ౧౭-౬-౧౩౩౩ఫ. (౨౧-౩-౧౯౨౪) నాడు జరిగినది. వివిధజిల్లాలనుండి వచ్చిన ౭ గురు ప్రతినిధులతోను, జిల్లాలలోని గ్రామమంది ప్రేక్షక ప్రముఖులతోను, కేంద్రసంఘాధ్యక్షుడగు, రావుబహదరు, వేంకటరెడ్డిగారి యధ్యక్షతక్రింద సభ సమావేశమైంది.

సభలోజరిగిన పనులలో ముఖ్యమైనవి:- (౧) చెలికాని లచ్చారావు, వంగూరి సుబ్బారావుగార్లు దివంగతులైనందునకు దుఃఖము ప్రకటించబడెను. (౨) ఉద్యమ కార్యములకొరకు "నిజాంరాష్ట్రాంధ్రనిధి" ఏర్పరుపబడి, దానికి శ్రీకొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు వ్యవహారాలుగా ఎన్నుకొనబడిరి. (౩) వేతనముపైన ఒక ప్రచారకుని నియోగించవలయునని నిశ్చయింపబడినది. (౪) పరిశోధకసంఘమును హైదరాబాదు ఆంధ్రజనసంఘ యాజమాన్యమునుండి కేంద్రసంఘ యాజమాన్యమునకుమార్చు

వలయును. (గి) (అ) ఎచ్. ఎస్. ఎల్. సి. (ఆ) ఉస్మానియావిశ్వ విద్యాలయపు మెట్రికు, (ఇ) ఇంటర్మీడియేటు (ఈ) బి. ఎ. పరీక్షలందు ఆంధ్రభాషతో పరీధములుగ ఉత్తీర్ణులైనవారికి వెండి పతకములును, బంగారుపతకములును ఇచ్చి సన్మానించవలెను. (ఓ) ఆంధ్రవాఙ్మయప్రచారమునకై పరీక్షల నేర్పాటుచేయుట కొకవిధానము సిద్ధము చేయవలెను. (2) విజారాష్ట్రములోని ఆంధ్రుల స్థితులను దెలుపు లఘుపుస్తక మొకటి వ్రాయించి అణాకు మించని వెలకు విక్రయించవలెను అని తీర్మానింపబడెను.

పైవాని అమలు చాలవరకు జరిగినది. ప్రచారకుడు దొరకనందున ఆపని కాలేదు. *పరీక్షలలో ఉత్తములుగా ఉత్తీ

*ఉస్మానియా బి. ఎ. పరీక్ష: కీ. శే. పరాంకుళం నారాయణరావు గారికి: బంగారుపతకము.

—''—ఇంటరు: కీ. శే. గంగరాజు రఘునాథరావుగారికి
—''—మెట్రికు: పటుకరు నరసింహారావుగారికి వెండి పతకము
(బి.ఎ., ఎల్.ఎల్.బి. యైనవీరు ఇప్పుడు న్యాయవాదులుగా మహబూబునగరములో పని చేయుచున్నారు. ఆంధ్రసార స్వలోద్యమమున ఆభినివేశము గలవారు.)

ఎచ్. ఎస్. ఎల్. సి. పరీక్ష: సూరి భగవంతులగారికి —''—
(ఈ రుదివారు రాష్ట్రమున ప్రథములుగా నెగ్గి గోష్టి విద్యార్థి పత

ర్జులైనవారికి పతక బహుమానములు విభావ్యములగు శ్రీ పింగిలి వేకటరామరెడ్డిగారి యధ్యక్షతన నగరమందు జరిగిన గొప్ప సభలో ఇయ్యబడినవి. †

ఈ సందర్భమున నల్లగొం డలోబహిరంగ సభలుకూడ జరిగినవి. ఉపన్యాసకులలో శేషాచిర్రావు వకీలుగారును, మా, మన్మారు సా. గారును, ఇతర ఆంధ్ర కావ్యకర్తలును ఉండిరి. ప్రభుత్వమువారి శిల్ప [తామిరాతు] శాఖలో అధికారిగా నుండిన శ్రీ కూర్మారావుగారు కేంద్రసంఘసభ్యులకు విందాసని సన్మానించిరి.

నము పొందినారు. ఎం ఏ. ఐన వీరు ఇప్పుడు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ కళాశాల, విశాఖపట్టణములో ప్రిన్సిపాలుగా నున్నారు.

† అనాడే ఆంధ్రజనసంఘము (హైదరాబాదు) పక్షమున వ్యాస రచన పోటీపరిక్షలో గెలుపుగాంచి నందునకు ఈ క్రిందివారికి బహుమతు లియ్యబడినవి:—

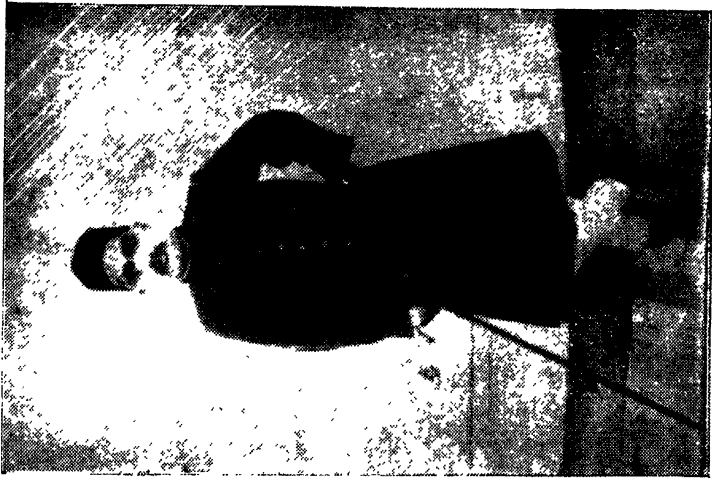
- (1) శ్రీ పింగిలి వేకటరామరెడ్డిగారి సువర్ణరజత పతకము (అప్పుడు చి. ఎ. తరగతివిద్యార్థి, ఇప్పుడు ఎం. ఎస్సి, ఉస్మానియా కాలేజి పోషనరు) శ్రీ ఇల్లందుల సీతారామరావుగారికి.
- (2) సంఘమువారి పుస్తకరూపమున బహుమానము, శ్రీ భృగుబండ చంద్రమౌళిగారికి.
- (3) శ్రీ సదాశివరెడ్డి దేశాయిగారి బహుమానము రు. 100 లు కంఠంపాటి సోమయాజులవారికి.

మూడవ సమావేశము; మధిర.

కేంద్రసంఘముయొక్క మూడవ సమావేశము, కీ.శే. మాడపాటి తిరుమలరావు, హైకోర్టువకీలుగారి అధ్యక్షతతో నేర్పడిన యొక ప్రత్యేక ఆహ్వాన సంఘమువారి పిలుపు ననుసరించి, మధిరలో, శ్రీ పింగిలి వేంకట రామరెడ్డిగారి కర్తా గారపు ఆవరణలో నిర్వహించబడిన విశాల మంటపమున 20-11-1933 ష. (20-11-1933) నాడు జరిగినది. రావుబహదరు వేంకటరెడ్డిగారి గ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి.

దై వప్రార్థనము, ప్రభువుగారి ప్రశంస, ఆంధ్రీ మాతృ స్తవము [శ్రీ] వానమామలై లక్ష్మణాచార్యులు, శ్రీవిష్ణుదాసు గిరిధరరావుగార్లవలన] సల్పబడెను. శ్రీ మాడపాటి తిరుమల రావు పంతులుగారు స్వాగతోపన్యాసము చదివిరి. 19మంది ఆంధ్రీజన సంఘముల ప్రతినిధులు, 20మంది గ్రంథాలయ ప్రతినిధులు, 100 గురు ప్రేక్షకులు సభయందుండిరి.

(ర) శ్రీమతి పందిటి సత్యవతి దేవిగారికి రు. 50 బహుమానము, సూర్యాపేట వర్తక సంఘంవారిది, కీ. శే. లాభిశెట్టి లింగన్న గుప్తగారిద్వారా.

డా. కొదాటి రామకృష్ణ రావుగారు
బి.ఎ., ఎల్.ఎల్.బి.

టె. శ్రీ. లాభిశైలి
లింగన్న సుప్రకారు.

మహాం దేశ్ గాంధీజీగారు.

ఈ సమావేశమున జరిగిన ముఖ్య కార్యములు: (౧) చన పర్తి సంస్థానాధీశ్వరులగు శ్రీ రాజాకృష్ణ దేవరాయ బహిరీ బల వంతుగారి యొక్కయు, శ్రీగద్వాల సంస్థానాధీశ్వరులగు సీతారామ ఘోషాలుగారి యొక్కయు, జోగిపేట ప్రజా కార్యకర్త శివప్పగారి యొక్కయు, అకాలమరణమునకు దుఃఖము తెల్ప బడినది, (౨) ఆంధ్రపరిశోధక సంఘమునకు కార్యవర్గము ఎన్నుకొనబడినది, † (౩) హైదరాబాదులోని ప్రభుత్వ వైద్యకలాశాలలోని, శిల్ప (ఇంజనీరింగు) కలాశాలలోని రాబోవు తుది పరీక్షయందు అత్యుత్తములుగ ఉత్తీర్ణులై నవారిని నువర్ణ పతకములతో గౌరవించవలయును. ‡ (౪) నిజాంరాష్ట్రీయాంధ్రులు

† కార్యవర్గ సభ్యులు: (౧) ప్రొఫెసరు శిరుగూరి హనుమంతరావు గారు, ఎం. ఏ. (అధ్యక్షుడు.) (౨) మనగాల సంస్థానాధీశ్వరులు, శ్రీరాజా నాయని వేంకటరంగారావు బహదరు (౩) మాడపాటి హనుమంతరావుగారు (౪) రాజబహదరు పిల్లే గారు, బి. ఏ. బి. ఎల్. (౫) ఆదిరాజువీరభద్రారావు. గారు (కార్యదర్శి.)

‡ ఈ బహుమానములు హైదరాబాదులో ౧౩-౧-౧౩ ౩౫ ఫ. (౧౮-౧౦-౧౯౨౫) నాటి, శ్రీపింగిలి కోడండ రామ రెడ్డిగారి అభ్యుక్షతగల సభలో ఈ క్రిందివారికి ఇయ్యబడినవి:-

(౧) (డాక్టరు) బి. పుల్లారెడ్డిగారికి బంగారు పతకము. (వీరు ఇంగ్లాండునకు వెళ్లివచ్చి గొప్ప డాక్టరు పదవియందు లాలాగుడెము వైద్యశాలలో ఇప్పుడున్నారు.)

(౨) గొల్లి మల్లి కాపునడుగారికి (శిల్ప విద్య పరీక్ష) బంగారు పతకము.

ఆంధ్రభారతీ తీర్థ (విజయనగరము) పరిక్ష నియ్యవలయునని పోత్సహింపబడిరి. (గీ) “నిజాంరాష్ట్రాంధుల)యభివృద్ధిమార్గములు”అను విషయమున, (౨గీ రూపాయల) బహుమాన వ్యాసము వ్రాయించి, లఘుపుస్తకరూపమున అచ్చొత్తించి అణాకు మించని వెలకు విక్రియించవలెను. (౬.) బొంబాయి, నగరములోని ఆంధ్ర సోదరులు తెల్పిన సానుభూతికి కృతజ్ఞత, (కీ. శే.) శంకరశాయన్న పర్యాగారిద్వారా తెలుపవలెను అని తీర్మానింపబడెను.

ఈ సందర్భమున, మరునాడు, నిజాంరాష్ట్రములోని ఆంధ్ర గ్రంథాలయముల మొదటి మహాసభ కూడ జరిగినది. దీని వివరములు వేరొకచోట కాననగును.

కేంద్ర సంఘముయొక్క మూడవ సమావేశము జరిగిన తరువాత, నాల్గవసమావేశము, నల్లగొండజిల్లా సూర్యాపేటలో, మూడేండ్ల మూడునెలల తరువాత, ప్రభుత్వమువారి యాజ్ఞలభించనందున, చాల ఆలస్యముగాజరిగినది. (౨గీ-౨-32ఫ.= 30-గీ-౧౯౨౮.) ఈ మధ్యకాలములో కొన్ని యితర ముఖ్య కార్యములు జరుపబడినవి. వానిలో వేర్కొనదగినవి రెండు:-

౧. ఉస్మానియావిశ్వవిద్యాలయముయొక్క ఆంధ్రీ
పట్టభద్రుల సన్మానము శ్రీ కైలా బలవంతరెడ్డి
గారి భవనమున వైభవముగ జరుపబడినది.
మేజరు ముత్యాల గోవిందరాజులు నాయకు
గారు అధ్యక్షత వహించిరి, శ్రీ గాడేపల్లి
సూర్య ప్రకాశరావు. ఎం. ఏ, ఎల్. టి. గారు
ప్రబోధకరమగు ఉపన్యాసము పట్టభద్రుల
కొరకుచేసిరి. అల్పహారపువిందు గొప్పగాజరిగి
నది.†(౨౫-౧౨-౧౩౩౪ఫ || 30-౯-౧౯౨౫)
౨. శ్రీమా. రామాచార్యులగారు అనుచితలేఖ
విద్యార్థిని ప్రోత్సహించు నుద్దేశముతో విఖ్యా
తులగు శ్రీసురవరము ప్రతాపరెడ్డిగారు కొంత
ధనము ప్రోవుచేసిరి. ఇంకను కొంత ధనము
కేంద్రసంఘమువారు చందాలవలన సంపాదించి
పైవిద్యార్థిని జూలై ౧౯౨౫ నుండి మార్చి
౧౯౨౬ వరకు బందరులోని ఆంధ్ర జాతీయ

† అల్పహారపు విందున కైన వ్యయములలో ఎక్కువ భాగము శ్రీ
కొండా వేంకట రంగారెడ్డిగారును, మిగిలిన వ్యయ భారమును శ్రీకైలా
బలవంత రెడ్డి మాడపాటి హనుమంతరావు గార్లును భరించిరి.

కళాశాలయందు చిత్త్రలేఖనము నభ్యసించు
టకై ఉంచిరి.*

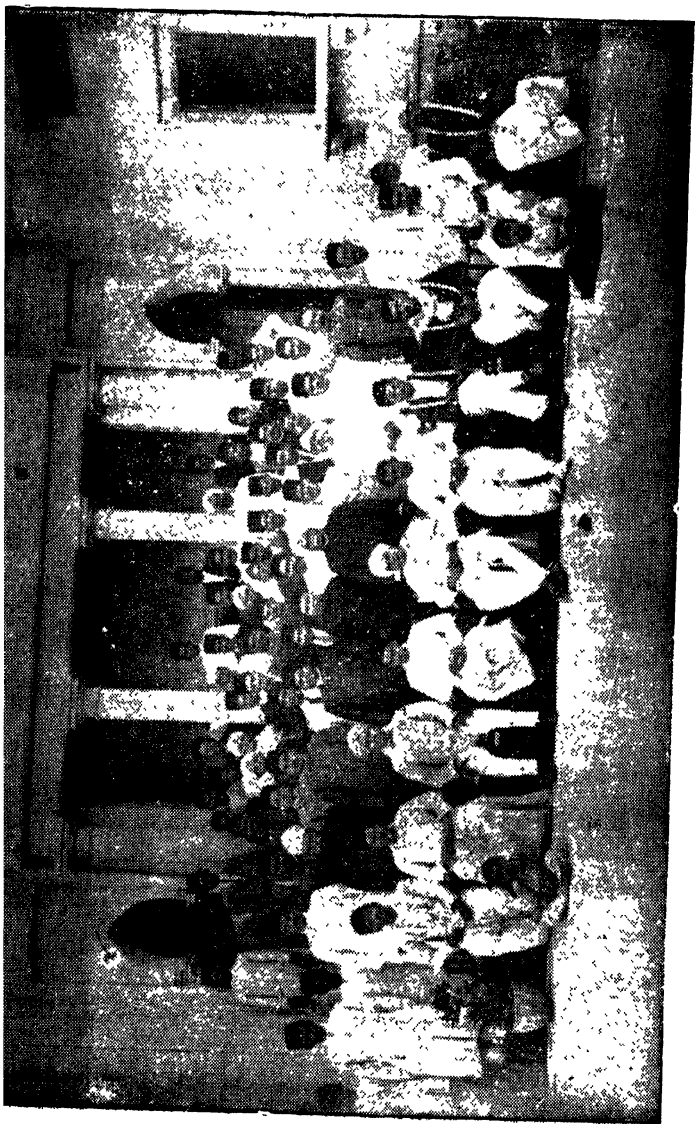
3. ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయపు ఆంధ్ర పట్ట
భద్రుల సన్మానసభ ౧-3-౧౩౩౬, ఘ. (౧-౧౨-
౨౬) నాడు రాజాబహదరు వేంకటరామారెడ్డి
ఓ. బి. ఇ. గారి యధ్యక్షతతో జరుపబడెను.
ప్రొఫెసరు శిరుగూరి హనుమంతరావు, ఎ.ఎ.
గారు విద్యార్థులను ప్రబోధించుచు ఉపన్యసిం
చిరి. ఉపహారవిందు ఏర్పాటు చేయబడెను.
పట్టభద్రులందరును పుష్పమాలాలంకృతులైరి.
ఛాయాపటము గైకొనబడినది.

తృతీయ సమావేశమున అంగీకరించబడిన తీర్మానము
ననుసరించి “సిజారాష్ట్రాంధ్రుల యభివృద్ధి మార్గములు” అను
విషయమును గురించి పొటీ వ్యాసములు తెప్పింపబడెను. వాని

* ఈవిద్యార్థి చిత్త్రలేఖనమున మంచి ప్రావీణ్యము సంపాదించి
వచ్చెను. కళాశాలవారి వలన ప్రశంసను పొందెను. తరువాత శ్రీ రాజాబహా
దరు వేంకట రామారెడ్డి ఓ. బి. ఇ. నగర కోర్టులు గారి సహాయమున
ఛాయాచిత్ర గ్రహణము (ఫోటోగ్రఫీ) కూడ నేర్చుకొనెను. ఆచార్యులుగారి
చిత్రములు, అడయారు, లక్ష్మీ, కలకత్తా ప్రదర్శనములందు మెప్పువడసినవి.

డాక్టర్ బద్దిరాజు సీతారామచంద్రారావు, రాఘవ రంగారావు రలు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య సభ.

లో అత్యుత్తమము లగువానికి బహుమానము లియ్యబడినవి. బహుమానములు పొందినవారిలో ఇద్దరు నిజాంకాలేజి (హైదరాబాదు) విద్యార్థులు. *

నాల్గవ సమావేశము: సూర్యాపేట.

కేంద్రసంఘముయొక్క ఈ సమావేశము వెనుకచెప్పిన ప్రకారము చాల ఆలస్యముగా, ౨౫-౮-౧౩౩౭ ఫ.(౩౦-౫-౧౯౩౮) నాడు, ఉన్నతవిద్యాభూషితుడగు (ఇప్పుడు కీ. శ్రీ. డైరెక్టర్) శ్రీకోదాటి రామకృష్ణారావు బి. ఎ. ఎల్. ఎల్. బి. గారు అధ్యక్షులుగా నుండిన యొక యాహ్వాన సంఘమువారి పిలుపుపై, సూర్యాపేటలో ప్రత్యేకముగా నిర్మితమైన మంట పమున చాల ఉత్సాహముతో జరిగినది. రావుబహదరు వేంకట

* (౧) శ్రీ ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనముగారు: బహు: రు. ౨౫(ఎం. ఏ. పరిక్షలో సుత్తీర్ణులై వీరిప్పుడు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయములో తెలుగు లెక్చరరుగా నున్నారు. (గ్రంథకర్తలు.)

(౨) శ్రీగడ్డం కేశవసోమయాజులుగారు: బహు: రు. ౧౫.

(౩) శ్రీ ఖండవల్లి బాలేందు కేశవరముగారు: బహు: రు. ౧౦

(ఎం ఏ పట్టమునుబొందిన వీరిప్పుడు వరంగలునందు ప్రభుత్వ కాలేజీలో ఉపన్యాసకలు: (గ్రంథకర్తలు)

రెడ్డిగారు రానందున శ్రీ కొండావేంకటరంగారెడ్డిగారు అధ్యక్షులైరి. సంప్రదాయ సిద్ధముగా ప్రార్థనాదులు జరుపబడినవి.

జరిగిన పనుల సంగ్రహము:-(౧) జటపోలు సంస్థానాధీశ్వరులగు శ్రీరాజా సురభి వేంకటలక్ష్మారావు బహదూరగారి యొక్కయు, ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలగు శ్రీ సదాశివరెడ్డి, శ్రీ చిరాగు వీరన్నగార్లు యొక్కయు మరణములకు విచారముప్రకటింపబడినది. (౨) విఖ్యాత గద్వాలసంస్థానమునకు మహారాణిగా ప్రభుత్వమువారిచే సంగీకరింపబడి రాజ్యపాలనా భారమును వహించిన శ్రీ ఆదిలక్ష్మీదేవమ్మ అమ్మగారిని అభినందించిరి; (౩) శ్రీ గద్వాల మహారాణిగారికి దాహిత్రుడు జన్మించినందునకు సంతోషపరిధర్మనము జరిగెను. (౪) ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయపు బి. ఎ. ఇంటరుపరీక్షలలో అత్యుత్తములుగా సుతీర్ణులైన ఆంధ్రవిద్యార్థులకు శతకములియ్యవలెననిరి. ఆంధ్రపట్టభద్రుల పేర్లు ప్రకటింపగానే వారిని వెనుకటివలె సన్నానించిరి. [గీ] ఆంధ్రోద్యమప్రచారమునకుగాను రు. గింకల్వార్లు పంపిన బొంబాయి ఆంధ్రసోదరులను, ముఖ్యముగ శ్రీ శంకర శాయన్నపర్వగారిని ప్రశంసించిరి. [౬] ఉస్మానియావిశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులకు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ సంబంధములగు సంస్థలలో ప్రవేశించుటకు అనుకూలములు కల్పించుటకై ప్రయ

తీర్చించవలయునని తీర్మానించిరి.

కేంద్ర సంఘముయొక్క ఈ సమావేశ సందర్భమున ఎన్నియో సభలు, మహాోపన్యాసములు చేయబడినవి. వాని వివరములు మరియొకచోట రాగలవు. *

తరువాతి సమావేశములు.

పై సమావేశము తరువాత కేంద్ర సంఘముయొక్క ఐదవ, ఆరవ, ఏడవ, ఎనిమిదవ సమావేశములు, వరుసగా, జోగిపేట, దేవరకొండ, ఖమ్మంమెట్టు, సిరిసిల్లాలో ఆ యా స్థలములందు సమావేశమైన, మొదటి, రెండవ, మూడవ, నాల్గవ ఆంధ్ర మహా సభలతో పాటు జరిగినవి. అయినను, అవి యన్నియు నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర మహా సభలలో సంగీకరించబడు తీర్మానములను అమలుగ్ పెట్టుటయే ప్రధాన

* నాల్గవసమావేశము తరువాత అయిదవ సమావేశము వరకుజరుపబడిన కొన్ని పనులు పేర్కొన దగినవి కలవు.

(౧) వేతనముపైన ప్రచారకులుగా శ్రీ ఉన్నవ వేంకటరామయ్యగారు దివ్యమైన పనిచేసిరి.

(౨) వర్తక స్వాతంత్ర్యము అను లఘుపుస్తకము ప్రకటింపబడెను.

కర్తవ్యముగా గలవైనవి. ఈ కారణము వలన ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘ సమావేశములు నాల్గవదానితోనే పూర్తియైనవని భావించుట తప్పు గదని తలచెదము. సిరిసిల్లాలో జరిగిన మహాసభలో ఆంధ్రమహాసభా నియమావళి అంగీకరించబడినది. దానిలో స్థాయిసంఘ మనునది ఏర్పడినది. అందు మూలమున ఆ పిమ్మట కేంద్రసంఘ మను మాటయే లేకుండపోయినది.

పైన చెప్పబడిన యంశముల ననుసరించి, నాల్గవ దాని తరువాత జరిగిన కేంద్రసంఘ సమావేశ వివరముల నిచ్చుట చూపక పడలి వేయుచున్నాము.

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము

౪
ఆశయములు ; కార్యవిధానము.

ఇంచుమించుగా ౪౨వేల చదువు మైశ్వ భూభాగము నాక్రమించుచున్న అరువది లక్షలకంటె హెచ్చుగా నున్నట్టి చారిత్రిక గౌరవముగల యాంధ్రులకొరకు, ౧౩౩౧ ఘ. [క్రీ. శ. ౧౯౨౨] లో ప్రారంభించబడిన యుద్యమముయొక్క యాశయము, కార్యవిధానము, వెనుకటి ప్రకరణములలో జూపబడినంత పాటిదేనా? అంతకంటె విశాల దృక్పథము ఉద్యమ స్థాపకులకును , కార్యకర్తలకును లేకయే యుండెనా? భారత దేశములోని ఇతర ప్రాంతములను—ముఖ్యముగా మద్రాసు రాష్ట్రములోని ఆంధ్రదేశమును—ఆందోళన పరచుచుండిన భావ తరంగములు నిజాంరాష్ట్రాంధ్ర) ప్రాంతములోని నాయకుల మానసముల కలవర పరచలేదా? రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము, సంఘ సంస్కరణము, విద్యావిధాన పునర్నిర్మాణము మున్నగు గొప్ప సమస్యలు ఇచ్చట ఏల పొడచూపలేదు? ఇట్టిసమస్యలనుగురించి ప్రజాప్రబోధము సలుపవలసిన యవసరము కార్యకర్తలకు స్ఫురించనేలేదా? ఇటువంటి ప్రశ్నలు

పాఠకుల హృదయములందు ఉద్భవించుట సహజము. అయినను మన రాజ్యపు అప్పటి స్థితిగతులను సరిగా గ్రహించినచో ఇట్టి సందేహములు తొలగిపోగలవని నమ్ముచున్నాము.

౧౩౩౧ ఫ. [౧౯౨౨] అనగా, బ్రిటిషిండియాలో మాంటేగు చెమ్సుఫోర్డ్ రాజ్యాంగ సంస్కరణములు అమలు లోనికి వచ్చి రెండేండ్లు గడచిన నాటి కాలము. ఆ సంస్కరణలను బట్టి అచ్చటి ప్రాంతీయ శాసన సభలు విశాలము లయ్యెను. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వపు ఆదర్శము అంతకు ఏడేండ్లుముందే [౧౯౧౭లో] ప్రకటించబడి యుండెను. శాసన సభలకు, సంపూర్ణముగా గాఢపోయినను, కొన్ని శాఖల మేర వరకు, ప్రభుత్వము బాధ్యతాయుతముగా చేయబడియుండెను. అనగా ద్వంద్వ పరిపాలనా విధానము అమలులోనికి వచ్చి యుండెను. అట్టి కాలమున, నిజాంరాష్ట్ర ప్రజలందు రాజకీయ ప్రబోధము ఏమాత్రము లేదని ఒప్పుకొనక తప్పదు! ఒప్పుకొను నప్పుడు సిగ్గు తోపక మానదు!!

హైదరాబాదు నందు శాసన సభ యనునదొకటి ౧౩౩౩ [౧౯౧౪]లో స్థాపింపబడి యుండెను. † కాని దానిలో

† దీనిలోని సభాసదుల సంఖ్య ౨౦ ఎన్నుకొనబడు సభ్యులు ౪ గురు. వీరిలో ఇద్దరు సంవత్సరమునకు ఆరువేల రూపాయల ఆదాయముగల వాగ్గిరు

ప్రజలకు ఎట్టి ప్రాతినిధ్యము లేకయుండెను. ఈ శాసన సభకు చిత్తు శాసనములను చర్చించుటకు మించి, ఏ యధికారములును లేవు. లార్డు రిపన్ వైసరాయగా నున్న కాలము (౧౮౮౦-౧౮౮౪)లోనే, ఈ రాజ్యమునందును, అందరితో పాటు, స్థానిక స్వపరిపాలనా సంస్థలు ప్రారంభించబడెను. కాని వానిలో ఎచ్చటను సభ్యులను ఎన్నుకొను పద్ధతి ఇంకను మొదలుఅయి యుండలేదు. † నిజాం రాష్ట్రమున చదువు వచ్చినవారి సంఖ్య అప్పటికి నూటికి ౩.౩ కంటె మించుముడి లేదు. ఇట్టి స్థితిలో జనులందు ఏపాటి రాజకీయ చైతన్యముండునో ఊహించుకొనుట సులభము. అట్లుండియు హైదరాబాద్‌లోని విద్యార్థికులగువారు ౧౩౩౦ ఫ|| (౧౯౨౧) లో రాజధానీ నగరమున నొక రాజకీయ మహాసభను సమావేశపరుప దలచగా, సర్వ ప్రయత్నములు పూర్తియైన తరువాత దారుల వలన ఎన్నుకొబడెదరు. మిగిలిన ఇద్దరిని హైదరాబాదు రాజ్యములోని హైకోర్టు జేక్లె ఎన్నుకొనెదరు. మన శాసన సభలో ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యము ఇట్టిది !

† స్థానిక స్వపరిపాలనా సంస్థలు ప్రారంభించబడిన ఆ కాలమున ప్రభుత్వమువారు, ప్రజలలో తగినంత విజ్ఞానము కల్గిన తర్వాత, ఎన్నికల పద్ధతి ప్రవేశపెట్టెదమనిరి. అట్టి విజ్ఞానము ఇప్పటికి కలుగలేదని భావించబడుచున్నది. ఇదెట్టిన్యాయమో?

మహా మేధా సంపన్నులగు ఇచ్చటి ప్రభుత్వమువారు వలదని నిశ్చయించిరి. అంతే కాదు, తరువాత కొలది దినముల కే మహా ఘనతవహించిన నిజాము ప్రభువరేణ్యులు ఒక ఫర్మాను జారీచేసిరి. దానిలో, రాష్ట్రమునం దెచ్చటనైనను రాజకీయ సభలుగాని, రాజకీయ పరిణామములను కల్పించునను అనుమానము కలిగించు సభలుగాని, ప్రభువుగారి యంగీకారము ముందుగా పొందనిది జరుగరాదనియు, అట్టి సభల కార్యక్రమ వివరములు, సభను సమావేశ పరచువారు, ప్రభుత్వసభకు, అనగా మంత్రిమండలము వానికి, ముందుగానే పంపుకొనవలసి యుండు ననియు విధించబడి యుండెను. విద్యాగంధ శూన్యులగు ప్రజలను, పైన వివరించబడిన వానిమీటి ప్రభుత్వ సంస్థలును, రాజకీయ సభల విషయముననే కాక “రాజకీయ పరిణామములను కల్పించునను అనుమానము తోపజేయు సభల విషయమునను” ప్రభువుగారి ప్రత్యేక మగు అనుమతిని బడయుట విధాయకమై యుండగా, అప్పటి ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలు, ప్రజలలో రాజకీయ ప్రబోధము కలిగించు ప్రయత్నమును చేయ సాహసించ గలరా? ‡

* ప్రభుత్వమువారి అసాధారణ జరీదా (గెజిటు) 3 అటాచ్
 ౧౩౩౦ ఫ. (౯-౯-౧౯౩౦) — చూడుడు.

‡ సభలవిషయమున ప్రభువుగారు అనుగ్రహించిన ఫర్మాను తరు

జనసామాన్యమునందు విజ్ఞానము అపరిమితముగా నన్న
గిల్లి, ప్రపంచములోని యితర ప్రాంతములలో ఏమి జరుగు
చున్నదో గాఢము వాసులు ఏ మాత్రము తెలిసికొనజాలక
హీనస్థితిలో నున్నచోటులందు, సంఘ సంస్కరణ సంబంధ
మగు ప్రబోధముగాని, ప్రచారముగాని ఎంత యుపయోగకారి
కాగలదు? అంతేకాదు. అట్టి యుద్యమమువలన ప్రజలలో—
విశేషముగా మూఢాచారములకు శతాబ్దములనుండి లోనై
యున్న అమాయక ప్రజలలో—పరస్పర ద్వేష భావములు,
చీలికలు కలిగి, ఉన్న స్థితియు చెడిపోవుట కెంతనేపు పట్టును?
మత సంబంధములగు విషయములందు ప్రజలకు విజ్ఞానము కలి
గించదలచినచో, ఈ రాష్ట్రములోని ప్రత్యేక ప్రభుత్వపరిస్థితు
లందు ఎట్టి చిక్కులకు కారణములేర్పడునో, సులభముగా
గ్రహించ వీలు కలదు! ధైర్యహీనులను, దుర్బలులునునై

వాత మరియొక యాజ్ఞా ప్రభుత్వమువారి గ్రామీ నివాస గ్రామీ లేది ౧౭-౨
౧౩౩౩ ఫ. రూపమున, ఎనిమిదేండ్లు గడచిన మీదట, వచ్చినది అప్పటి
వరకు మన ఆంధ్రోద్యమముయొక్క మొదటిదశ పూర్తికావచ్చినది. ఈ
గ్రామీలోని విషయముల ననుసరించియే ప్రథమాంధ్ర మహా సభ (జోగి
పేట) జరుపుటకు సెలవు పొందబడినది. ఈ గ్రామీవలన ప్రజల వాత్సవ్య
తంత్ర్యము, సమావేశ స్వాతంత్ర్యము మరింత అణగ ద్రొక్కబడినవి. దాని
వివరములు, ఫలితములు, ఉద్యమముయొక్క రెండవ దశలో పాఠకులు
చదువగలరు.

యున్న తెలంగాణ వాసులకు పైన చెప్పిన కార్యక్రమము గల యుద్యమము ఏపటిలాభము కలిగించగలదు ? ఇట్టి స్థితిలో, నిజాంరాష్ట్రాంధ్రులందు స్వాభిమానమును, ఆంధ్రత్వ భావమును పురికొలుప వలయు నన్న ఎట్టి కార్యక్రమము సాధ్యమును, ఉపయోగకరమును అగునో నిర్ణయించుటకు ఎంతో దూరదృష్టి అవసరమై యుండెనని తలంతుము. అట్టి దూరదృష్టితో పని గొనియే ఉద్యమస్థాపకులును, కార్య కర్తలును, వెనుకటి ప్రకరణమున చూపబడిన కార్య క్రమము ఆ కాలమునకు చాలు ననుకొని యుందురు. అనగా, ఆంధ్ర గ్రాంథాలయ పఠన మందిరముల విరివిగా స్థాపించి మాతృ భాషయెడ సభిమానము కల్పించి, ఆంధ్ర వాఙ్మయ వ్యాప్తికిని, పత్రికా పఠనమునకును, రాజధానీ నగరమునుండి జిల్లాల, తాలూకాల ప్రధాన స్థలములవరకే కాక పల్లెటూళ్లవరకును మార్గ మేర్పరచుటయు, గ్రామస్థులగు సామాన్య ప్రజలకు అచ్చటి అను దిన జీవితమునందు ప్రభుత్వోద్యోగుల వలన కలుగుచుండు కష్టములనుండి విముక్తి కలిగించుటకై శక్తికొలది యత్నించుటయు, ఉద్యమమునందు రాజకీయ లక్షణములు ఏ మాత్రము కానరాకుండునట్లు తగినంత జాగరూకతతో పని గొనుచుండుటయు, ప్రభుత్వమువారికిని అధికారులకును కార్య కర్తలపై ఎట్టి అనుమానము కలుగకుండునట్లు వర్తించు .

చుండుటయు ఉద్యమముయొక్క ప్రారంభ దశలో అనివార్యమైనది. నాయకులయొక్కయు; కార్యకర్తల యొక్కయు అత్యంతమగు జాగరూకతకూడ ఎట్లు నిరుపయోగమైనదో, దోషరహితమగు కార్యక్రమము కూడ ఎట్లు అడ్డగింపబడ సాగినదో, పాఠకులకు ముందు విదితము కాగలదు†

† ఇంతటి జాగరూకతతో, ఈ రాష్ట్రమునందు ఉద్యమము నిర్వహించబడుచుండగా, కొందరు సోదరులు, ఈ యుద్యమము రాజకీయమైనదనియు, హిందూమత సంబంధమైనదనియు సూచించుచు పత్రికలలో వ్రాయించుచు నుండిరి. దీనివలన వ్యభిచారిత్వాధికారుల అనుమానములకు మరింత బలముకలిగి ప్రధాన కార్యకర్తలు ఎన్నియో చిక్కుల నెదుర్కొనవలసినవారైరి. ఇట్టి కుత్సితములగు వ్రాతలలోని కొన్ని వాక్యములు ఈ క్రింద సుద్భుతము చేయుచున్నాము.

“ఎప్పటికైనను, నిజామురాజ్య ప్రజలకు హక్కులు వృద్ధిపొంది కాసనసభలు స్థాపితమగుచో, ఈ యాంధ్రజన సంఘము అట్టి విషయములలో జోక్యము కలుగజేసికొనవచ్చును. మరియు అంధ్ర హిందూజనసంఘ సమ్మేళనమగుటచే ఎన్నటికైన మున్ముందు మత, సాంఘిక, రాజకీయ విషయములలో జోక్యము కలుగజేసికొనవచ్చును... రాజకీయ, మతవిషయిక సాంఘిక విషయములందు పూర్తిగా సంబంధము లేకపోయినను, ఒక మాదిరిగా సంబంధముగల యీ యాంధ్రజన సంఘము... అన్ని కీకట్టెలకు ఎట్టి సంబంధమో, రాజకీయ, మతవిషయిక, సాంఘిక సంబంధమైన ఆంధ్రజనసంఘమునకును, దీనిని (గ్రంథాలయపరిశోధక సంఘములకు) అట్టి స్నేహం...” నీలగిరి వారపత్రిక నల్లగొండ(౯-౨-౧౩౩౪)ఫ. పుట ౩.

తెలంగాణ ఆంధ్రోద్యమము.

౫
గ్రంథాలయోద్యమము

ఆనాటి ఆంధ్రోద్యమ నిర్వాహకులకు గ్రంథాలయోద్యమము సులభమైనదిగ కాన్పించినట్లు తోచుచున్నది. అందునకు ప్రధానకారణము, నిజాం రాష్ట్రాంధ్రదేశమున ఆంధ్రోద్యమారంభమునకు పూర్వమే, మేము వెనుక సూచించినవిధమున గ్రంథాలయోద్యమము—పరిమితముగా కొన్ని స్థలములలోనే యగుగాక!—ఇంచుమించు ఇరువది సంవత్సరములనుండి సాగి వచ్చుచుండుటయే యని తలంతుము. ఆ యిరువది వత్సరములలో జరిగిన మాతృభాషాసేవ అప్పటియువకులలో కొంత యుత్సాహమును కలిగించియుండెను. అయినను, కొద్దిపాటి గ్రంథాలయములుచు ప్రభుత్వాధికారుల యనుమానమునకును, తీవ్రదృష్టికిని గురిగాక యుండలేదు. ఆంధ్రోద్యమ మారంభమగుటకు సుమారు ఒక సంవత్సరముముందే, నల్లగొండజిల్లాలోని సూర్యాపేటయందు అనేక సంవత్సరములనుండి పనిచేయుచుండిన ఆంధ్రవిజ్ఞాన ప్రకాశిని గ్రంథాలయమును ఆ జిల్లా తాలూకాదారుగారు, తమ పర్యటన సందర్భమునవచ్చి చూచిరి. ఈయధికారి మనరాజ్యములో జిల్లా లోకల్పండునధకు అధ్యక్షు

ఇట్టి వ్యాసములు రెండు వచ్చినతరువాత, కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి ఈ కింది సమాధానము ప్రకటించెను:—

పదవినికూడ నిర్వహించుచుండెను. ఇట్టి మహాశయునకు ఆంధ్ర గ్రంథాలయ మొకటి తాలుకా ప్రధాన స్థలములో, కేవలము ప్రజలసహాయమున, సాగుచుండుట దుష్కార్యమనిపించినది! “ఈ గ్రంథాలయమును స్థాపించుటకు ప్రభుత్వమువారి యంగీకారము పొందితిరా? లేదా?” యని స్థానిక కార్యకర్తలను వారుప్రశ్నించిరి. “లే”దని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను. ఇంకేమి కావలెను? ప్రభుత్వమువారి యంగీకారము పొందనిచే గ్రంథాలయమును తెరచితిరి. కనుక లట్టి అంగీకారము పొందువరకు మూసియుంచుడని హుకుము ప్రసాదించిరి. శ్రీవారి యాజ్ఞ సుల్లంఘించు దౌర్భ్యము ఎవరికి లుగును? కనుక గ్రంథాలయము మూతపడెను! శ్రీమద్రమారమణ గోవిందోహరి!

“...౧౨వ సంచికలో శ్రీయుత శర్మగారు, ఒకచోట ఆంధ్రజన సంఘములు హిందూజనసంఘ సమ్మేళనమగుటచే ఎన్నటికైన మున్ముందు రాజకీయ విషయములలో జోక్యము కలుగజేసికొనవచ్చును. అనియు, మరి యొకచోట, రాజకీయ మతవిషయములందు పూర్తిగా సంబంధము లేకపోయినను, ఒక మాదిరిగా సంబంధము ఈయాంధ్రజనసంఘములకు కలదనియు, మూడవచోట రాజకీయ మతవిషయక సంబంధమైన ఆంధ్రజన సంఘములనియు వ్యాసియున్నాడు. కేంద్రసంఘనియమములను సంఘ నివేదికలను జదివినవారికి ఆంధ్రజనసంఘమునకు రాజకీయ మతవిషయములలో సంబంధము లేదని స్పష్టపడగలదు. ఈవిషయమున శ్రీయుత శర్మగారికిని వారి వ్యాసముల జదివిన పాతకమహాశయులకును సంశయనినారణమగునని నమ్ముచున్నాను. (నీలగిరి వారపత్రిక, నల్లగొండ ౨౩-౨-౧౩౩౪ పుట)

కార్యకర్తలు ఈ సంగతిని రాజధాని నగరములోని యొకన్యాయవాదికి తెలియచేసిరి. అదృష్టవశమున ఆకాలమున, నువ్వసిద్ధుడగు సర్ అక్బర్ హైదరీగారు హోంసెక్రెటరీపదవిలో నుండిరి. ఆయన విచక్షణా జ్ఞానమునందు కొంత విశ్వాసముగల ఆన్యాయవాది గ్రంథాలయ దురంతమును వారికి వ్రాసిపంపిరి. దానిలో, “జిల్లాలోకల్పండుబోర్డు అనర్హతను ఇతర దేశములలో ప్రజల గ్రంథాలయములకు ధనసహాయము చేయుచుండునని వినియుంటిని కాని గ్రంథాలయములను మూసివేయించెనని విని లేదు. ఈ విషయమున న్యాయము చేయవలయు” నని కోరగా హోంసెక్రెటరీగారు, న్యాయవాదికి “నేనీవిషయమును విచారింతు”నని వెంటనే తెలిపి, తాలూకుదారుగారినుండి జవాబు వచ్చిన

ఇట్లు సమాధానము వ్రాసినను, శ్రీయుగ పాలకోడేటి వేంకటరామ శర్మగారు మరల రెండు వ్యాసములు, తమ వ్రాతలను మరిత బలపరచుచు తర్కవిత్కములతో ప్రకటించిరి.

ఆకాలమునందు, ఈ రాజ్యమున, నిట్టివ్రాతల పత్రికలలో ప్రకటించినవారి వర్తమనుగురించి మేము అభిప్రాయము ప్రకటించక ఆ కార్యమున పాతక మహాశయులకే వదలెదము.

తరువాత శ్రీశర్మగారు తమ అభిప్రాయమును మార్చుకొని ఇట్లు వ్రాసిరి: “నేను మధిరయందు ఆంధ్రజనసంఘ సమావేశమును జూచి ఎంతయు తృప్తిచెంది పూర్తిగా నాయుద్దేశమును మార్చుకొంటిని. ఇప్పుడు ఈ సంఘమునుగూర్చి వేరభిప్రాయము గలవారు ఉదరిని నా నమ్మకము.

పిన్నుట అన్యాయవాది * కీట్లువాసిని. † “గ్రంథాలయముల స్థాపించుటకు ఈ కార్యాలయమునుండి (ప్రభుత్వము) ఆజ్ఞాపించిన వలసిన అవసరములేదు”. ఈ పరిష్కారము జరిగిన తరువాత గ్రంథాలయము మరల తెరువబడి పని ఆరంభమైనది !

ఇది ఆంధ్రోద్యమ మారంభమునకు పూర్వపు సంఘటనము ! తరువాతి యుదంత మొకటి, ఉదాహరణార్థము, వినిపింతుము !

వరంగలు జిల్లాలోని మడికొండ గ్రామమునం దొక ఆంధ్రగ్రంథాలయము పనిచేయుచుండెను. గ్రామ పోలీసు పటేలు, గ్రంథాలయ కార్యదర్శి పేర, “గ్రంథాలయస్థాపనము చేయుటకు ప్రభుత్వమువారి అంగీకారము పొందవలసియుండెను, ఇప్పుడు అట్టి అంగీకారము పొందవలసిన”దని హుకుము పంపెను. “గ్రంథాలయ స్థాపనకు ఇట్టి అంగీకారము అవసరము లేదు. అంగీకారము కావలెనని ఏదైన హుకుము ఉన్నచో పంపినయెడల అమలుచేసెద”నని కార్యదర్శిబదులు వ్రాసెను. దానిపై న పోలీసుపటేలు ఎట్టి హుకుము ఆధారముగా చూపక

ఇకముందు అందరు ఈ సమస్యను విచారించి దీనిని నానమ్మకము.

(నీలగిరి; ౨౨-౬-౧౩౩౪ ఫ.)

* ఈ న్యాయవాది మాడపాటి హనుమంతరావు.

† మురాలిలా మహాకవి మోతమర్తి సర్కారె ఆలీ షేక్ అదాలతు కోర్తాల్, ఉమారాజుమ్మ: నిహాన్ ౧౯౦౪ లేదా ౧౯౦౫-౧౩౩౪ ఫ. (౧౯౨౦) షేక్ తాలీమాత్.

యే, ప్రభుత్వమువారి అంగీకారము కావలెనని పట్టుపట్టెను ! తరువాత, వరంగల్లుజిల్లా అదాలతు నాజింసా॥ “మరియొక హుకుము పంపువరకు గ్రంథాలయము మూసియుంచవలె”నని ఆజ్ఞాపించెను!* ఈ ఆజ్ఞ అక్రమమైనదని నగరములోని కేంద్ర సంఘ కార్యదర్శి అప్పటిహోంసె క్రెటరీగారికి వివరములు తెలుపుచు గ్రంథాలయ స్థాపనకు ప్రభుత్వమువారి ఆజ్ఞ అవసరము లేదని హుకుం ఇచ్చుటకై ప్రార్థించిరి. †దీనికి జవాబు గడచిన ౨౧ సంవత్సరముల కాలములో రానేలేదు! నాజింసా॥ దయా మయులై ఎట్లో దాదాపు రెండునెలల తరువాత గ్రంథాలయమును మూసివేయుమను ఆజ్ఞను ఎత్తివేసికొనిరి. కాని తిరిగి ఆజ్ఞ అగువరకు సభలు చేయవలదని కార్యదర్శిని కఠిన

*నిమిత్ ౧౬ తేదీ ౧౨ మేహర్ ౧౩౩౩ ఫ.గల పై ఆజ్ఞలోని ఈ క్రింది తెలుగు వాక్యములు సారస్వత విసోదములుగాకూడ నున్నవి:— ‘ప్రతిరోజు సడర్ లైబ్రరీకి పుస్తకములు చదువుకొన గలందులకు జనులు, వస్తూవున్నారు. మరిన్ని, ఆంధ్రపత్రిక, కృష్ణపత్రిక, ముషీరెకాన్ వగైరా పత్రికలు వస్తూవున్నవి. హోల్ సడరులైబ్రరీ ఖాయంచేయుటకు మీరుయే మహాకమానుంచి అయినా హుకుం పొందివున్నారా? లేదా? అగరు హుకుం పొందనట్లయితే ఫవురన్ పొందవలసినది. కెంకె అక్కరు మజహబీ వార్తలలో జగడాలు అవుతూ ప్రాణహానికూడా కలుగుతున్నది.’

నిమిత్ ౩౪౬ తేదీ—౨౪-౧-౧౩౩౪ ఫ.

ముగా శాసించిరి! ‡

గ్రంథాలయోద్యమము విషయమున అధికారులు ఇట్టి అక్రమములగు ఆజ్ఞల నిచ్చుట వాడుకయందుండెనని చూపుటకై స్థలీ పులకన్యాయగముగా వైయంశములు వివరింపబడినవి.

జిల్లాలలో—ముఖ్యముగా గ్రామాలలో—గ్రంథాలయ కార్యకర్తలకు, అచ్చటి ప్రభుత్వోద్యోగుల వలన—ముఖ్యముగా పోలీసువారివలన—కలిగిన, ఇప్పటికిని అప్పుడప్పుడు అరుదుగా కలుగుచున్న—కష్టములు ఇచ్చట వ్రాయబూనినచో గ్రంథవిస్తరమగును. గ్రంథాలయముల కార్యకర్తలయొక్కయు, వారికి సహాయము చేయువారి యొక్కయు పేర్లు వ్రాసికొనుట, ఇట్టి సంస్థలకు “చందాల నియమవద్దని గ్రామస్థులను బెడరించుట; “ఈ సంస్థలు సర్కారువారికి విరోధమైనవి” యని ప్రజల భీతావహుల జేయుట; “ప్రభుత్వమువారి సెలవు పొందక గ్రంథాలయ మెల్లు స్థాపించితి”రని యడుగుట; కొద్దిపాటి కార్యకానికి సభలైనను పోలీసువారు వచ్చి కూర్చుండుట; “చందాదారుల పట్టికలియ్య” మని యడుగుట; “పుస్తకముల పట్టికచూచె”ద మని తీసుకొనుట; ఇట్టి యుదంతములు తల

వెండుకలన్ని మా యనుభవమున జరిగినవి! ఇట్టి యుదాహరణ మొకటి నల్లగొండ జిల్లాలోని సూర్యాపేటయందలి ఆంధ్రవిజ్ఞానప్రకాశినీగ్రంథాలయమున కాన్పించినది. సుమారు షరువది సంవత్సరములక్రింది మాట! జిల్లాపోలీసు అధికారి, సర్కిలుఇన్స్పెక్టరుతోను, తదితర పరిచరవర్గముతోను గ్రంథాలయమునకు వెళ్లి పరిశీలన సల్పి, చందావసూళ్ల నిజస్థరు, ఆదాయవ్యయముల లెక్కల పుస్తకము మొదలగునవి కొన్ని తీసికొని—వారి యనుగ్రహమనవలెను!—దయతో నొకరసీదిచ్చి వెళ్లి, హైదరాబాదులోని పోలీసునాజముగారికి పంపిరట! ఈ యంశములు నగరములోని కేంద్రసంఘ కార్యదర్శికి తెలిసినది. అయినను ఆయన ఏమియు చేయ నవసరము లేకయే, నగరములోని ఉన్నతాధికారులు, క్రిందియధికారులను కఠినముగా మందలించి “ముందిట్లు ప్రభుత్వగౌరవమునకు భంగము కలుగు పనులు చేయవల”దని హెచ్చరించి ఆరిజిష్టరులను మరల పంపివేయగా, సర్కిలు సాహెబుగారు వానిని గొనివచ్చి, గ్రంథాలయ కార్యదర్శి కప్పగించి, గ్రంథాలయము చేయుచున్న సేవ మందిదనియు, ఏమైన ఇబ్బందులు కలిగినచో తెల్పిన పక్షమున తాము సహాయము చేసెదమనియు చాల మర్యాదగా మాట్లాడి వెళ్ళిపోయిరట!

ఇబ్బందులు కొన్ని కలుగుచున్నను, ఈ రాజ్యమున, తెలంగాణములో, గ్రంథాలయములు అనేకములు ఏర్పడినవి. ఉద్యమము ఆరంభమైన తరువాత, మొదటి దశలోనే ఇట్టి సంస్థలసంఖ్య నూటికి మించినది. ఈ గ్రంథాలయము లన్నియు గొప్పవిగా నుండెనని మేము అనజాలము; వానిలో అనేకములు చాలచిన్నవి. ఒక చిన్ని ఆలమారుచు నింపగలిగినన్ని పుస్తకములు, కొన్ని పత్రికలు మాత్రమే వాని సర్వస్వము. గ్రామములలో చదువువచ్చినవారి సంఖ్యయు చాల స్వల్పమే. నూటికి ముగ్గురు చదువు వచ్చినవారుగల రాజ్యములోని పల్లెటూళ్ళలో నిట్టి పుస్తక భాండాగారములు ఎట్లుండగలవో అవియు అట్లేయుండెను. అయినను, “గ్రంథాలయము” ఉండిన గ్రామములో, ఉత్సాహవంతుడగు యువక కార్యకర్త యొక డున్నాడనియు, ప్రజాహిత కార్యములం దభిరుచికి ఆతడే కేంద్రమై యుండుననియు, మా యనుభవమునుబట్టి గుర్తింప గలిగితిమి! అతడా గ్రామమం దుండునప్పుడు గ్రంథాలయము నజీవముగా నొందుటయు, అతడు గ్రామాంతరవాసి యగుట వంభవించినచో, ఆగ్రామములోని “గ్రంథాలయము” నశించుటయు, ఆతడు క్రొత్తగా నివాస మేర్పరచుకొనిన గ్రామము నందు, నూతనముగా నొక గ్రంథాలయమో, పఠశాలయమో ఆస్తిత్వములోనికి వచ్చుటయు తరచుగా గానవచ్చినది! ఇట్టి

పరిస్థితులకు కారణమేమి? గ్రామమంతటిలోను కార్యకర్తయు పాఠకుడును, ఉపన్యాసకుడును, పత్రికావిలేఖరియు, నాయకుడును— యిదియదియననేల?—నర్వమును అతడొకడేయైయుండుటయే ఇందునకు మూలకారణమని చెప్పవలయును. గొన్ని సమయములందు గ్రామములలోని ఇట్టివృత్తకార్యకర్త తాను పరస్థానమునకు నివాసము మార్చుకొను నప్పుడు, స్థానిక గ్రంథాలయములోని పుస్తకములను, ఇతర పరికరములనుగూడ తనవెంట తీసికొనిపోవుటయు జరిగినదట ! దాని నరికట్టినవాడే యుండలేదట! వారు స్థాపించి, పెద్దజేసిన గ్రంథాలయము వాదిసాత్రేయని వారు భావించిరి ! కాదనువారు లేరైరి! ఇక కావలసినదేమి? †

ఇంకొక గ్రంథాలయమున జరిగిన సంఘటనము, విచారకరమైనను, వినోదదాయక మనదగినది కలదు. అది యున్నచోటు తాలుకా ప్రధానస్థలము. ఆ సంస్థ కార్యకర్తలలో నొకరు—చాలగొప్పవారు—ఒకనాడు ఎవరును లేనప్పుడు కాబోలును, రెండుసూర్లు రూపాయల విలువగల డెబ్బది ఉత్తమ

† ఇట్టి ఉదాహరణము ఏ చిన్న యూరిలోనోకాదు, వరంగల్లుజిల్లాలోని గొప్ప తాలూకాస్థలమున, మానుకోట (మహబూబాబాదు) లో కానవచ్చినది. స్థలాంతరమునకు బోయిన యా గ్రంథాలయముస్వస్థానమునకు తరల రానేలేదట !

గ్రంథములను గ్రంథాలయమునుండి తీసి బయటికెచ్చటితో—
ప్రభుత్వమువారు రాజకీయనాయకులను పంపినట్లు—ఆకస్మిక
ముగా నంపివేసిరి. ఇతరులు, బాధ్యతగల కార్యకర్తలు వచ్చి,
సంగతి తెలిసికొని పరితాపపడిరి. హైదరాబాద్‌లోని కేంద్ర
సంఘ కార్యకర్తకు ఒకరు లేఖద్వారా సంగతి తెల్పిరి. ఆయన
దోషియగు కార్యకర్త పేర—మంస్సునకు నాటు మాటలతో—
లేఖ వ్రాసెను. తక్కిన కార్యకర్తలు ఎంతో కృషిచేసిరి.
ప్రభుత్వాధికారులకుకూడ జరిగిన వార్తలు తెలిసెను. న్యాయ
స్థానమునో రక్షక కార్యాలయమునో క్రమచర్య జరుపబడు
నంతటి స్థితి వచ్చెను. తునకు దోషియగు మహానుభావుడు,
తన తప్పితము నొప్పుకొని, రెండునూర్లరూపాయలు పదిదినము
లలో నిచ్చుగడవుతో, పత్రము వ్రాసియిచ్చెనట ! తరువాత
ద్రోహము చెల్లించెననియు, ఆద్రోహము, పోయిన పుస్తకముల
దెప్పించుటకు వినియోగించబడెననియు మాకు తెలియవచ్చినది.
మొత్తముమీద ఈ ఘటనము ప్రమోదాంతముగానే పరిణ
మించినది. ! అవ్యశ్యములైన పుస్తకములు కృష్ణానదిలో పడ
వేయ బడెనని.—కృష్ణార్పణమైనవని—నింటిమి ! సత్యము
దైనమునకొక ! *

* ఇది పదునెనిమిదవ సంవత్సరములక్రింది ముచ్చట. ౧౩౪౦ ఫిబ్రవరి
మధ్య భాగములోనిది. ఈ సంబంధమైన ఉత్తరములు కలవు. దోషియగు

ఆంధ్ర గ్రంథాలయముల

మొదటి మహాసభ

ఆంధ్రోద్యమము ఆరంభమైన తరువాత తెలంగాణ మందు అనేక ఆంధ్రగ్రంథాలయాలు ఏర్పడి శక్తికొలది పని చేయుచుండుట పైన చెప్పిన సంగతులవలన చదువరులకు తెలిసి యుండును. వేర్వేరు స్థలములం దీకార్యమును నిర్వహించు చున్న వారల నొక-చోటకు తీసికొనివచ్చి, వారియందు పరస్పర సానుభూతి సహకారములు కలిగించి, గ్రంథాలయోద్య మాభివృద్ధికి దారి ఏర్పరచు నుద్దేశముతో ఈ రాష్ట్రములోని గ్రంథాలయముల మహాసభ, ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘముయొక్క మూడవ సమావేశముతోపాటు, అది జరిగిన మరునాడే, ౨౧-౧-౧౯౩౩ ఫ. (౨౨-౨-౧౯౩౪) నాడు వరంగల్లు జిల్లా లోని మధిరయందుజరిగినది. ఈ మహాసభకు సుప్రసిద్ధ సంపన్న ఆంధ్ర మహాశయులును, గౌరవ న్యాయాధీశులును నగు శ్రీ పింగిలి వేంకటరామా రెడ్డిగారు అధ్యక్షత వహించిరి. ఈ సందర్భమున తెలంగాణములోని అనేక గ్రంథాలయముల ప్రతినిధులు రాజధానీనగరమునుండి మొదలుపెట్టి పల్లెటూళ్ల వారి వరకు, చాలమందివచ్చి సభలో పాల్గొనిరి.

సోదరుడు తన వశ్యాత్వాపము క్రియాపూర్వకముగా ప్రకటించెను. స్థల నామము, దోషినామము బయట పెట్టుటకు మనసొప్పును! ఇటీవల ఈయన చనిపోయెను. ఆయన ఆత్మకు కాంతికల్పగాక !

సభాప్రారంభమున, శతావధానులు, విఖ్యాత పరిశోధకులు, దూపాటి వేంకట రమణాచార్యులుగారు రసవంతములగు పద్యములతో ఉద్యమ కార్యకర్తలను, గ్రంథాలయ నిర్వాహకులను, అధ్యక్షులను, నాయకులను ప్రశంసించిరి. శ్రీపాన మామలై లక్ష్మణాచార్యులుగారు దివ్యములగు గీతములను స్వరచితమగు దండకమును సభాసదులకు శ్రోత్రగేయముగా పఠించిరి. ఇతరులను పద్యముల జదివి మాతృదేవతాసేవ యొనర్చిరి. కవిశేఖరులగు మామునూరు నాగభూషణరావు గారి ప్రబోధగీతములు హృదయాకర్షకముగా నుండినవి.

అధ్యక్షుల మ హో ప న్యా స ము గంభీరముగనుండి, గ్రంథాలయోద్యమముయొక్క అవసరమును, మన రాష్ట్రము లోని తెలుగు దేశమున నదివ్యాప్తి చెందుచున్న విధమును, విశదీకరించుచు ప్రబోధదాయకమై యుండెను. పలువురు ఈ విషయమున మంచి యుపన్యాసములు నల్పిరి. ఆనాటి సాయంత్రమున అధ్యక్షులు ♦ ను ప్రతినిధులును కూడి, ముందు గ్రంథాలయోద్యమమును ఎక్కువ విశాలపరచు విధానము నాలోచించి కృషిసేల్పుటకై ఒక ఉపసంఘము ఏర్పరచిరి. †

♦ వీరు ఇటీవల మంత్రి పదవి నలంకరించి యుండిరి.

† ఈ యుపసంఘము తరువాత ఎక్కువగా పని ఏదియు చేసినట్లు తానరాదు.

రెండవ మహాసభ

తెలంగాణములోని గ్రంథాలయముల రెండవ మహాసభ, కేంద్రసంఘముయొక్క నాల్గవ సమావేశముతో బాటు సూర్యాపేటలో ౧౭, ౧౮, ౧౯, అమర్తాదు ౧౩౩౫ ఫ. ౨౨, ౨౩, ౨౪, జూన్ ౧౯౨౬) తేదీలలో జరుగవలయునని ఉద్దేశింపబడెను. ఆహ్వానసంఘ మేర్పడినది. ప్రకటనలు జరిగినవి. ఆ సందర్భమున ఇంకను ఎన్నియో సభలు జరుగునన్నావాములు చేయబడెను. † నిజము ప్రభుత్వమువారి వ్యవసాయ శాఖయొక్కయు, పశువైద్యశాఖయొక్కయు, సహకార శాఖయొక్కయు, ప్రదర్శనములును, ప్రచారమును జరుపుటకై ఆయాశాఖలవారిని ఆహ్వాన సంఘమువారు ప్రార్థించిరి. † కాని

† సూర్యాపేటలో జరుగునని ప్రకటింపబడిన సభలు:—

౧. ఆంధ్రజనకేంద్రసంఘ చతుర్థసమావేశము: అధ్య: రావు బహదరువేంకటరెడ్డిగారు.

౨. గ్రంథాలయ మహాసభ: అధ్య: శ్రీపింగిలి వేంకటరామారెడ్డిగారు.

౩. స్త్రీల సభ: అధ్యక్షురాలు, శ్రీమతి నడింపల్లి కుందరమ్మగారు.

౪. వర్తకసంఘ (సూర్యాపేట) వార్షికోత్సవము.

౫. గ్రంథాలయ (సూర్యాపేట) వార్షికోత్సవము.

౬. వ్యవసాయసభ (గోలకొండ పత్రిక ౩౧ తీర్ ౧౩౩౫ ఫ. ౫ జూన్ ౧౯౨౬)

† ప్రభుత్వమువారి సహకార సంఘమునకు సంబంధించిన ప్రచార

ప్రభుత్వమువారు సభలుచేయవలదని కార్యకర్తలకు నోటిసులు పంపి సభల నాపుచేయించిరి. ఈ సంవత్సరమున జరుగనున్న రెండవ గ్రంథాభియ మహాసభకు కూడ శ్రీ పింగిలి జేంకట రామరెడ్డిగారే అధ్యక్షులుగా నుండ సంఘీకరించిరి. వారి అధ్యక్షోపన్యాసము సహితము ముద్రితమై యుండెను. కాని సభ లన్నియు ఆగిపోయి నందున ఈ విషయమున కోరికలు నెర వేరలేదు.

తరువాత దాదాపు రెండు సంవత్సరములు గడచిపోయి నవి. అహ్వానసంఘమువారు పట్టుదలవదలక, తీవ్రముగా కృషి నల్పి ప్రభుత్వసభ (బాబెహుకూమరు) వరకు వ్యవహారము జరి పించిరి. ఈ మధ్యకాలమున పూర్వముండిన పోలీసు శాఖా మంత్రి ఉద్యోగవిముక్తి గాంచినందున, ఆంగ్లమహాశయుడు ఆ

క్లడు సభాదినమున వచ్చి ఉపన్యసించెదనని పట్టుపట్టెనట. పోలీసు అధికా రులు 'మాపైఅధికారులు సభలు చేయవలదని నిషేధించినారు. కనుక మీరు సభచేయగూడ' దని పట్టుబట్టిరట! 'పోలీసు అధికారుల అజ్ఞకునేను బిడ్డకను కాజాలను. ప్రభుత్వమువారి సహకార శాఖవారు నన్ను పంపి నారు కనుక నేను ఉపన్యాసము చేయుక మాన' నని ప్రచారకుడు వాదించి నూర్యాకేటలోని ఒక బహిరంగ స్థలమున ప్రజలందరూ రప్పించి ఉపన్య సించి తీరెనట! ఈవిధముగా ప్రభుత్వమువారి రెండుభిన్న శాఖల ప్రతినిధులు తమతమ పంతము నెగ్గవలెనని పోరాడిరి. అందులో నొకరు గెలిచిరి; ఒక రోడిరి. ప్రజల సభలు మాత్రము ఆగిపోయినవి.

మంత్రిపదవియం దుండుట సంభవించెను. ఆయన దయవలన నూర్యాపేటసభలకు—వానిలో నొకటగు గ్రంథాలయ మహాసభకుకూడ—ప్రభుత్వమువారి ఆజ్ఞ లభించినది (౨౬-౨౭ తీరు ౧౩౫౭ ఫ. = ౩౧-౫ మరియు ౧-౬-౧౯౨౯)

ఈ మహాసభ * సుప్రసిద్ధ రాష్ట్రనాయకుడును దాతయననగు దేశభక్త వామననాయకు జాగీర్దారుగారి యధ్యక్షతతో జయప్రదముగా సమావేశమైనది. మొదటి దినము సాయంత్రమున అధ్యక్షోపన్యాసము హిందీభాషలో జరువబడినది. ఆ రాత్రి, మహాసభకు వచ్చిన ౨౯ గ్రంథాలయముల ప్రతినిధులతో, విషయనిర్ణాయకసభ ఏర్పడి కర్తవ్యము నిర్వహించినది. మరునాడు మహాసభాకార్యములు దివ్యముగా జరిగినవి. గ్రంథాలయోద్యమమునకు ముఖ్యములగు ౧౫ తీర్మానములు అంగీకరింపబడినవి. అధ్యక్షుని ఉపసలహారోపన్యాసము

* వామననాయకుగారి మండుకేసవిలో, ఆనాటి సభకు పశ్చిమ సమాద్ర తీరముననున్న గోవానగరమునుండి వెడలి, హైదరాబాదు వచ్చి, వెంటనే మోటారుబండిలో హుటాహుటిగా పర్యాటకము సాగించి, ౨౯ తీరునాడు మిట్టమధ్యాహ్నమున ఒంటిగంటవేళ నూర్యాపేటకు వచ్చి, ఆ సభను రెండుదినములవరకు జయప్రదముగా జరిపిరి. ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికై వేతనముమీద ప్రచారకుని నియోగించుటకు నెలకెరుపది యైదు రూపాయల చొప్పున సంవత్సరముకొరకు రు॥ ౩౦౦ లు విరాళమిచ్చిరి, ఇది ఉద్యమవ్యాప్తికి అమితముగ లోడ్పడినది.

తెనుగున పోరాహకరముగా నుండెను. శ్రీ వానమానులై
లక్ష్మణాచార్యులవారు దేశభక్త వామననాయకునకు విజయ
మును గోరుచు పాడిన మంగళగీతము “దేశభక్త, ఈశ్వరభక్త
వామన్నాయకజై” అనునది మాకు ఇప్పటికి జ్ఞప్తియందున్నది!

తెలంగాణమున :జాంరాష్ట్ర ఆంధ్రగ్రంథాలయ మహా
సభ ప్రత్యేకముగా మరల జరుగలేదు. అయినను గ్రంథాల
యోద్యమము మాత్రము నేటికిని సాగివచ్చుచునే యున్నది!

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము.

౬

వర్తకసంఘములు.

నిజాంరాష్ట్రములోని ఆంధ్రోద్యమముయొక్క మొదటి దశయందు ఆ యుద్యమమునకు తెలంగాణమునం దంతటను గాకపోయినను కొన్ని జిల్లాలలో—ముఖ్యముగా నల్లగొండ జిల్లాయందు—ప్రజామోదమును సంపాదించి ఉద్యమాభివృద్ధికి ఎక్కువతోడ్పడినది, వర్తకసంఘముల స్థాపనయనుట నిస్సంశయము.

“వర్తకసంఘము” అనుమాటనిని అదిదేశముయొక్క వాణిజ్యాభివృద్ధికై లేవనెత్తబడిన ఏదో గొప్పకార్యము అని పాఠకులు భ్రమపడకూడదు. ఈ సంఘములు చాలచిన్నవి. వాని కార్యక్షేత్రము కేవలము స్థానికము. వాని రంగములు గ్రామములు. అంతకు మించినచో, తాలూకాస్థలములు; అంతే. జిల్లాస్థలములవరకై నను అవి వ్యాపింపలేదు. అట్టి అవసరమే లేక యుండెనని తోచుచున్నది.

ఇట్టి వర్తక సంఘములను స్థాపించవలసిన అవసరమే యేలకలిగెనను ప్రశ్న స్ఫురించవచ్చును. తెలంగాణములో గామములందును, జిల్లాలందును, వర్తకవ్యాపారము చేయు

వారు వైశ్యులు. మార్వాడీలు చాలతక్కువ. కోమట్లు పూర్వ కాలము నుండి ఆంధ్రుల సంఘమున ప్రాముఖ్యము వహించిన వారను సంగతి అందరెరిగినదే. గ్రామములందు వీరుండనిచో ఎవరికి పని సాగజాలదు. పూర్వకాలము నుండి ఈ యంశము నుప్రసిద్ధము: “పురికిని ప్రిణము కోమటి” యని నుమతి శతక కర్త వ్రాసినమాటను ఎరుగనివారెవరుందురు? “అప్పిచ్చు వాడు” ఉండని గ్రామములో ప్రవేశించనే గూడదని ఆ శతక కారుడే నడివియున్నాడు. అట్టివారగు కోమట్లు తెలంగాణము నందు సంఘమున కంతటికిని ఉపయోగకారులయ్యి, అదైత్యమువలనను, వివాధీహిత వలనను, కొన్ని చిక్కులకు లోనైరి.

వీరికి కలుగుచుండిన కష్టములు ఇవి: (౧) గ్రామము నకుగాని, కస్బాకుగాని ప్రభుత్వమువారి ఉద్యోగస్థులు పర్యటనమునకు వచ్చినప్పుడు, వారికి కోమటి భోజన పదార్థములను నష్ట చేయవలయును; కాని వాని ఖరీదు అనలే అతనికి చెల్లించకపోవుడమో, చెల్లించినను చాలతక్కువగా చెల్లించుటయో జరుగుచుండెను. ఈ విధముగా అవసరముగు వస్తువుల కొరకు-- అట్టి ఉద్యోగికాక — గ్రామాధికారియగు పట్వారీ చీటి వ్రాయును. కనుక, ఉద్యోగిపైన జవాబుదారీ పడుటకు వీలు లేక యుండెను. (౨) పర్యటన సమయములలోనే కాక, ఇతర

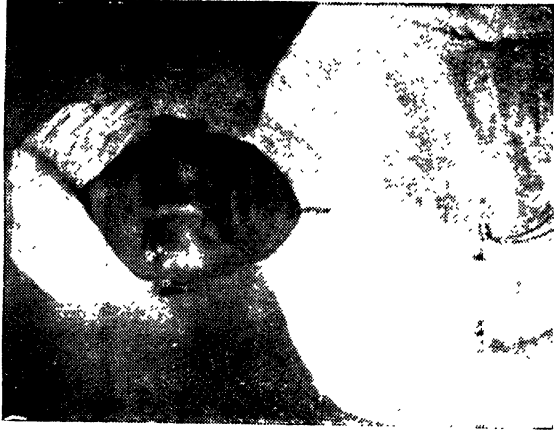
అలంకార ఆంధ్రాద్యమము

సమయములందును తహస్సీలు కచేరీనుండి “తాకీదులు” గాని ఉత్తరములుగాని గ్రామాధికారులకు పంపి బియ్యము, నెయ్యి మొదలగు వస్తువులు అధికారులు చౌకధరలకు తెప్పించుకొనుచుండిరి. (3) గొప్ప అధికారులు—సైనిక సంబంధ మైనవారైనను సరే, సైనికేతరులైనను సరియే—గ్రామములకు వచ్చి క్యాంపు (మకాము) చేసినప్పుడు, గ్రామపు కోమటి తన దుకాణమును తీసుకొని క్యాంపువద్దకుండి, కావలసిన వస్తువులనన్నిటిని సపై జేయవలసి యుండెను. అట్టి వస్తువులు గ్రామములలో దొరుకునా దొరకవా యనియైనను అధికారులు చూడకుండిరి. ఎట్లైనను అవస్థపడి పదార్థములు సపై చేయుటయు, వానిఖరీదు అనలే దొరకక పోవుటయో, చాల కొద్దిగా (నామమాత్రము) దొరుకుటయో సంభవించుటయే కాక, వృధాశ్రమ, అవమానము, కొట్టుతిట్లుకూడ అతనికి సంపాద మగుచుండెను. (౪) కోమట్ల వద్ద బండ్లుండినచో — వానిమీద సరకుల నింపియున్నను సరే—ఈడోద్యోగస్థులకు కావలసినప్పుడు బలవంతముగా బండ్లను సర్కారువనియని లాగికొనిపోవుట సర్వసామాన్యముగా జరుగుచుండెను. (5) సర్కారు అధికారులు వస్తువులధరలు తామే నిర్ణయించి అట్టిధరకే విక్రయించవలెనని వర్తకుల నిర్బంధ పరచుచుండిరి. (6) ఇట్టి కష్టములు కోమట్లు ప్రభుత్వాధికారుల, ప్రభుత్వోద్యోగుల వలననే కాక, గ్రామములలోనుండు

దేశములు దేశపాండ్యాలవలనను, కొంతవరకు గ్రామాధికారుల వలనకూడ సంభవించుచుండెను. ఇట్టిబాధలను ద్రవ్యసప్తములను వారు అనివార్యములుగా భావించుకొని వీనిని అందరును సమానముగా అనుభవించుటకుగాను “వంతుపద్ధతి” యను దానిని ఏర్పరచుకొనుచుండిరి. ప్రతిదినము గ్రామములోని ఏదోయొక కోమటి యింటివారిది వంతుగానుండును. ఆనాడు వచ్చునట్టి పై విధమైన కష్ట సప్తములను అతడు భరించవలసినవాడగుచుండెను. ఇట్టి వంతుపద్ధతి నల్లగొండజిల్లా కోమట్లకు ఎంతో దుర్భరముగానుండెను. కొన్ని గ్రామములవారు, ఈ వంతుపద్ధతికి మారుగా సప్తమును భరించుటకు ఇంకొక సమిష్టి పద్ధతి నవలంబించిరి. అదెట్లునగా:—గ్రామములోని వర్తకులందరు కలిసి ఒక దుకాణమును ప్రత్యేకముగా నెలకొల్పి దానిద్వారా ప్రభుత్వోద్యోగులు మొదలగువానికి వస్తువులు నప్పైచేయు ఏర్పాటుచేసి, సంవత్సరమునకు దానివలన కలుగు నప్తములను అందరును భాగించుకొనుచుండుట. ఎట్లైననేమి? కోమట్లకు ధనసప్తములు, బాధలు తప్పవయ్యెను. తాలూకా ప్రధానస్థలములలోగూడ ఇట్టి అక్రమ బాధలనుండి వారికి విముక్తి లేకపోయెను !

ఆంధ్రోద్యమ మారంభమైన కొలది దినములకే, ఎట్లెట్లో వర్తకులకు ఇట్టి బాధలనుండి తప్పించుకొను ఉపా

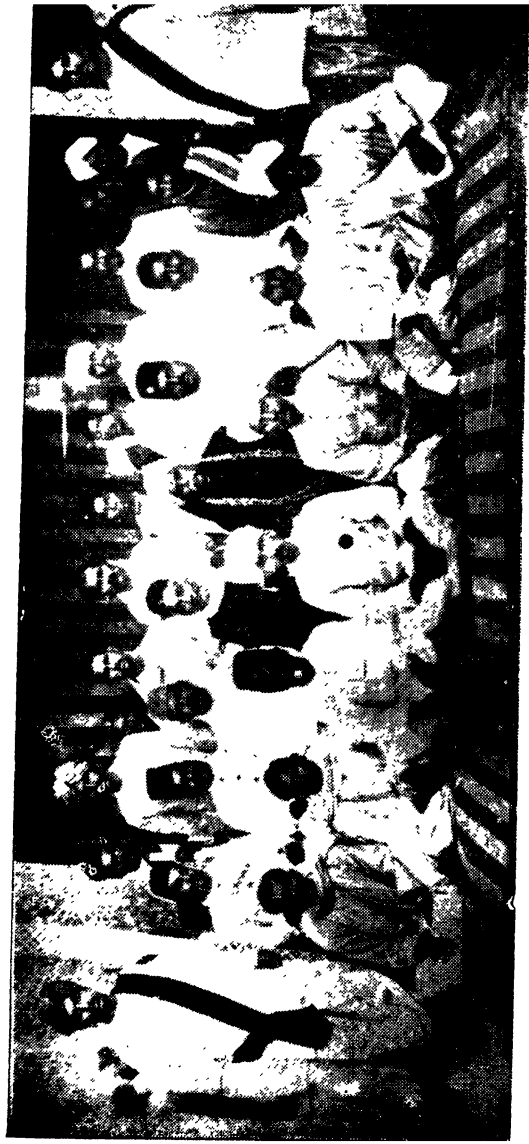
యము వెదుకవలయునని యాతురతకలిగెను. ఇట్టి యుద్దేశము తెలంగాణములో—అందును, నల్లగొండజిల్లాలో— మొట్ట మొదట సూర్యాపేట వర్తకులకు కలిగినదని మాకు జ్ఞప్తి కలదు. ఈ కార్యమునందు అచ్చటి ప్రభుత్వ పాఠశాలలో నుపాధ్యాయుడుగా నుండిన (కీ. శే.) పువ్వాడ వేంకటప్పయ్య గారు వారికి సర్వవిధముల ప్రోత్సాహము కలిగించిరట! మొత్తముమీద అంతకుపూర్వమున్న ఆచారమును తప్పించుటకై “వర్తకసంఘ” మను దానిని స్థాపించుకొనుటయు, ఉద్యోగుల దుస్తంత్రములను ప్రతిఘటించుటయు అవసరమని సూర్యాపేటవర్తకులు నిశ్చయించుకొనిరి. అట్టివారిలో శ్రీయుత యామాఅరవయ్య, భోనగిరి శంభయ్య, భోనగిరి లక్ష్మయ్య లాభిసెట్టి లింగన్న గార్లును, కోమల్లుకాకపోయినను, బట్టలవర్తకులగు మహేంద్రకరు అంబాజీ పెద్దోజీగారును ఈ కార్యమున ముఖ్యపాత్రముల వహించిరి. వీరందరి సంగల్పములకు స్థానికులగు ఇతర పెద్దలయొక్కయు న్యాయవాదులయొక్కయు ఆలోచనలు తోడ్పడగా, దుందుభి సం॥ మార్గశిర శు॥ ౧౩, శనివారమునాడు “సూర్యాపేట వర్తకసంఘము” స్థాపితమయ్యెను. (౨౮-౨-౧౩౩౨ ఫ=౨-౧౨-౧౯౨౨) ఈసంఘపు నియమావళి హైదరాబాదులోని ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తల సహాయముతో పూర్తియై, ప్రకటించబడెను. సూర్యాపేటలోని

జె.ఎస్.ఎం.కటరామయ్యగారు.

జి.వి.ఎం.అర్జునయ్యగారు.

అంగ్రజుల కళాద్రుసంఘ శృంగేరి సమావేశము - మధిర.

వర్తకసంఘము మరియు దాని నియమావళియే నల్లగొండ జిల్లాలోని అనేక వర్తకసంఘములకు మార్గదర్శకమై, అనేక గ్రామములలోని వర్తకులను చిరకాలమునుండి పీడించుచున్న అవమానమునుండియు సప్తములనుండియు అవలీలగా విముక్తి కలిగించెననుట మాకత్యంతాశ్చర్యము కలిగించినది !

గ్రామవర్తకులకు లాభదాయకమైనట్టి ఈ యుద్యమమున ముందంజవేసిన సూర్యాపేట వర్తకసంఘమువారికి, కీర్తిగౌరవములతోపాటు అనేక చిక్కులుగూడ కలిగినవి. ఎంతోకాలమునుండి ద్రవ్యలాభమును, ఇతర అనుకూలములను అనుభవించుచుండినవానికి ఈ క్రొత్తపద్ధతి చాల మనస్తాపము కలిగించెను. అధికారము కలవారి మనసులకు నొప్పి కలిగినప్పుడు వారు ఊరకుండుట మానవస్వభావమునకు విరుద్ధము కదా! సూర్యాపేట వర్తకులకుకూడ బాధలు తప్పలేదు. అయినను వారు ధైర్యముతో నిలువబడి గట్టెక్కిరి. తరువాత ఇతర గ్రామములవారికి అట్టి కష్టముల నెదుర్కొనవలసిన పని కలుగలేదు. “మాగ్రామమున వర్తకసంఘము స్థాపితమైనది” అను ఒక వాక్యము మహామంత్రముగా పనిచేసి, ప్రభుత్వోద్యోగులను నిరుత్తరులుగా చేసినది! ♦

♦ నల్లగొండ జిల్లాలోని ఎన్నియో గ్రామములందు వర్తకులకు ప్రభుత్వోద్యోగులవలన అనుదినము కలుగుచుండు కష్టములను వివరించు

వర్తకులకు ప్రభుత్వాధికారులవలన కలుగుచున్న యిబ్బందులను చూచినతరువాత వర్తకుల స్వాతంత్ర్యమును నిరోధించు విషయమున మహా ఘనతపహించిన ప్రభుత్వము వారి ఆజ్ఞలు నిజముగ నిశ్చేయున్నవా? లోపము ఆజ్ఞలలో

పత్ర వ్యవహారములు కేంద్రసంఘ కార్యాలయమున నున్నవి. అట్టి రేఖలను నివేదికలను చదివిన పిడలు జలదరించక మానదు. అధికారులకు, ఉద్యోగులకు పదార్థములు ఉచితముగానో, విపరీతముగ తక్కువధరలకో, ఇచ్చుటకై నిర్బంధింపబడుటవలన పల్లెటూళ్ళ వర్తకులు ఎంతో బాధకు కష్టమునకు లోనగుచుండిరి. ఇద్రివాయునప్పుడు మామట మిర్యాలగూడెం తాలూకాలోని యొక గ్రామపు వర్తకుల కరారునామా కలదు. ఆ గ్రామములో అధికారులు, ఉద్యోగులు దొరాకు వచ్చునపుడును ఇతర సందర్భములందును పదార్థములు తెప్పించుకొనుటవలన కలగు నష్టము సువత్సరమునకు రు|| ౧౨౦౦ అని అందాజా చేయబడినది. ఆలెక్కచొప్పున మూడేండ్లకు గ్రవ్యము రు ౩,౬౦౦లు ఇచ్చి ఒక ప్రత్యేక దుకాణమును ఒక వర్తకునితో ఇతర వర్తకులు అందరు కలసి పెట్టించి తమలో ప్రతియొక్కనికి విడివిడిగా కలుగుచుండు బాధలను తప్పించుకొను ఉపాయమును పన్నినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. ఇది ఎంత విచారకరమో ఊహించవచ్చును!

అనేక గ్రామములలో వర్తకసంఘములు నెలకొల్పి స్థానిక వర్తకులకు కష్టములను కేంద్రసంఘ సహాయమునను కేంద్రసంఘపు పలుకుబడివలనను తిప్పించిన గౌరవము కేంద్రసంఘ ప్రచారకుడగు శ్రీ ఉన్నవ వెంకటరామయ్య గారికి చెందుచున్నది పైన ఉల్లేఖింపబడిన కరారునామ ౨౯ బామన్ ౧౩౩౩ ఫసలి (౨ జనవరి ౧౯౨౮) నాకు వ్రాసికొనినది. ఆ కరారునామాలోని వివరములు ఆశ్చర్యమును, విచారమును పురికొల్పగలవి. గ్రంథవిస్తర భీతిచే వదలబడినవి!

వర్తక సంఘములు

గలదా? అమలులో గలదా? యని విచారించవలసివస్తుంది. అనవసరము ఉద్యమ కార్యకర్తలకు స్ఫురించెను. అందుపైనే కేంద్ర సంఘము పక్షమున “వర్తక స్వాతంత్ర్యము” అనునొక లఘు పుస్తకము ప్రకటింపబడి, అణా వెలకు విక్రయింపబడసాగెను. ఈ పుస్తకముయొక్క మొట్టమొదటి ముద్రణము నల్లగొండ జిల్లాలోని తిప్పర్తి గ్రామపు సభల (౧౪-౫ ౧౩౩౫ = ౧౫-౨-౧౯౩౯) నాటికి సిద్ధమైనది * ఆ కాలమున గ్రామ వర్తకులకు ఈ పుస్తకము ఎంత యుపయోగకారి యైనదో తెలిసికొనటకు, దీని ముద్రణములు నాలుగుమారులు వేల సంఖ్యలో జరిగినవను సంశయము చాలును!

నల్లగొండలోని వర్తకులందు, ఈ పుస్తకమువలనను ఇతర ప్రచారమువలనను, మంచి ప్రబోధ మేర్పడినది. వారి కష్టములు అన్నియు తొలగినవని చెప్పగలము. బహుశః ఆ కారణములవలననే, ఆ జిల్లాలో స్థాపితమైన వర్తక సంఘము

* తెలంగాణ వర్తకులకు గొప్ప యుపకారము చేసిన ఈ లఘు పుస్తకమును, విఖ్యాత ఆంధ్ర నాయకులును, ఏడవ ఆంధ్ర మహాసభాధ్యక్షులును నగు శ్రీమందుమల రామచంద్రరావు, హైకోర్టు వకీలుగారు, చాల శ్రమతో ఉర్దూలోను, తెలుగులోను, సిద్ధపరచియుండిరి. వారి ఈ సేవ ప్రశంసార్హము. మొదటి ముద్రణమున కయినవ్యయములను తిప్పర్తిలో సభలు వినిపించిన వర్తక శ్రేష్ఠుడగు శ్రీ పబ్బతి యెల్లయ్యగారే భరించినట్లు జ్ఞాపకము.

అన్నియు అస్తమించినవి. కొన్ని స్థలములలో అవి నామ
మోతములుగా నున్నవి. పని ఏమియు చేయుటలేదు. ఉన్న
తోట్ల అవి గ్రంథాలయములకు కొంత ద్రవ్యసహాయము
చేయుచున్నట్లు వినియున్నాము. ఏకార్యమునకై అవి వెడ
లిసో ఆకార్యము నెరవేసినది! లాభములేనిపని ఎంతకాలము
సాగును? ఇందుకు సూర్యాపేట వర్తకసంఘమేసాక్షి యని
జనులు చెప్పుకొనెదరు.! *

* అయినను, సూర్యాపేట వర్తకసంఘమువారు ఇటీవల పెద్ద
మొత్తములు, దేశాభ్యుదయ కార్యములకు ఇచ్చియున్నారు. ఇంత
కాలమునుండి స్థిరముగానున్న ఈసంఘముయొక్క రణితోత్సరము జరుగుట
యోగ్యము. మా. హ.

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము

2

వెట్టిచాకిరి

ఆంధ్రోద్యమపు ప్రథమదశయందు, గ్రామములలో వెట్టిచాకిరి చేయుచు పలు కష్టములు అనుభవించుచుండునట్టి నోరులేని ప్రజలందు కొంతప్రబోధము కలిగినదని చెప్పుటకు సంశయములేదు. ఈ పని వర్తకుల విషయమున ఎంతత్వరలో లాభప్రదమై వారి కష్టముల నివారించుటలో జయము గాంచి నదో, దానిలో శతాంశమైనను, పాపము, ఈ పేదవారి విషయమున కాలేదనియు, జయముకాంచలేదనియు విచారముతో ఒప్పుకొనవలసియున్నది. దీనికి కారణములు ఎక్కువ వివరముగా నుడువ బనిలేదు. యదార్థమేమనగా, వర్తకుల కష్టములు చాల కొలది; అత్యంత పరిమితములు. కనుక వారి కష్టములు అవలీలగా తీరగల్గినవి. వెట్టిచాకిరివారి యిబ్బందుల చిరకాలాగతములు. అతి విశాలములు. అతి దీర్ఘములు. కనుకనే, నేటికిని తీరలేదు. ఇంకను ఎంతో కాలమువరకు తీరజాలవు. అయినను, వీరికొరకు జరిగిన కొలది సేవయు ఫలదాయకమే యైనదని చెప్పవలయును.

తెలంగాణములోని గ్రామములందు వెట్టిచాకిరి చాల బాధాకరమైనది. పూర్వము గ్రామములు కట్టించబడిన నాటి

నుడియు, గ్రామములందు నివసించు వివిధ వృత్తులవారలకు యినాంధ్రాములు ఇయ్యబడినవి. ఇట్టివి అనేక కులములవారు వంశపారంపర్యముగా అనుభవించుచున్నారు. మన రాజ్యమున అట్టివారిని “బలోతాదారు” లని పేర్కొనెదరు. వారనుభవించు యినాంధ్రాములకు “బలోతా యినాం” * లని పేరు. వీరిలో గ్రామ పారిశ్రామికులగు వడ్ల, కమ్మరివారును, పని వాండ్రగు చాకలి, ఘంగలి, మాదిగ, మాలవారలును చేరి యున్నారు. ఇట్టివారందరితోను ప్రతిఫల మేమియు ఇయ్యకయే పని తీసుకొనుట, గ్రామమునకు పర్యటనపైవచ్చు సర్కారు ఉద్యోగులకును, అధికారులకును మాత్రమే శాక సర్కారి చప్రాసీలకును, ముందు చప్రాసీ ఉద్యోగమును సంపాదించగల మనుకొను ఉమీదువారులకును, గ్రామాధికారులగు పటేలు పట్టాగ్రీలకును, దేశములు దేశపాండ్యులకును అలవాటైపోయినది. అంతేకాదు, వారు ఆ విధముగా పని చేయుటకు బద్ధులై యున్నారనియు వారికియ్యిబడు ఇనాము భూములు ఇట్టి నేవ చేయుట కేయనియు అభిప్రాయ మేర్పడిపోయినది.

* “బలోతా” ఇనాం అనగా మాదగ, మాల చమార్లకును, పారిశ్రామికులకును గ్రామములలో తిండి గ్రామపు అక్కరలనుతీర్చుటకు గాను సర్కారువారివలన అనుగ్రహించబడిన ఇనాం భూమి అని అర్థము: (నియమము ౨. ఆ “దారా” చేయు అధికారుల సర్ఫరహీ నియమములు.)

ఇందువలన అట్టి బీదవారికి కలుగుచున్న ఇబ్బందులు, నిజముగా హృదయము అనునది ఏమూలనైననుకలవారికి, దుఃఖదాయకముగా నుండకమానదు!

ఇట్టి వెట్టిచాకిరి నోరులేనిపేదలతో తీసుకొనబడుచున్నదను సంగతి అందరికి విదితమే. తుదకు మహా ఘనతవహించిన నిజాం ప్రభువర్యేణులకును బాగుగాదెలియును. కనుకనే వారు తమ ఒకానొక జన్మదినోత్సవ సందర్భములో (౧౯౧౬-౧౭-౧౩౩౨ ఫ. = ౨౦-౨-౧౯౨౩ నాడు) “ఈ రాజ్యాములో ఇనివరకుండిన వెట్టిచాకిరి పద్ధతిని ... పూర్తిగా ఆపివేయుచున్నాను ... దీని వలన ప్రజలకు చాల కష్టముగా ఉన్నది. ఈ ఆజ్ఞను ఎవడు అతిక్రమించునో, అట్టివాడు శిక్షకు పాత్రుడగును” అని శాసించిరి. ♦ కాని దానిని అమలు జగుపుటలో అధికారులు కొంత ఆటంకము కలిగించిరి. తుదకు ప్రభువుగారి యాజ్ఞను మరల పొంది, (౮-౩-౧౩౩౬ ఫ. = ౧౨-౧౨-౧౯౨౬) ఈ విషయమున నొక నియమావళి మూల్గుజారి మహాకమానుండి జారీజేయబడినది: (నిషాంకలేది ౬-౪-౧౩౩౬ = ౮-౧-౧౯౨౭) అనగా నేమి? ఫర్మాను వెదలిననాటికి, నియమావళి

♦ మ. ఘ. వ. ప్రభువుగారి ఫర్మాను: ౧ షాబాను ౧౩౪౧ హిజ్రీ (మనప్రభువుగారు తమ ఫర్మానులకు హిజ్రీ శకపు తారీఖువేయుచుందురు. దీనికి సమానమగు ఫసలీ తారీఖుపైన చెప్పబడినది.)

తరూరై ప్రకటింపబడినాటికి, నడుమ దాదాపు నాలుగేండ్లు గడచినవి! మన రాజ్యపు పాలనావిధానములో ఇట్టి యాల న్యము అంత గొప్పదికాదు. అది యట్లుండనిండు!

ఈ నియమావళి ప్రకారము (౧) వెనుకటి హక్కుము లన్నియు రద్దుచేయబడినవి. (౨) వెట్టిపని సర్కారీ అధికారులు దారా (పర్యటనము) జేయునప్పుడు మాత్రమే వారికొరకు తీసుకొనవలయును. (౩) ఇట్లు నిర్బంధముగా పనిచేయవలసిన వారు బలోతా ఇనాము అనుభవించువారును, కూలినాలి పనియే వృత్తిగానుండి యదార్థముగా అట్టిపనియే చేసికొను చున్నవారును మాత్రమే. (౪) “వెట్టిపని” బరువులు ఒక గ్రామమునుండి ఇంకొక గ్రామమునకు తీసికొని పోవుటకొరకు మాత్రమే చేయవలెను; వేరుపరులకు ఎవరిని నిర్బంధించ వీలు లేదు. (౫) మగవారితో ౧౨ సేర్లకంటెను, ఆడువారితో ౮ సేర్లకంటెను, బాలురతో ౬ సేర్లకంటెను ఎక్కువ బరువు మోయించగూడదు. పదేండ్లకంటె తక్కువ వయస్సు గల వారితో పని తీసికొననేగూడదు. ఆడుమనిషిని అనలే వెట్టి పనికై బలవంతపెట్టగూడదు. (౬) ప్రతిఫలము నియమముల ప్రకారము ముందుగానే చెల్లించవలెను. అట్లు చెల్లించనిచే పని చేయవలసిన అవసరము లేదు. ఇది కొద్దిలో నియమావళియొక్క

సారాంశము. ఇట్టి స్పష్టములగు హాకుము లున్నను గ్రామస్థులగు పారిశ్రామికులను, పనివాండ్రను నానాబాధలు పెట్టి పని చేయించుకొనట ఇప్పటికిని జరుగుచునేయున్నది. ఈ నియమావళి ప్రకటింపబడిన తరువాతగూడ అమలు జరుపుటలో అధికారులు తర్కవితర్కములు మొదలుపెట్టిరి. కాని పై అధికారులు అట్టి సందేహములకు తావులేకుండ, ఈ యంశమును స్పష్టపరచిరి. ♦ పైననుల్లేఖింపబడిన నియమావళియొక్కయు,

♦ మన ప్రభువుగారి స్వంత పాలనలోనిదగు “నర్సేఖాను” మోత మదుయొక్క కార్యాలయపు గెజీటిషన్ 3౮ తేది 30-౧౨-౨౨ ఫసలీ లోని వాక్యములు గమనింపదగినవి:

‘గ్రామములోని పటేలు, టాటూరీలు, డౌరా అధికారులు వచ్చి నవ్వడు వారియొక్కయు, వారి సౌకరులయొక్కయు అంట్లు తోమిచెదరనియు, వంట చేయించెదరనియు, కోళ్ళను కోయితురనియు గ్రామస్థులగు చాళివాండ్లు మొరపెట్టుకొనిరి. స్థానికులగు అధికారులు, బలోతా ఇనాం అనుభవించువారు ఈ పనులను చేయక తప్పదు అనియు, ఇష్టము లేనిచో, ఇనాం ధూములను వదలుకొనవలయు అనియు అభిప్రాయమిచ్చిరి. కనుక ప్రభుత్వమువారు ఈవిషయములో పొరపాట్లు తొలగించుటకై ఈవిధముగా సృష్టికరించిరి.

బలోతా ఇనాం ఎవరి కియ్యబడినదో అట్టివారు ప్రతిఫలము లేకుండ చాకిరి చేయుటకు బద్ధులుకారు అట్టి తీర్ల పనివాండ్లు) గ్రామములో ఉండవలయు ననిమాత్రమే అట్టిఇనాములు ఇయ్యబడినవి. సర్కారువారి

గవ్వీయొక్కయు బ్రతులు వేలకొలది అచ్చొత్తించి గ్రామములలోని బలోతాదారులకు పంచిపెట్టబడినవి, నియమావళిని వ్యాఖ్యసహితముగా “వెట్టిచాకిరి” అను పేరుతో తెలుగులో అచ్చొత్తించి వేలకొలది విక్రయించబడినవి. ♦ ఉద్యమ ప్రచారకులవలన ఈ వివరములు చక్కగా గ్రామములలో బోధించబడినవి; సభలలో ఉపన్యసింపబడినవి. మహాసభలలో తీర్మానములు చేయబడినవి. ఈ కర్తవ్యములు నాటినుండి నేటివరకు నిర్వహింపబడుచునేయున్నవి ! అయినను ఫలితము శూన్యమేయని సిగ్గుతో ప్రకటించుకొనవలసి యున్నది !

పని బడినప్పుడు పిలిచితే అట్టివారు వచ్చుటకు మాత్రము ఆ యినాము ప్రతి ఫలముగా భావించబడవచ్చును వచ్చిన తరువాత పని వీడైన చేసినయెడల దానికి వేరే ప్రతిఫలము ఇయ్యవలెను. కనుక, మందు సర్కారి ఉద్యోగస్థులు దొరాకు వచ్చిన పక్షమున వారి పని ప్రతిఫలము లేకుండ చేయించవలదని సపేలు వట్వారీల కందరికి తెలియజేయవలెను.”

♦ తక్కిన విషయమాలవలెగాక, “వెట్టిచాకిరి” విషయమున కేంద్ర సంఘము పక్షమున చేయబడిన ప్రచారము క్రైస్తవ సోదరులవలన ఎక్కువగా ప్రశంసింపబడినది. నిజాం రాష్ట్రంలోని వెస్లియను మిషనువారును ఇతర మిషనరీ కార్యకర్తలును వందలకొలది “వెట్టిచాకిరి”లఘు పుస్తకముల తెప్పించి యుపయోగించుకొని యుండుట మే మెరుగుదుము కొందరు మిషను కార్యకర్తలు కేంద్రసంఘ కార్యాలయమునకు వచ్చి తరచుగా గ్రామములలోని మాల మాదుగులు వెట్టిచాకిరివలన పడుచున్న కష్టములను

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము.

౨

పాఠశాలల స్థాపనము

ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘమువారు తమకొర కేర్పరచు కొనిన కార్య ప్రణాళికలో “పాఠశాలల స్థాపనము”నకు ప్రత్యేక స్థాన మిచ్చియుండిరి. స్వయముగా కేంద్రసంఘము పక్షమున నిట్టిపని ఎక్కువగా జరుగుట సాధ్యముకాదని గ్రహించియుండిరి. కనుక గ్రామస్థులగువారి కీ కార్యమున సహాయముచేసి వారిచేత పాఠశాల లేర్పాటుచేయించుట సులభముగా నుండగలదని భావించి, నూటికి 3 గురుమాత్రము చదువు వచ్చినవారుగల ఈరాజ్యమున చాల సేవచేయవచ్చునని కార్యకర్తలు సమ్మి అట్టిప్రచారము మొదలుపెట్టిరి. కాని దురదృష్టమువలన, కేంద్ర సంఘమువారి ప్రచారము ప్రారంభమైన రెండు సంవత్సరముల

కేంద్రసంఘ కార్యదర్శితో ఆ కాలమున చాల విచారముతో జెప్పియుండి నట్లు మాకు తెలియవచ్చినది. అనేక సందర్భములందు కార్యదర్శి, వారి నిట్లు కోరియుండెను. “మీ తెల్లపాదరీ మహాశయులు, మా రెవెన్యూ (మాల్గుజారీ) మంత్రివర్యులగు తెల్లవారిని కలుసుకొని మాట్లాడినచో గ్రామ స్థుల కష్టములు ఈ విషయమున ఎక్కువ సులభముగా తీరగలవు” కాని, అది సాధ్యము కాదనియే వారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచుండిరి. తెల్లవారగు పాదరీలు ఏల ఈ విషయమున శ్రద్ధగైకొన దలచురైతే గ్రహించజాలము! ఇట్టి నిర్బంధములు తొలగింపబడినచో నిమ్మజాతివారికి కైస్తవ మతమున చేరుటకు ఆకర్షణ తప్పిపోవునని వారు భావించిరా!

(౧౩౩౪ ఫ) లోనే నిజాము ప్రభుత్వమువారు “ఖాస్టీపాఠశాలల నియమావళి” యను దానిని నిర్దేశించి, ఈ కార్యమునకు అంత రాయములను కల్పించిరి. దీని మూలమున, ఇంచుమించు నాల్గువేలఖాస్టీ(ప్రజలు పెట్టుకొనిన) పాఠశాలలు ఈ రాజ్యమున తగ్గిపోయినట్లు ప్రభుత్వమువారి నివేదికలే స్పష్టపరచినవి!

పైన చెప్పిన నియమావళి ప్రకారము, ౧౫ మందికిగాని అంతకంటె ఎక్కువమందికిగాని చదువుచెప్పు ఏ (ఖాస్టీ) పాఠశాల యైనను, ఏ గ్రామములోనైననునరే, ఎంతచిన్నదైననునరే, ప్రభుత్వమువారి ఆజ్ఞను ముందుగా పొందనిది, స్థాపించబడగూడదు. (ని. ౨). “నియమావళి” అమలులోనికి వచ్చుటకు పూర్వము ఎంత శాలముచుండియైననునరే, పని చేయుచున్న పాఠశాలలకుగూడ ఈ నియమములోని నిర్బంధములు వర్తించును. (నియమ పీఠిక) ఈ నియమములను ఉల్లంఘించిన వక్షమున అట్టిపాఠశాల పోలీసువారిద్వారా బంధు చేయించబడును. ఇది నియమావళియొక్క సారాంశము. ఇట్టినియమావళి వలన అనలే అజ్ఞానాంధకారమున మునిగియున్న ఈ రాష్ట్రమున మరింత అంధకారము వ్యాపించగలదని ప్రజాసంఘములు ఎంతో ఆందోళన జరిపియుండెను. ♦ కాని ఆంధ్రోద్యమపు

ప్రథమదశాకాలమున(౧౩౩౯ ఫ. వరకు) ప్రభుత్వమువారి కీవిషయములో దయరాలేదు. ♦ ఆకాలమున కార్యకర్తల శక్తి

నేకమైన నాల్గువేల ప్రజాసమూహము నెదుట నిజాంరాష్ట్ర ప్రజాపక్ష విద్యా మహాసభయెదుట అదృష్టోపన్యాస మొసగుచు విఖ్యాత యశోభూషణుడగు పండిత హృదయనాథ కుజ్రా గారు మేఘ గంభీర భీషణముగు భాషణమున నిట్లు సెలవిచ్చిరి:—“ఈ ప్రత్యేక విషయమున (ఖాస్గీసాఠకాల నియమావళినిగురించి) నాకు హైదరాబాదు ప్రభుత్వమువారి పద్ధతి ఏమాత్రము బాగుండలేదు. ఈ నియమావళివలన పాఠశాలలు స్థాపించుట కష్టములు కలుగగలవు. భారతదేశములో నే నెరిగినంతవరకు ఇట్టి ఆజ్ఞలు గలఒక ప్రాంతమైనను, ఒక దేశీయ రాజ్యమైనను లేదు. ఇట్టిదానివలన విద్యాభివృద్ధి కలుగజాలదు...ప్రభుత్వమువారు నిర్బంధ విధ్యా పద్ధతిని ఏర్పాటు చేసియుండినచో, ఇట్టిహుకుమును జారీచేయుట చెల్లదని యుండెడిది. నిర్బంధ ప్రారంభ విద్యావిధానము లుబులోనున్న యూరపు రాష్ట్రములలో, ఒక జర్మనీలో మాత్రము ఇట్టి “నియమావళి” కలదు ; మరెక్కడను లేదు. నేనుమాత్రము ఇట్టి వర్తనమునకు అనుకూలుడనుకాకాలను. ఈ రాష్ట్రపు ప్రభుత్వమువారు ఇట్టి నియమములను రద్దుపరచితమ విజ్ఞానమును రుజువు నగుచుకొనెదరని ఆశించుచున్నాను. (కరతాళధ్వనులు) ప్రజాపక్ష విద్యా మహాసభ మొనటి(ఉర్దూ)నివేదిక. పుట ౨౧. ౨౨. నియమావళి యోగ్యత దెల్పుట?ది చాలునని భావించుచున్నాము!

♦ ఇంచుమించు ౨౦ మిడ్లవరకు ఆచరణలో నున్నతరువాత ఇటీవల రెండుమూడేండ్ల క్రింద ప్రభుత్వమువారు దీనిలో కొలది మార్పులు చేసిరి అనగా ప్రారంభ, మాధ్యమిక (మిడిలు) పాఠశాలల స్థాపించుకొనవచ్చుననిరి. హైస్కూళ్ళకు ఈ నిర్బంధములు ఇంకను కఠినముగా చేయబడినవి.

సామర్థ్యములు గ్రామములలోని చిన్న చిన్న పాఠశాలలు, సాధ్యమైనంతవరకు పడిపోకుండ కాపాడుటలో ఉపయోగించ వలసివచ్చినది. సర్కారి పాఠశాలల ప్రధానోపాధ్యాయులూ, పోలీసు ఉద్యోగులూ, స్థానిక ఖాన్సీ పాఠశాలను ఎత్తివేయమని ఆజ్ఞాపించుచుండుటయు, పాఠశాలను నడుపుచున్న పేద పంతులు మొత్తుకొనుచుండుటయు, కార్యకర్తలు నియమముల ప్రకారము లంగీకారము సంపాదించుటలూ పంతుళ్ళకు తోడ్పడుటయు జరుగుచుండెను. ఉద్యోగుల పత్రవ్యవహారము, వర్తనము, తరచు పరిహాసాస్పదముగ నుండెను. సగరముల లోను—తురకు రాజధానీ సగరము చుట్టునట్టులను— ఈ నియమావళికి అమలు జరిగినది. పంతుళ్ళ పరిస్థితులు గయ నీయములుగా నుండెను. ఆకాలమందు రాజధానీ సగరము నకు కోర్త్యాలు పదవియందుండిన రాజా బహదరు వేంకట రామారెడ్డి ఓ. బి. గారి న్యాయ పక్షపాతమువలన కొందరి కష్టములు గట్టెక్కినట్లు మాకు జ్ఞాపకము కలదు.

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము

౯

ప్రచారకార్యము

లఘు పుస్తకములు; ప్రచారకులు.

ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారమునకుగాను అప్పుడు లభించిన సాధనములు నాలుగు:- (౧) లఘుపుస్తకములను ప్రకటించుట (౨) ప్రచారకులు జనులతో ముచ్చటించుట (౩) బహిరంగ సభలలో ఉపన్యాసముల జరుపుట (౪) వార్తాపత్రికలు: పై వానిలో, మూడవ సాధనమును ఉపయోగించుకొనుటలో ఎన్ని యోకాస్తములు కలిగినవి. ప్రభుత్వమువారి నియమములు ఎంతో అడ్డము వచ్చినవి. వానికథకొంత దీర్ఘము కనుక, ఈ సందర్భమున మొదటి రెండు పద్ధతులలో జరిగిన పనిని వివరించుము: మూడవ, నాల్గవ పద్ధతినగురించి ప్రత్యేకముగా ఒక ప్రకరణమును ఉపయోగించుకొనెదము.

లఘు పుస్తకములు

తెలంగాణములో, చదువుకొనినవారికి ఉపయోగపడు ననియు, వారిద్వారా చదువుకొనినవారి వరకుగూడ కొంత

విజానము వ్యాపింపజేయుటకు వీలు కలుగుననియు తలచి, ఈ పద్ధతి మొదటినుండియు అవలంబించబడినది. ఈ దృష్టితో మొట్టమొదట వెలువరచబడిన లఘు పుస్తకము “నిజాం రాష్ట్రాంధ్రులు” అనునది. దీని ప్రతులు వేలకొలది విక్రయింపబడినవి. మూడుమారులు ఇది అచ్చయినది. ఆరంభమున మన రాష్ట్రములోని ఆంధ్రులకు తమ స్థితిగతులను దెలుపుటలో యీ చిన్న పుస్తకము చాల పనిచేసినది. దీనియందు జనులకు తమ స్థితి తెలుపబడినదే కాని వృద్ధిమార్గములు చూపబడలేదు. * రెండవ పుస్తకము “నిజాంరాష్ట్రాంధ్రుల అభివృద్ధి మార్గములు” అనునది ప్రకటించబడినది. ఇదియు చాల ఉపయోగ పడినది. ఈ రెండుపుస్తకములును అంగరికి అక్కరకు వచ్చు విషయములు కల్పవై యుండెను. మూడవది “వర్తక స్వాతంత్ర్యము” అనునది గ్రామవర్తకులకు ఎక్కువ యుప

* ఆంధ్రోద్యమ వ్యాప్తికొరకును, ఆంధ్రవిద్యా సంస్థలకొరకును, పేరు ప్రతిష్ఠలను ఏమాత్రము కోరక, తన నామమును బయట పడనీయక ప్రభుత్వమువారి యుద్యోగమున నుండియు అమితముగా సేవచేసిన శ్రీ తడ్లకొండ నరసింహారావుగారు రెండవ లఘు పుస్తకమును, ఆయిదవదానిని స్వయముగా వ్రాసియుండిరి. వీరి యాలోచన సహకారములు, తక్కిన లఘు పుస్తకముల రచనా విషయమునను, ఆంధ్రోద్యమమునకు సంబంధించిన అనేక ఇతర కార్యములందును అమితముగా లోడ్పడినవి.

యోగపడినది. దీనిని శ్రీయుత మందుముల రామచంద్రరావు, హైకోర్టు వకీలుగారు, చాల శ్రమచేసి వ్యాసిరి. ఇది నాల్గు కూర్పులను జూచినది. దీని మొదటికూర్పు తిప్పర్తిగ్రామ పర్తకడగు శ్రీవల్భతి యల్లయ్యగారివ్యయములతో ముద్రితమై యుండెను. నాల్గవపుస్తకము “మొహతర్ఫా-మగ్గము పన్ను” అనునది. ఈ లఘుపుస్తకము ఉరుసు గ్రామపు పద్మశాలీయ నాయకడగు శ్రీమాపేటి పాపయ్యగారు, ఆ జాగీరుగ్రామపు పద్మశాలీయులకు జాగీరుదారులవలన కలిగిన ముఖ్య ఇబ్బంది యగు “మొహతరఫా” పన్నును ప్రతిఘటించుచు ప్రభుత్వ కార్యాలయములందు చేయుచున్న ప్రయత్నముల సందర్భమున, వారి వ్యయములతోనే ప్రకటించబడినది. ఇతర అనేక జాగీరులలోకూడ పద్మశాలీలనుండి “మగ్గముపన్ను” పేర ఒక పన్ను వసూలుచేయబడుచుండినది. ప్రభుత్వమువారు ఇట్టిపన్ను క్రమమైనదికాదని విధించినను, హైకోర్టువారు ఉరుసుగ్రామపు జాగీరుదారుల యభియోగమునందే ఈ పన్ను అక్రమమైనదని తీర్మానించినను, ఈపన్ను మరల మరల వసూలు చేయుటకై ప్రయత్నములు జాగీరుదారులవలన సాగించబడుచునేయుండెను. కనుక వక్తకులకు “పర్తక స్వాతంత్ర్యము” అనుపుస్తకము ఎల్లుముఖ్యమై, లాభదాయకమైనదో, జాగీరు గ్రామములలో నివసించు పద్మశాలీయులకు ఈ లఘుపుస్తకము అట్లే ఉపయోగ

కారితోనది.

ఐదవ పుస్తకము “వెట్టిచాకిరి” యనునది. దీనిలోని విశేషములు గత ప్రకరణములో చక్కగా కానవచ్చెను. దీని వలన కలిగిన ఉపయోగము, తెలంగాణములోని కార్యకర్తలకు దీని వలన కలిగిన విజ్ఞానము, క్రైస్తవ మిషనరీ సోదరులవలన ఈ పుస్తకమునకు వారి వారిలో కలిగిన వ్యాప్తి ఇంతింతయని నిర్ణయించజాలము. ఈ లఘుపుస్తకముతో పాటు, దీనిలో ఉల్లేఖించబడిన ప్రభుత్వమువారి “నియమావళి”, నర్సేఖాను మోతమదుగారి కార్యాలయపు గవ్వీ, ఈ రెండును యథా తథములుగా, ముద్రించి వేలకొలది ఉచితముగా కూలినాలి వారలకు గ్రామములలో పంచిపెట్టబడినవి.

కేంద్రసంఘ ప్రచురణములలో చేర్చబడక పోయినను, ఆంధ్రోద్యమ వ్యాప్తికై వ్యాయబడి అమూల్యమైనదగు ఒక లఘుపుస్తకము † “నిజాంరాష్ట్రపు జనపరిగణనము” అనునది. ఇది నిజాంరాష్ట్రముయొక్క ౧౯౨౧ సం॥ జనపరిగణనము (మద్దండుమారి) పూర్తియైన తరువాత ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించిన అంకెలనుబట్టి సిద్ధము చేయబడి యుండెను. (౧౯౨౪). దీనిలో జనపరిగణన సంబంధమైన వివరములన్నియు జాగ్రూక

† ఇచ్చట అయిదు లఘుపుస్తకములు, నిజాంరాష్ట్రపు జనపరిగణనము (౧౯౨౧), ఆను వయొక పుస్తకము, మొత్తము, ఆరుపుస్తకములు

తతో, ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలకు అమితముగా సుపయోగ పడునట్లు వ్రాయబడి యుండెను.

మాత్రమే పేర్కొనబడినవి. ఆంధ్రోద్యమ సంబంధమున ప్రకటింపబడిన ప్రచురణము లింతమాత్రమే యని భావించగూడదు. ఆంధ్రోద్యమము యొక్క మొదటిదశయనబడు మొదటి ఎనిమిది సంవత్సరముల కాలములో ప్రకటింపబడిన పుస్తకములు మాత్రమే యిచ్చట చెప్పబడినవి. తరువాతి కాలమున—సిరిసిల్లలో జరిగిన చతుర్థాంధ్రమహాసభ (౧౩౪౫) పూర్తియై పోయి కేంద్రసంఘ మనునది ఆస్తమించువరకు—ఈలఘుపుస్తకములు వెడలుచునే యుండినవి. ఆంధ్రోద్యమముయొక్క రెండవదశలో (౧౩౩౯ ఫ సం. ౧౩౪౫ ఫ. వరకు) వెలువడిన లఘుపుస్తకములసంఖ్య ౧౯. వీనిలో జోగిపేట, దేవరకొండ, ఖమ్మము, సిరిసిల్ల అనుచోట్లనుమాతేళమైన నాల్గు మహాసభా నివేదికలు పోగా, ౧౫ లఘుపుస్తకములు వెలువడినట్లు కానవచ్చుచున్నది వానిలో ముఖ్యమైనవి: (౧) వ్యవసాయకులకు కొన్ని సూచనలు (౨) న్యాయస్థానములు; దేశభాషలు (౩) మద్యపానము (౪) గ్రంథాలయములు (౫) మనవాక్స్వాతంత్ర్యము (౬) గప్తీనిషాక్ ౫౩ యొక్క వివరణము (౭) రైతుల ఋణబాధా నివారణము (౮) మన విద్యాసమస్యలు (౯) నిజాంరాష్ట్రపు జనపరిగణనము (౧౯౩౧). ఈ తుదిపుస్తకము ౧౯౩౧ సం॥ నిజాంరాష్ట్రపు “జనపరిగణనము” అనుదానివలెనే, చాల పరిశ్రమతో వ్రాయబడినది. ఈలోమ్మిదంటిలో మొదటిది నిజాము ప్రభుత్వమువారి వ్యవసాయ కాభాధికారియగు శ్రీ సర్వోత్తమరావు బి. ఎ. జి. గారి ఉద్ఘాటనమునకు ఆంధ్ర. అనువాదము: రెండవది ఆంధ్రోద్యమముయొక్క ప్రథమ దశలోను తరువాతను చాల పనిచేసిన ఉత్సాహవంతులగు కార్యకర్తలు శ్రీ ఎం. నారాయణరావు హైకోర్టు వకీలు, మహబూబునగరము గారి

కేంద్రసంఘముయొక్క వ్యవస్థాపకసమితిలో చేరినదియు, కార్యకర్తలకు ఆ కాలమున ఎక్కువ సహాయమును ప్రోత్సాహము నొసగెడియు నగు మరియు చిన్న పుస్తకము, “నిజాం రాష్ట్ర ప్రశంస” యనునది. ఇది పద్యాశ్లోకము. దీనిలో నిజాం రాష్ట్రములోని యాంధ్రదేశముయొక్క చారిత్రక వైభవము వర్ణింపబడినది. ఇది ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలందు, నేత సేవా సక్తిని కలిగించుటలో చాల తోడ్పడినదనిమాకుజ్ఞప్తియున్నది. ఇందలి పద్యములు, తద్గ్రంథకర్తలకవిత్వ సహజమైనవిధమున, రసవత్పుత్రములై ఎంతో మనోజ్ఞములును, హృదయాకర్షకములునై యుండెను. ఇట్టి యుత్తేజము నిజాంరాష్ట్ర ఆంధ్రోద్యమమునకు కలిగించిన కర్తలు వంద్యులని వేరే చెప్పవలసిన పనిలేదు.

ఉర్దూ వ్యాసమునకు అనువాదము. మూడవదాని కర్త ఎవరో, మాస్టరగారి తోడ్పడుట లేనందుకు చింతిల్లుచున్నాము. నాల్గవది విఖ్యాత యశులను, ప్రథమాంధ్ర మహాసభాధ్యక్షులను, బహుళ గ్రంథ విధాతలును నగు శ్రీ సురభరము ప్రతాపరెడ్డి బి. పి. బి ఎల్ గారిది. ఎనిమిదవగ్రంథము, ఆవిషయమునుగూర్చిన ౧౯౨౧ సం॥ పు గ్రంథమును రచించిన ఆంధ్రోద్యమాభిమానియు, ఆంధ్ర భాషాభిమానియు, కర్తకృషీక్షాపగుడునగు శ్రీ కొమ్మవరపు సుబ్బారావుగారు రచించినది వీరు ప్రభుత్వోద్యోగులుగా నుండియు ఆంధ్రవిద్యాసంస్థలకును, ఆంధ్రోద్యమమనకును చేసిన సేవ అపారము!

† ఈ పుస్తకమును రచించినవారు శతావధానులు, దూపాటి శేషచార్యులు, వేంకట రమణాచార్యులు ౬ ను కవిసోదరులు: వీరిలో మొదటి

ప్రపంచములోని ఏ యద్యమమునకైనను ప్రచారకుల సేవ అత్యంతావశ్యకమని చెప్పవలసిన పనిలేదు. ఇప్పటి కాలమున ప్రచారము చేయువారు గౌరవ కార్యకర్తలుగా నైన నుండవచ్చును. లేదా, వేతనమును పొందుచు పనిచేయువారైనను కావచ్చును. మన ఆంధ్రోద్యమము అల్పారంభముతో జరిగినది ద్రవ్యలోపము ప్రధమదశయందు ఎక్కువగా బాధించినది. కనుక ఆరంభదశయందు ఉద్యమ ప్రచారము నల్పిన వారందరును గౌరవ కార్యకర్తలే యని చెప్పవలసి యున్నది. ఎనిమిది వత్సరముల కాలపరిమితి (౧౮౩౧ ఫిబ్రవరి నుండి ౧౮౩౬ ఫిబ్రవరి) గల మొదటిదశలో వేతనముపైన పని చేసిన వారు శ్రీ ఉన్నవ వేంకటరామయ్యగారు ఒక్కరే. వారు ప్రధమదశ యొక్క తుదిభాగమున, అనగా ౨౬ ఆజూరు ౧౮౩౮ ఫి (౧-౧౧-౧౯౨౮) నుండి ప్రచార కార్యమునకై నియోగింపబడిరి.

వారు బ్రిటిషు ఆంధ్రదేశమున ఉపాధ్యాయోద్యోగమునుండి, కొన్ని వత్సరములకింద దివంగతులైనారు. రెండవవారు నిజాం ప్రభుత్వమువారి విద్యా శాఖయందు ఉపాధ్యాయులుగా పనిచేసి, ఇటీవల విశ్రాంతిలో నున్నారు. వీరికి మొదటినుండియు నిజాం రాష్ట్రములోని యాంధ్రదేశముపైనను, ఇచ్చటియాంధ్రుల పురోభివృద్ధిని గురించియు, అత్యంతాభిమానము. ఆంధ్రోద్యమముయొక్క ప్రారంభదశకాలమున వీరు ప్రభుత్వోద్యోగమున ప్రవేశించి యుండలేదు. గృహధరచనమునందేకాక, ఆంధ్ర శాసనముల వ్రాసు

మన ఆంధ్రోద్యమపు గౌరవ ప్రచారకులను—ఉద్యమపు మొదటిదశయందు సేవయొసర్చినవారిని—పేర్కొనవలయునన్నచో, అది ఈ గ్రంథకర్తకు, అనేక కారణములవలన చాల కష్టమైనపని. ఇట్టి యుద్యమమున కృషిసల్పిన వారందరును ప్రచారకులనియే భావించుటన్యాయమనిపించును. చేసిన కృషియొక్క వైశాల్యమునకు హెచ్చుతగ్గులుండక తప్పవు. నగరములో నభలందుపన్యసించిన వారిని, అధ్యక్షులుగా నుండినవారిని ఆంధ్రజన సంఘముయొక్క కార్యకర్తలను, కేంద్రసంఘ సభ్యులను—వారు ప్రచార కార్యమును చాలవరకు చేసినవారైనను—ఈ సందర్భమున ప్రచారకులనుగా వర్ణించుట మాకు సమంజసముగా కనిపించుట లేదు. వారిపట్టికయు దీర్ఘమగును. కొందరిని వదిలి, మిగిలినవారిని పేర్కొనుట మనస్తాపములకు కారణము కావచ్చును. కనుక మేమీ విషయమున చాల కృపణత్వముతో పనిగొనుచున్నందునకు తృమార్హులము.

లను, క్షితియులగు తాళపత్ర గ్రంథములను సంపాదించుటలోను, వానిపరిశోధనమునందును వీరు అపారముగ శ్రద్ధను, ఉత్సాహమును, ప్రావీణ్యమును ప్రకటించిరి. శ్రీ లక్ష్మణరావు పరిశోధకమండలి కొరకు వీ రొసర్చినసేవ అత్యంత ప్రశంసార్హము!

అయినను, ఆంధ్రోద్యమపు మొదటిదశలో, గౌరవ ప్రచారకులుగా పనిచేసిన కొందరినేవను ప్రత్యేకముగా బ్రశంసించుట మేము మాకర్తవ్యముగా భావించుచున్నాము.

ఉద్యమప్రచార మనుకార్యమును మన రాజ్యములో మొట్టమొదట చేసిచూపినవారు శ్రీపువ్వాడ వేంకటప్పయ్య గారు. వీరు సూర్యాపేటలో ప్రభుత్వ పాఠశాలయందు ఉపాధ్యాయులుగా పనిచేయుచు, ఉద్యమప్రచార కార్యమును తెలంగాణపు వివిధప్రాంతములలోను కడు శ్రద్ధతో సల్పిరి. పేదవారలగుటవలన ప్రయాణవ్యయములను మాత్రము కొన్ని సార్లు వీరు తీసుకొనిరి. వీరినే అమూల్యమును, నిస్వార్థమును, కార్యోర్తలకు మార్గదర్శకమును అయియున్నది. వీరు మన ఉద్యమముయొక్క ప్రథమదశాకాలముననే దివంగతులైరి.

చెప్పదగిన మరియొక గౌరవప్రచారకులు శ్రీ టి. కె. బాగయ్యగారు. వీరు నిజామాబాదు జిల్లాలో మన ప్రభుత్వము వారి తామిరాత్ శాఖలో తాలూకా అధికారులుగా నుండి ప్రారంభదశలో ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారమునల్పిరి. నిజామాబాదు ప్రాంతములో, ఆకాలమున ఆ మాత్రపు ప్రచారము చేసిన ప్రభుత్వాధికారులు మరియొకరు ఉండలేదు. వీరినేవ ప్రశంసార్హుని చెప్పవలయును.

వరుసలో మూడవ వారైనను, అనేక కారణములవలన గౌరవ ప్రచారమొనర్చిన వారిలో ప్రథమస్థానము నాక్రమించ నర్హులగువారు శ్రీమతి చాట్రాతి లక్ష్మీనరసమ్మగారు. ఈ యమ ఖమ్మములోను, ఎరుపాలెములోను, హసనపర్తిలోను ప్రభుత్వమువారి ఆంధ్రబాలికా పాఠశాలలలో ప్రధానోపాధ్యాయినిగా నుండెను. సంస్కృతాంధ్రములందు మంచి పాండిత్యముతో పాటు, త్యాగభావము, నిష్కల్మషవర్తనము, దేశసేవాసక్తి, గద్యపద్యాశ్లోకములగు గ్రంథరచనా నైపుణ్యము జనులకు ఈమెయందు భక్తి భావము కలిగించుచుండెను. శ్రీమతి లక్ష్మీనరసమ్మగారు స్వంత వ్యయుములతో, ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తల కోరికపైన ప్రచారమొనర్చి స్త్రీలసభలందు పాఠ్యసించుచుండిరి. వీరు తమవద్ది యనేక పుస్తకములను నారాయణగూడెములోని బాలికల ఉన్నతపాఠశాలకు ఆలమూరసహితముగా నర్పించి ఆనంధకు తోడ్పడిరి. బాల్యము ననే భర్తను గోల్పోయియుండిన ఈమె ఉత్తమవిధమున జీవనము గడిపి, అనేక బాలికలకు విద్యాదానమొనర్చి, వార్ధకదశయందు, ఇటీవలనే హనుమకొండలో దివంగతురాలైనది!

ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారకులుగా నిస్వార్థసేవ యొనర్చిన మరియొక సోదరుడు శ్రీ గంగుల శాయిరెడ్డిగారు.

నిజాంరాష్ట్రపు ఆంధ్రోద్యమమునకు గొప్ప గౌరవమును తెచ్చి, దానిని ఉన్న శస్థితికి తెచ్చిన ప్రచారకులలో అందరి కంటె ఎక్కువగా ప్రశంసించదగినవారు శ్రీ ఉన్నవ వేంకటరామయ్యగారు. వీరిప్రచారపద్ధతి, పోయిచచోటుల దెల్లలచ్చటి వారి విశ్వాసమునుగడించిన వీరి వర్తనము, సంఘకార్యక్రమల హృదయములందు వీరు స్థాపించుకొనిన స్థానము, ఇవి అసాధారణములని చెప్పవచ్చును. గ్రామములందు పర్యటనము చేయు పట్ల, వీరు జీవితముపైన పనిచేయు ఉద్యోగియని తలంచుటకు వీలులేకుండెను. వీరు ఉద్యమనాయకులుగాని సామాన్యులుకారను భావము ప్రజల మానశ్చేత్రములందు స్థాపితమగుచుండెను. వీరు ఇంచుమించు ఎనిమిది సంవత్సరముల కాలము ప్రచారము సల్పితమవిత, మహాఘనతవహించిన నిజము ప్రభుత్వమువారి పోలీసుశాఖయొక్క సూచన ననుసరించి, విధి లేక, వీరిని ఉద్యోగమునుండి తొలగించవలసివచ్చినది + తరు

+ శ్రీ వేంకటరామయ్యగారు కరీంనగరుముజిల్లాలోని ముజారాబాదు తాలూకాకు చెందిన గట్ల నరసింహాచార మను గ్రామమునందుండి ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారము చేయుచుండగా, ఒకనాటి రాత్రి పోలీసు సర్కిలు ఇన్స్పెక్టరుగారును, సి.ఐ.డి. ఇన్స్పెక్టరుగారును అచ్చటికి వెళ్లి ౬ తీరు ౧౩౪౨ ఫలీనామ (౧౧-౫-౧౯౩౩) హోంసెక్రటరీగారి కార్యలయమునకు హాజరు కావలయునను నొక నోటీసును వారికి స్వయముగా రాత్రి ౧౧గం|| వేళ అందచేసిరి. (౧౯-౭-౧౩౪౨ఫ-౨౩-౪-౧౯౩౩)దాని

వాత కొన్ని వత్సరములవరకు వీరు గోలకొండపత్రికా కార్యాలయమున వ్యవస్థాపకలుగా పనిచేసిరి. సుమారు ఏడేండ్లక్రింద వీరు స్వస్థానముగ ఉన్నవ (గుంటూరుజిల్లా)కు వెళ్ళి అచ్చటనే జీవిత శేషమును గడుపుచున్నారు.

పై వారువెంటనే హైదరాబాదువచ్చి కేంద్రసంఘ కార్యదర్శికి సంగతులు తెల్పి హాంసెక్రెటరీగారి దర్శనముచేయగా వారు వారిని జిల్లా పోలీసు డైరెక్టరు (నాజము) గారి కార్యాలయమున కంపిరి. అచ్చటి అధికారులు వేంకటరామయ్యగారికి మ.ఘ.వ. నిజాంప్రభుత్వమువారి పోలీసు కాఫీ కార్యదర్శిగారివద్దనుండి వచ్చిన యొక ఆజ్ఞాపత్రమును చదివి వినిపించిరట! “మీరు రాజకీయముల ప్రచారము చేయుచున్న పక్షమున మిమ్ము మన్ననూరు పంపెద”మని దానిలో యుండెనట! (ఈమన్ననూరు నిజాంరాష్ట్రములో రాజకీయదోషుల విచారణ లేకుండ నిర్బంధములో నుంచు స్థలము. ఇది మహబూబు నగరము జిల్లాలో, అమరాబాద కొండల పొంతమున కలదు). అప్పుడు చదువబడిన ప్రభుత్వాజ్ఞాపకలు యిప్పించమని కోరగా, అధికారులు ఇయ్యమనిరట! నకలు వ్రాసికొనెదననగా వద్దనిరట. ఉద్యమక్షేమమునకై అప్పటిస్థితిగతులను దృష్టియందుంచి శ్రీ వేంకటరామయ్యగారిని ప్రచారకోద్యోగమునుండి విముక్తుల జేయుట తప్పనిపని యయ్యెను. అట్లుచేయుచు, కేంద్రసంఘకార్యదర్శి, “వేంకటరామయ్యగారిని ఉద్యోగమునుండిఁబిలిపిసితిమి కాని వారియందు మీకు కానవచ్చిన దోషమేదో తెలిపిన పక్షమున వారిస్థలమున నియోగింపబడు త్రొత్తప్రచారకునకు చెప్పవలసిన సంగతులు చెప్పవలసియుండును. వెనుక జరిగినలోపములు రాకుండ ఏర్పాటు చేయవలయును. కనుక వారి దోషమేదో దయచేసి తెలుపవలయును”నని వ్రాసిరి. దానికి ప్రభుత్వము

తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము.

౧౦

ప్రచారకార్యము

ఉపన్యాసములు, వార్తాపత్రికలు.

“ఉపన్యాసముల మూలమున విజ్ఞానమును వ్యాపింప జేయుట” యనది ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికై యావశ్యకమైన సాధనోపాయముగ ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘముచారు మొట్టమొదటిసమావేశముననే నిశ్చయించి తదనుసారము కార్యము జరుపదలచిరి. కాని ఈమార్గమున వారికి అడుగడుగునకు ఆటంకములు ఎదురైనవి. ఇవి కార్యకర్తలకు చాల బాధాకరములును, విసుకుకలిగించునవిగాను ఉండెను. ఈ యాటంకములు, మహా ఘనతవహించిన నిజాము ప్రభుత్వమువారు

వారు ఎంత కాలముగడచినను, ఎన్ని మారులు వ్రాసినను జవాబుచెప్పలేదు తుదకు ప్రభుత్వము వారే, “ఈవ్యవహారమునందు ఇకముందు (హోంసెక్రటరీ వారి లేఖ నిమెన్ ౩౧౨ తే. ౨౪-౧౨-౧౯౩౪ ౩౪౩౦-౨౦౯౩౪) వ్రాయవలసిన పనిలేదు” అని శాసించిరి. ఉన్నత వేంకటరామయ్యగారి తప్పుదోస్తృప్తముగా తెలుపుదైర్యము మహాఘనత వహించిన ప్రభుత్వము వారికి ఏలలేకపోయెనో దురూహ్యము ! ఇట్టి యంశములు మన ఆంధ్రోద్యమ చరిత్రలో ఎన్నియో రాగలవు.

బహిరంగసభల విషయములో కల్పించిన నిర్బంధములవలనను, అట్టి నిర్బంధములకులోబడి సభలు సమావేశపరుచుటలో జరుప వలసిన చర్యలవలనను సంభవించుచుండెను. ఇట్టి వివరములను వ్రాయవలసివచ్చిన ఈసందర్భమున మాకు ఆ దినములలో అనుభవమునకువచ్చిన దుఃఖపరిస్థితులు మరల తెలంపునకు వచ్చి బాధించుచున్నవి!

ఆంధ్రోద్యమము ప్రారంభమైనదినము (౮-౨-౧౩౩౧) నకు దాదాపు రెండునెలలకుముందు ఒకనాడు (౩-౧౨-౧౩౩౦) ఫ (౮-౯-౧౯౨౧) మహాఘనతవహించిన నిజామ ప్రభువు రాజకీయ సభలనుగాని, “రాజకీయ పరిణామముల గలిగించునను అనుమానము కల్పించునట్టి సభలనుగాని, ఎవరును ప్రభువుగారి స్వంత అంగీకారము పొందనిది సమావేశపరచగూడ”దనియు, “అట్టి అంగీకారమునకు పూర్వము ముందుగా సభాకార్యక్రమమును బాబె హుకూమతుసభ (మంత్రీమండలి) వారు తెప్పించుకొనవలసియుండు”ననియు, “బాబెహుకూమతుఅట్టి కార్యక్రమమును అంగీకరించిననేగాని సభాకార్యములు జరుపగూడ”దనియు, ఫర్మాను ద్వారా శాసించెను. † కనుక, రాజకీయ విషయములను గురించి

† ఫర్మాను తేదీ ౫ మొహర్రం ౧౩౪౦ హిజ్రీ, (౩-౧౨-౩౦ఫ.) అసాధారణ జరీదా (గెజెటు) తేదీ ౯-౧౨-౫౦ఫ ౧౩-౯-౧౯౨౧. మహాఘనత వహించినట్టియు, మహామేధావంతులైనట్టియు మనప్రభువు గారు ఇట్టి ఫర్మానును ప్రసాదించుటకు దాదాపు ఏడునెలలముందు, “నవనగరు” అను పేరుగల యొక దేశీయ సంస్థానాధీశ్వరుడగు మహారాజా ఇట్టిదేయొక

చిన సభలజరువుట ఎంతకష్టమో ఊహించుటసులభమేకదా. ఈ ఫర్మాను అసాధారణముగ జరీదా (గెజెటు) ద్వారా, సర్వ జనులకు దెలియుటకై దేశమున అంతటను ప్రకటించబడెను. అట్టి అజ్ఞలను తమ యిష్టమువచ్చిన విధమున అమలులో పెట్టుటకు అధికారులకు అవకాశము దొరకెను.

ఫర్మానును జారీచేసి తనరాజ్యములో దుష్క్రికి పాలయ్యెను. నవనగర సంస్థానపు ఫర్మానులో నిట్లున్నది:-

"All are hereby informed that no person, association, or gathering should address a public meeting in political matters, without the permission of the political Secretary which should be secured in advance. Further, no political meeting of any kind should be held. Those who would act otherwise would be legally proceeded against" (State Gazette Vol 54 page 291 dated 16-2-1921. H. O. O. No 34)

(దీనివలన అందరకు తెలియజేసినదేమనగా;— రాజకీయశాఖా కార్యదర్శి నెలపు మందుగానే పొందనిది, ఏమనుష్యుడుగాని, సంఘముగాని, సమావేశముగాని, రాజకీయ విషయములలో బహిరంగముగా ఉపన్యసింపకూడదు ఇతేకాదు. ఏవిధమైన రాజకీయసభకూడ సమావేశపరపకూడదు. దీనికి విరుద్ధముగా నడచుకొనువారిపైన న్యాయశాస్త్రము (లా) ప్రకారము చర్యకైకొనబడును. (స్టేటుగెజెటు, నవంబరు ౫౪ పుట౨౯౦ తేది ౧౬-౨-౧౯౨౧ ఎం. ఓ. ఓ. సంఖ్య 3౪)

మన ఫర్మానులోను, నవనగర సంస్థానపు అజ్ఞలోను కొంత భేదమున్నది. మన ఫర్మాను ప్రకారము రాజకీయసభలో ఉపన్యసించుటకు ప్రభువుగారి అంగీకారము కావలెను. నవనగరరాజ్యములో రాజకీయశాఖా

“నిజాంరాష్ట్రపు ఆంధ్రోద్యమము ప్రథమదశలో రాజకీయశయములు కలదికాదుకదా. రాజకీయేతరమగు కార్యక్రమము ననుసరించుచు సభలు సమావేశపరచుటలో ఆటంకములు ఏలకలిగిన”వని ఎవరైన ప్రశ్నించవచ్చును. దానికి జవాబులుగా దోచునంగతులు రెండు కలవు. (౧) ఉద్దేశించబడిన సభ రాజకీయమా, రాజకీయేతరమా? యిది నిర్ధారణ యగుటెట్లు? అట్టి నిర్ధారణ చేయువారు ఈ రాష్ట్రములోని అధికారులేకదా? (౨) ఫర్మాను రాజకీయ సభలకేకాక, రాజకీయపరిణామముల

కార్యదర్శి అంగీకారముచాలును మన ఫర్మాను ప్రకారము, సభాకార్యక్రమముకూడ బాబెహుకూమరు(మంత్రిమండలము) అంగీకారముపొందినయిండ్లవలెను; నవనగర సంస్థానమున అట్టి అరసరములేను మన ఫర్మాను ప్రకారము రాజకీయసభలేకాక, రాజకీయపరిణామములు కల్గించును అనుమానముతోచు సభలుకూడ నిర్బంధములకు లోబరుపబడినవి; నవనగర సంస్థానమువారికి సూక్ష్మవిషయము తోచలేదు. ఈవిషయమున మన ప్రభుత్వమువారి దృష్టివైకాల్యము చాలగొప్పదిగా గానవచ్చుచున్నది! నవనగరరాజ్యమువారి అజ్ఞలకంటె మన ఫర్మానులోని నిర్బంధములు ఎక్కువ కనిపించుచున్నవి. ఇట్టి నిర్బంధములు కల్పించుటలో, మొదటిశ్రావము పొందినవారు నవనగర సంస్థానమువారు; రెండవశ్రావము మన రాజ్యమువారికి లభించినది. కాలముబట్టి అగ్రగాములు నవనగర సంస్థానాధీశులు; కారిత్యమునుబట్టి అగ్రగాములు మనరాజ్యాధీశులు. మొత్తము మీద నవనగర ప్రభుత్వమువారే నయమనిపించుకొనినారు. ‘అచ్చనబుచ్చన్నలలో, అచ్చనయ్యకొంత మేలు! అన్న సామెతనవనగరమునకువర్తించుచున్నది

కలిగించునను అనుమానమునకు తావొనగు ఇతర ప్రతిసభకు కూడ వర్తించుచున్నది. కనుక ఆంధ్రోద్యమపుప్రతిసభను రాజకీయ పరిణామములు కలిగించునభగా ప్రభుత్వాధికారులు ఏల అనుమానించకూడదు? మొత్తముమీద, కారణము ఏమైన నగుగాక, ప్రతిసభకు సాధ్యమైనన్ని ఆటంకములు కలిగించుట అధికారులకు, స్థానిక ఉద్యోగులకు అవసరమని తోచుచుండే నేమో. కనుక నే, సభలు సమావేశపరుచుట చాలకష్టకార్యమైనది !

సూర్యాపేట సభలు I

ఆంధ్రోద్యమ సంబంధమున నగరములో జరిగినసభలకు ఆకాలమున మొదట మొదట చిక్కులుకలుగలేదు. జిల్లాలలో జరుపబడిన మొట్టమొదటి పెద్దసభ. సూర్యాపేటలోనిది. † ఈ సందర్భమున అచ్చట జరిగిన సమావేశములు మూడు. (౧)

† ఈ సభలు ఆదర్శప్రాయముగా జరిగినవి. సభలకుసుమారు ౫౦౦ మంది పురుషులు ౫౦౦ మంది స్త్రీలు వచ్చియుండిరి. వర్తకుల త్యాగబుద్ధి, పూవాడ వెంకటప్పయ్యగారి కార్యోత్సాహము, లాభిశెట్టి లింగన్నగుప్రగారి వట్టుదల ప్రశంసార్హములు. వర్తకసంఘమువారిచే కుండరముగను, విశాలముగను, బీను రేకులతోను, తెల్లని చాందినీ గుడ్డలతోను, గాజు దీపములతోను, చిత్రవర్ణ శోభితములగు కాగితపు పూవులతోను, వేయిమంది కూర్చుండుటకు యోగ్యమైన సభామండపము నిర్మింపబడియును. స్త్రీలకు ప్రత్యేకస్థల ఘోర్పరుపబడెను. నల్లగొండ, మిర్యాలగూడెము, సూర్యాపేట,

వర్తకసంఘసభ (౨) స్థానిక భజనమొదిర వార్షిక కోతనసభ
(౩) స్థానిక ఆంధ్రగ్రామీణులయముయొక్క తృతీయవార్షిక కోతన
సభ: ఇవి ౧౦, ౧౧ మొదలు ౧౩౩౨(౧౭,౧౮ ఆగస్టు ౧౯౨౩)
తేదీలలో అంతగొప్పతనము కానరాదు కాని తెలంగాణజిల్లా
లలో ప్రజలపక్షమున, ప్రజలకు తెలియు భాషలో ఈపాటి
సభలు జరుగుటవలన ఆంధ్రులలో అపరిమితమగు ఉత్సాహము
కలిగినది, దీనివలన నల్లగొండజిల్లా ప్రజలందు అద్భుతమగు
ప్రబోధము ఏర్పడినదన చెప్పవచ్చును. ఇది ప్రభుత్వాధికారుల
అనుమానములకును, కొందరి మానసములలో అసూ

హుజూరునగరము, వీనితాలూకాస్థలములనుండియే కాక, వేరువేరు గ్రామ
ములనుండి ౧౫౦ చుది వర్తకుల సభకు విచ్చేసియుండిరి. హైదరాబాదు
నల్లగొండనుండి విద్యార్థికులు సభ నలంకించిరి. విచ్చేసిన మహాశయులను
వర్తక సంఘమువారు వేరువేరు బసలేర్పరచి ఉచితముగా భోజన సదుపా
యములుచేసిరి. ఈమాను సంఘములపక్షమున కొందరు స్వచ్ఛంద సేవ
కులేర్పడి తమవిధులను చక్కగా నిర్వహించిరి.

ప్రథమదినసభకు బి. కిషోరావు, హైకోర్టు చీలుగారధ్యక్ష
వహించిరి. సరస్వతియను బాలిక దైవప్రార్థన చేసెను. (ఈ బాలిక
ఇప్పుడు నగరమున ఉత్తమకృపిణియు, దేశకార్యములందుత్సాహముతో
పాలుగొను ఆంధ్రకుటుంబినిగను, నిరంతర ఖద్దరు ధారిణిగను, పరోపకార
పారిణిగను ఆంధ్ర స్త్రీలలో పేరుపొందియున్నది). బి. పి. విద్యార్థులగు
కోదాటి రామకృష్ణరావుగారు స్వాగత పద్యములు చదివిరి. (తరువాత

ఓ. శే. పువ్వాడ
వేంకటప్పయ్యగారు.

ఓ. శే. దేశభక్త
వామన్నాయకగారు.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని సామాజిక సమస్యలు - మధ్య

యకును కారణమైనదని ఊహించుటకు ప్రబలకారణములు కలవు. అయినను కొంతకాలమువరకు ప్రతిఘటనము ఎక్కువగా కనుపడలేదు.

సూర్యాపేట సభల తరువాత, గౌరవ ప్రచారకులును, కేంద్రసంఘ కార్యదర్శియు, విడివిడిగాను, కొన్ని వేళలకలసియును, తెలంగాణపు జిల్లాలలో పర్యటన సల్పి, అట్టిసందర్భములలో అచ్చటచ్చట సభలలోనుపన్యసించిరి. అనేకస్థలములందు కొత్తగా నేర్పడసాగిన గ్రంథాలయముల ప్రాశస్త్యములు,

బి.ఏ.ఎల్.ఎల్.బి.యై, మంచికవియై, దేశకార్యతత్పరుడై ఆకాలమరణమునకు లోబడి అంధులకు నష్టముకలిగించిన వాడయ్యెను!) సూర్యాపేట మిడిలుస్కూలు పర్యవేక్షకుని పాత్రయును మాల్వీఇన్స్టిట్యూట్ లిఖానా సా||గారు ఉర్దూభాషలో నుపన్యసించిరి. నగరమునుండి వచ్చిన కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి...జనసామాన్యమునకు చక్కగ తెలియునట్లు ఒకగంటవరకు ఉపన్యసించెను. వార్తాపత్రికలగురించి పువ్వాడ వేంకటప్పయ్యగారు, శ్రీనిధినుగురించి కివానంద మొదల్యారుగారు, పెండ్యాల నాగభూషణశాస్త్రి వకీలుగారు, నారాయణస్వామి, ఓవర్సెయరుగారు, ఉపన్యసించిరి. బోయనపల్లి వేంకటరామరావుగారు కృతజ్ఞతదెల్పిరి. రెండవ దినపుసభకు కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి అధ్యక్షతవహించెను. అమరవాది వేంకటనరసయ్యగారు వార్షిక వృతాంతము జదివిరి. గవ్వా ఆమ్మరెడ్డిగారు చక్కని ఉపన్యాస మొనగిరి (వీరు ఆకాలమున పరిభ్రమింపజాలిన ఉపాధ్యాయులు. ఇప్పుడు ప్రముఖులగు వకీలుగా సూర్యాపేటలోనే పనిచేయుచున్నారు.)

అంతవరకేయున్నవానివార్షికోత్సవములు వివిధప్రాంతములలో జరుగసాగెను. కేంద్రసంఘ సమావేశములు రెండవది, మూడవది

శ్రీయుతులు క.నరసింహాచార్యులు, అనంతరామరావు, గు.రామచంద్రయ్య గార్లును, సూర్యాపేట ప్రధానోపాధ్యాయులుగారును ఉపన్యసించిరి. ఆధ్యక్షుడు 'ముఖ్యముగా మహమ్మదీయ సోదరులకు దుఃఖకరమగు మొహర్రము దినము లగుటచే వారి మనస్సులను నొప్పిగలిగించగూడదను తలంపుతో, వాయిద్యముల వలనగాక కేవలము కీర్తనలతో సభను ముగించుటకు కారణమైనది' అని వచించిరి. మాల్యే మహమ్మదు ఖాసిం సాహెబుగారు యీ గొప్పత్యాగమునకు ఆధ్యక్షులకు, మహమ్మదీయ సోదరుల పక్షమున, కృతజ్ఞతావందనము లర్పించిరి.

మూడవ సమావేశమునకు నల్లగొండ మిడిలేన్నూలు ప్రాధానోపాధ్యాయులగు శ్రీ చిల్లరశ్రీనివాసరావుగారు ఆధ్యక్షులైరి. శ్రీకోదాటివేంకటేశ్వరరావుగారు వ్రాసిపంపిన పద్యములు చదువబడెను (వీరువిశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రులయి స్థానిక ప్రముఖులుగా సత్కీర్తిని బడయుచున్నారు.) శ్రీమతి సరస్వతీబాయి గద్యపద్యాత్మకమగు వ్యాసముచదువుటచే ఆమెకు గ్రంథాలయ పక్షమున శ్రీయుతులు యామా ఆరవయ్య, (వర్తకసంఘ స్థాపకులై కీర్తిగాంచిన వీరు తరువాత కొంతకాలమునకు దినంగతులైరి.) మహేంద్రకర్ పెద్దోజి, కన్నెకంటి వీరయ్యచార్యులుగార్లు బహుమతులొసగిరి. పదేడవ బాలివెంతువు కనకాంబ పద్యములు చదివెను. భువనగిరిలక్ష్మయ్య (వర్తకసంఘము కార్యదర్శి) గారీమెకు బహుమానమిచ్చిరి. మాల్యే మహమ్మదు ఖాసిం సాహెబుగారు ఆంధ్రభాషలో నుపన్యసించిరి. వెనుకటి సమావేశములో ఉపన్యాసములు సల్పినవారను ఉపన్యాసము లొసగిరి.)

వది) నల్లగొండలోను, మధిరలోను జరిగినప్పుడు వానివెనునెంటు సమావేశ పరుపబడుచుండిన ఉపన్యాస సభలకును ఎక్కువగా ఆటంకములు కలుగలేదు. ప్రత్యేకముగా ఆటంకములు కలుగక పోయినను ప్రభుత్వాధికారులకు, ఆంధ్రభాషాప్రసారము కొరకును, ఆంధ్రులకు వారి పూర్వగౌరవమును దెలిపి భవిష్యత్తును గురించి వారిలో గొప్పవాంఛలు కలిగించుటకొరకును, సాధారణ పద్ధతిలోనే యగుగాక, చేయబడుచున్న ప్రయత్నములు రుచించలేదని కావచ్చినది. ఇట్టి మనస్తత్వ ప్రకటనము గౌరవ ప్రచారకులకు కీ. శే. పువ్వాడ వేంకటప్పయ్యగారు, కరీంనగ

కేంద్రసంఘ కార్యదర్శియు అందరికి దెలియునట్లు చెందుగఁ బలవరకుపన్యసించిరి. లాభిశెట్టి లింగన్న గుప్తగారు, వర్తకుల విద్యాహీనత తొలగించవలసిన అవసరమును చూపి విద్యాధికుల సహాయమును ప్రార్థించిరి. కొమరగిరి సీతారామచంద్రావుగారు వితంతుదాహములు అవసరమా కాదా నిర్ణయించవలెనని కేంద్రసంఘ కార్యదర్శిని కోరిరి. కార్యదర్శి, ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరులవారు డెబ్బది ఏడ్లకింద, తమతల్లి ప్రేరేపణ వలన కాస్త్రశోధనచేసి వితంతుదాహములు కాస్త్రసమ్మతములని నిర్ణయించిరియు, శ్రీ వీరేశలింగముగారు దీనిని ఏబదివత్సరములకు పూర్వము ఆంధ్రదేశమున ప్రవేశపెట్టి యుండిరనియు... సంగఘము అనుకూలించినచో ఈ సంస్కరణమునకు ఎట్టి ఆభ్యంతరము లేదనియు వక్కాణించిరి. (నీలగిరి పత్రిక ౨౩-౧౧-౧౯౩౩ య. పుట ౪, ౫ నుండి వైసంగతులన్నియు సంగ్రహింపబడినవి.)

రము జిల్లాలలోని సిరిసిల్లయను తాలూకా ప్రధానస్థలమున చేసిన యొక ఉపన్యాసనందర్భమున బహిరంగముగా వ్యక్తమైనది. ఆ సభ సిరిసిల్లలో, గ్రంథాలయమొకటి స్థాపించుటకై సమావేశ పడుపబడెను. ఆసభకు అచ్చటి తహస్సిలుదారుగారే అధ్యక్షులుగా నుండుటకై కోరబడిరి. అందునకు ఆమహాశయుడు అంగీకరించి వీర మలంకరించెను. ఉపన్యాసములో, వేంకటప్పయ్యగారు, ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికిగల యవసరమును జూపుచు, ఆంధ్ర గ్రంథాలయ స్థాపన మచ్చట యగుచుండుటను ప్రకటించెను.

ఆంధ్రోద్యమ ప్రారంభ కాలమున, తాలూకాస్థలమగు సూర్యాపేటలో జరిగిన మొట్టమొదటి సభయగుటచే దీని వివరములు పాఠకులకు అప్పటి స్థితిగతులు చెప్పుటకును, ఆంధ్రోద్యమ వ్యాప్తిలో సూర్యాపేట తీసికొనిన ప్రధానభాగమును జూపుటకును, ఈ సభల వివరములను ఇంత దీర్ఘముగా నిర్వృణజూప సాహసించితిమి. ప్రభుత్వఉద్యోగులు, బాలికలు, ముస్లిముసోదరులు, సభలలో ఉత్సాహముతో పాల్గొనుటయు, ముస్లిము సోదరుడు ఆంధ్రములో ఉద్యమించుటయు, బాలికల ఉపన్యాసములు గొప్పగా ప్రోత్సహించబడుటయు, వర్తకులగువారు సభాసమావేశములందు త్యాగముతో ప్రధానపాత్రమును వైకొనుటయు, స్త్రీలు గొప్పసంఖ్యలో బహిరంగ సభల నలంకరించుటయు, తరువాత గొప్పవారుగా కీర్తిపొందిన యువకులు కొందరు ఈసభలో పాల్గొనుటయు, సూర్యాపేట సభల ప్రత్యేక లక్షణముల విజ్ఞప్తియందుంచుకొనవలసి యున్నది. ఇట్టి యోగ్యతలే తరువాతి దశలో తెలంగాణమున వికాలరూపము దాల్చినవి !

అభ్యర్థియులగు తహస్సీలుదారుగారు ఉపన్యాసకునిపై ఆగ్రహపడి, తీవ్రవచనములలో నిట్లనెనట! “నర్కారువారి దత్తరములలో వ్యవహారమంతయు ఉర్దూలో నుండగా, చచ్చిపోయిన తెనుగును బయటకు లాగవలసిన పనిలేదు.” † తెలంగాణములోని ఒక తాలూకాలో గల దాదాపు రెండువందల గ్రామములకు అధికారియై, తెలుగుప్రజలు చెల్లించుచున్న పన్నులతో పాట్ట నింపుకొనుచున్న ఒక అధికారి మేడస్సునుండి బయల్పడిన ఇట్టి భావములే, ఆనాటి అధికారులందరి మానసములందును మెదలుచుండెనని ఊహించుట తప్పుకాదు!

ఎల్లెట్లో కాలము ముందునకు వెళ్లినది. ౧౩౩౨, ౧౩౩౩ ౧౩౩౪ ఫసలి(౧౯౨౩, ౧౯౨౪, ౧౯౨౫) గడచినవి. ౧౩౩౫ ఫాల్గూణి నెలలు గడచెను.

జ స గా మ స భ.

ఆ దినములలో ఒకనాడు (౧౭-౭-౧౩౩౩ ఫసలి= ౨౧-౩-౧౯౩౭) జనగామ (నల్లగొండజిల్లా) లోని గ్రామాలయము పక్షమున ఉపన్యసించుటకై కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి ఆహ్వానింపబడెను. సాయంత్రము సభ జరుగుననే ఆతో అందరు వచ్చియుండిరి. ఆసమయమున కార్యకర్తయగు డాక్టరు

† (నీలగిరి పత్రిక ౨౩-౭-౧౩౩౩ ఫ. ప్రధాన వ్యాసము)

నరసింహాపుగారిని స్థానిక పోలీసు అధికారి పిలిపించి ఉపన్యాసము చేయించవద్దని హెచ్చరించెను. అంతటసభ ఆగిపోయినది. ఈ విషయమున పై అధికారులకు వ్రాసికొనినను ఉపయోగపడలేదు. ఫర్మాను ననుసరించి స్థానికాధికారులిచ్చిన ఆజ్ఞతోమేము ఏమాత్రము జోక్యముకలిగించుకొనమని వారు వ్రాసిరి. †

సూర్యాపేట సభలు II

కేంద్రసంఘముయొక్క నాల్గవ సమావేశము, అంతకు పూర్వమే ఆంధ్రోద్యమమునకు ప్రధానరంగముగా ప్రఖ్యాతి గాంచియుండిన సూర్యాపేటలో, జరుపవలయుననియు, ఆసదర్భమున స్థానిక గ్రంథాలయ వార్షికోత్సవము మొదలగు అనేక సభలు— విద్యావిషయికములును, సామాజికములును— సమావేశపరచ వలయుననియు స్థానిక ప్రముఖులు నిశ్చయించి ఆహ్వానసంఘము నేర్పరుచుకొనిరి. ఇంకేమికావలయును? జిల్లా పోలీసు అధికారులకు, కొంప మునిగినట్లు తోచెను! సభలు రాజకీయములకు సంబంధించినవి కావని స్పష్టముగా కానవచ్చుచుండినను సభల తేడులకు * అయిదు దినములుముందు నల్లగొండ జిల్లాపోలీసు మొహతమిము “ఇట్టిసభ ఏదియు ప్రభుత్వమువారి అంగీకారము పొందనిది సమావేశము కాజాల”

† డిప్యూటీ డైరెక్టరు జనరలు లేఖ (౧౯౫౫-౧౯౫౬)

* ౧౪, ౧౮, ౧౯౫౬-౧౯౫౭ ఫ. (౨౨, ౨౩, ౨౪-౬-౧౯౫౬)

దనియు, అట్టి అంగీకారము పొందకయే సభజరుపబడు పక్షమున సభ జరుగనీయ"మనియు ఖండితముగా ఒకనిషేధాజ్ఞను! సూర్యాపేట పురప్రముఖులపేర పంపిరి! కేంద్రసంఘ కార్యదర్శియు, మరియొక కార్యకర్తయు, స్వయముగావెళ్ళి మొహతమిము మహాశయునకు ఎన్నియోసమాధానములు చెప్పిరిగాని అవియన్నియు వ్యర్థములయ్యెను! ఈవ్యవహారమునుఎట్లయినను ఉన్నతన్యాయస్థానము(హైకోర్టు) వరకు లాగికొని వచ్చినచో, ప్రభువుగారి ఫర్మానుకు జిల్లా పోలీసువారు చేసిన అన్వయము క్రమమాలిక్రమమాయనుసంగతి నిర్ధారణ కాగల దనునాశతోచినది. కాని, ఏదైన న్యాయస్థానముతో ఈవిషయమున పలుకులు పలికించినగాని, ఉన్నతన్యాయస్థానమువరకుదీరినీతీసికొని పోవుటకు ఖానూను ఒప్పుకొనదు. కనుక, సూర్యాపేట సభల సమావేశపరచుటకు సెలవిప్పించవలసినదని నల్లగొండ

† నల్లగొండ జిల్లా కోత్వాలి మొహతమిము కార్యాలయపు మురాసిలా సంఖ్య ౧౫౬ తేది ౧౨ ఆనుర్వాదు ౧౩౩౬ ఫ ఈ మొహతమియు గారు మదరాసు విశ్వవిద్యాలయపుపట్టభద్రులు: బి.ఏ బి.ఎల్.పరీక్షలలో నెగ్గినవారు వీరిపేరు సూఫీసా|| వీరు హైదరాబాదు నగరములోనున్నప్పుడు అచ్చటి "యంగ్ మెన్సు ఇంప్రూమెంటు సొసైటీ" యొక్క కార్యనిర్వాహక సభ్యులలో నొకరుగాను, కార్యదర్శిగానో సహాయకార్యదర్శిగానో కూడ పనిచేసియుండిన ప్రజాకార్యకర్తలు! ఇదిచక్కర్చకరముకదా!

జిల్లా న్యాయస్థానములో విజ్ఞప్తి ప్రముఖ కార్యకర్తలగు శ్రీ అమరవాది వేంకటనరసయ్యగారి వలనదాఖలు చేయబడెను. దాని పైన అనుకొనినట్లే “ఇట్టి నభకు ప్రభువుగారి ఫర్మాను (౧౧ మొహర) ౧౩౩౦ హిజ్రీ) ప్రకారము బాబెహుసూముతు సెలవు కావలెనని జిల్లా న్యాయాధీశ మహాశయుడు తీర్పు చెప్పెను,† కార్యకర్తల కోరిక నెరవేరినది!

† ౧౪ అమర్దాదు ౧౩౩౫ ఫ. నాడు జిల్లా న్యాయాధిపతి తీర్పు తెలిగినది. దీనిపైన హైకోర్టులో నిగరాని (Revision) కరఖాస్తు చేయబడినది. అప్పుడు న్యాయవాదిగా నుండిన మిస్టర్ మహమ్మదు ఆస్లరు (తరువాత న్యాయమూర్తి పదవినలంకరించిన నవాబ్ ఆస్లరు యార్జంగు బహదురు) హైకోర్టు గారును, విఖ్యాత వహారాష్ట్ర నాయకలగు శ్రీ కాశీనాథ రావు వైద్యా ఎం.ఎ.ఎల్.ఎల్.బి. గారును, అహ్మద నసరుఖుము పక్షమున వాదించిరి. హైకోర్టు తీర్పు ౧ అమర్దాదు ౧౩౩౬ ఫ, నాటిది దక్కన్ లా రిపోర్టు పం: ౧౩ పుట ౨౦౯ పైన ప్రకటించ బడినది: (శేషాద్రిరావు బనాం సర్కారె ఆలీ) శ్రీ అమరవాది వేంకటనరసయ్యగారి పక్షమున చేసిన నిగరాని సూర్యాపేట సభలకు సంబంధించినది. శేషాద్రిరావుగారి పక్షమున చేయబడిన నిగరాని నల్లగొండ సభలకు చెందినది: ఈ రెండు వ్యవహారములను, ఒకేసారి హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయాధీశుడగు నవాబ్ మిర్జా యార్జంగు బహదరుగారును, న్యాయమూర్తి నవాబు సిరాజ్ యార్జంగ్ బహదరుగారును, విని ఒకటే తీర్పు చెప్పి యుండిరి.

ఉన్నత న్యాయస్థానమువారి తీర్పులూని ప్రధానాంశములు ఈ క్రింద నిచ్చుచున్నాము:—

“ (౧) రాజకీయసభ కానట్టిదియై, విద్యను వ్యాపింప జేయుట మాత్రమే ఉద్దేశముగా గల సభను ప్రజలు సమావేశపరచిన పక్షమున, అట్టి సభకు ప్రభువుగారి ఫర్మానులూ నున్న నిర్బంధములు కలిగించవలయు ననుట మహా ఘనత వహించిన ప్రభువుగారి భావము అయి యుండజాలదు”.

(౨) ఏదేని యొకసభ రాజకీయమా కాదా యను విషయమును ఉపన్యాసము జరుగక ముందే తీర్మానించుట సర్వదా కష్టమైనది. ఎవరైనను ప్రభువుగారి ఫర్మానుకు విరుద్ధముగా సభ జరిపినయెడల, అట్టివర్తకము శాసన విరుద్ధమని పించుకొనును. దీని తరువాత, అట్టి ప్రతిఘోరము న్యాయాధిపతి (మెజిస్ట్రేటు) ఎదుటకు వచ్చిన పక్షమున, అతడు శాసనము ప్రకారము సేరము రుజువైనచో శిక్ష విధించగలడు. కాని ముందుగానే జోక్యము పుచ్చుకొను అధికారము అతనికిలేదు.

ఇట్టి తీర్పు ప్రజాశక్తిమునకు అనుకూలముగానే కాన వచ్చుచున్నను, పోలీసు అధికారులు దీనిని తమకు అనుకూలమగు

విధమున అన్వయము చేసుకొనిరి. * దానికి ఫలితముగా. ఆ తరువాత, జిల్లా, తాలూకాల ప్రధాన స్థలములలోనేమి, గ్రామములలోనేమి, జరిగిన ఇట్టి సభలన్నిటికి, బాబెహుకూ మఱు అనుమతి కావలసివచ్చెను! కనుక హైకోర్టు తీర్పువల్ల ఆశించిన లాభము కలుగలేదు!

సభల సమావేశ పరచుటలో ప్రారంభమైన ఈ కష్టములు సాగుచునే వచ్చెను. ఉన్నత న్యాయస్థానపు తీర్పు బయటపడిన తరువాత, ఒకసంగతి స్థిరపడెను. అదేమనగా:- ఆంధ్రోద్యమ సంబంధమైన ఏ సభయు—గ్రంథాలయ వార్షికోత్సవసభలు సహితము— బాబెహుకూమఱు అంగీకారము పొందనిది జరుగుట వీలు లేదనునదియే. ఇక సూర్యాపేట సభల సంగతి ఆలోచింతము.

* The High Court has in its order specially refrained from comment on the executive powers and responsibility of the police...The Director is therefore unable to comply with your request (No 170—C 25—7—1927 from Deputy Director General of Police, H. E. H. The Nizam's Dominions, Hyderabad-Dn.)

(పోలీసువారి జవాబుదారీని గురించియు, వారి అధికారములను గురించియు హైకోర్టువారు ఎట్టి విమర్శనము గావించియుండలేదు. కనుక డైరెక్టరు (నాజిం) మీ విజ్ఞప్తిని అంగీకరించజాలడు (లేఖనంఖ్య 320 సి. తేది: ౨౫-౭-౧౯౨౭ డిప్యూటీ డైరెక్టరుజనరలు, పోలీసుశాఖ, హయదరాబాదు.)

అమర్తాదు ౧౩౩౫ ఫ. (జూను ౧౯౨౬) లోఁపివేయబడిన సభలను జరుపుటకై, ప్రభుత్వమువారిని ఆశ్రయించి, వారి యంగీకారము బాబెహుకూమరుద్వారా పొండుటకు చాల కాలముపట్టినది. దైవానుగ్రహమువలన, ౧౩౩౬ఫ. మధ్యభాగము (మార్చి ౧౯౨౭ ప్రాంతమున), వహాఘనత వహించిన మన ప్రభుత్వమువారి పోలీసు, మాల్లుజాతిశాఖలకు ఆంగ్లేయ మంత్రినియమింపబడెను. జిల్లా పోలీసుశాఖాధ్యక్షుని (నాజిము) పదవిపై నగూడ ఒక ఆంగ్లేయాధికారి నియామకము జరిగినది. దీనివలన కొన్ని యనుకూలము లేర్పడినవని చెప్పక తప్పదు. ఎట్లయిన నేమిసూర్యాపేటసభలు. ౨౬, ౨౭, ౨౮ తీరు ౧౩౩౭ఫ. (౨౮, ౨౯, ౩౦ మే ౧౯౨౮) లేదులలో సమావేశపరచుటకు ప్రభుత్వమువారి సెలవుదొరికినది.† ఈసభలను ఉత్సాహవంతు

♦ వీరిపేరు లెఫ్టెంటుకర్నలు ప్రెంచుగారు. కొంతకాలము తరువాత వీరి స్థానమున టి. జే. టాస్కరుగారు ఆక్రమించిరి. ఈ రెండవవారి కాలమున సాధారణముగా ప్రజాహితోద్యమములకును — చుట్టముగా ఆంధ్రీ సభలకును, ఆంధ్రోద్యమ వ్యాప్తికిని — న్యాయమైన సహాయము లభించినది. వీరికి ఆంధ్రోద్యమ కార్యకర్తలు కృతజ్ఞులై యుండదగును.

† ఈ సందర్భమున సూర్యాపేటలో సమావేశమైన సభలు:—

(౧) కేంద్రసంఘ చతుర్థసమావేశము, (అభ్యర్థు) శ్రీ కొండావేంకట రంగారెడిగారు.

లగు సూర్యాపేట పేరులు చాలవైభవముగా జరిపిరి. దీనివలన ఆంధ్రోద్యమమునకు మంచి ప్రచారము లభించెను. తక్కిన వివ

(౨) ద్వితీయ ఆంధ్ర గ్రంథాలయ మహాసభ (ఆధ్య) దేశభక్త వామననాయకుగారు.

(౩) స్థానికవర్తకసంఘ వార్షికోత్సవము (ఆధ్య) శ్రీ వై అంజయ్య గారు, బి. పి.

(౪) ,, గ్రంథాలయ వార్షికోత్సవము (ఆధ్య) శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డిగారు, బి. పి. బి. ఎల్.

(౫) ,, భజనసమాజ వార్షికోత్సవము (ఆధ్య) శ్రీ ఆదిపూడి సోమనాథరావుగారు.

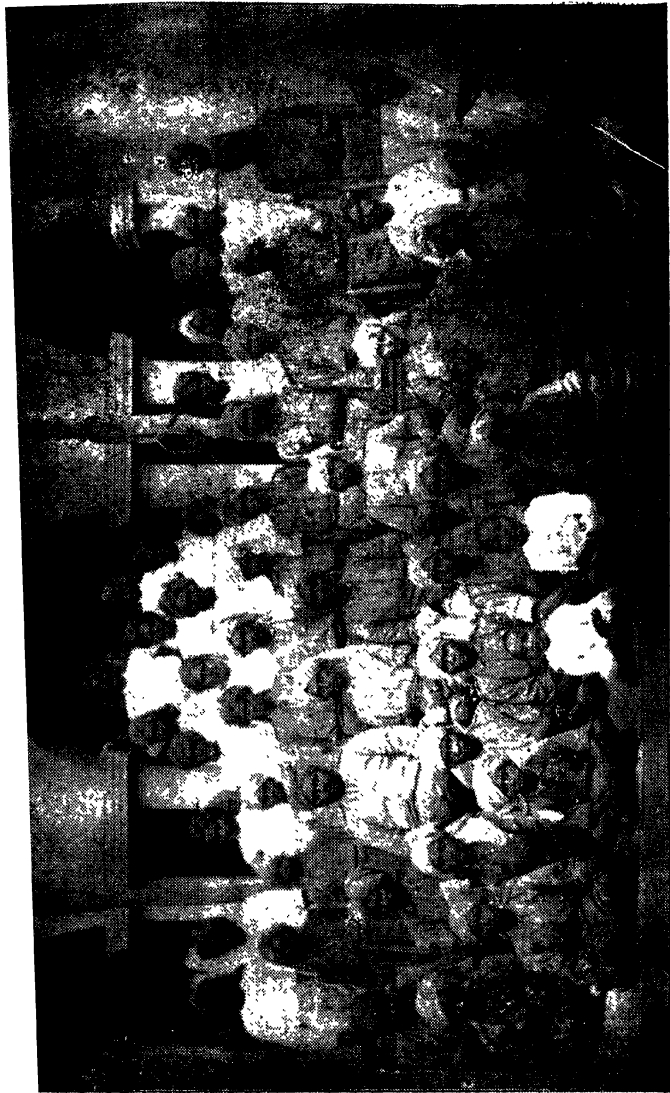
(౬) శ్రీలనభ:ఆధ్యక్షురాలు, శ్రీమతి చాట్రాతిలక్ష్మీనరసమ్మగారు.

(౭) ఆంధ్రీయువక మహాసభ: (ఆధ్య) శ్రీ లోకనంది శంకరనారాయణరావుగారు, ఎం. పి.

(౮) ఆంధ్రసంఘ సంస్కార మహాసభ: (ఆధ్య) శ్రీ గాడేపల్లి నూర్యప్రకాశరావుగారు, ఎం. పి. ఎల్. టి.

(౯) వైశ్యులసభ: (ఆధ్య) శ్రీ పులిగిళ్ళ అంజయ్యగుప్తగారు.

ఈ సభల సమావేశ వరచుటకై ఏర్పడిన ఆహ్వాన సంఘమునకు అధ్యక్షత వహించినవారు (కీ.కే.) కోదాటి రామకృష్ణారావుగారు, బి. పి. ఎల్. ఎల్. బి. ఆహ్వానసంఘమువత్తమన మహాక్షునత వహించిననిజాము ప్రభుత్వమువారి సహకారసంఘమువారును, పశుచికిత్స శాఖాధికారులును, వ్యవసాయ శాఖవారును ఆహ్వానించబడి యుండిరి. పశు చికిత్సశాఖ జిల్లా అధికారిగారు సభలో మంచి యువన్యాసము ఇంగ్లీషు భాషలో వినిపించిరి.

సూర్యాపేట గ్రామీణులకు మహాసభ వాలంటీయరుదళం

శ్రీహరి దేవాలయం కుటుంబం శ్రీ తామరపానము.

రములు ఎన్నియోకలవు. కాని గ్రంథవిస్తరభీతిచే వదలుకొనుచున్నాము. † ఈసభలు ఇంత యుత్సాహముగా జరుగుటకు ఒక కారణము, ప్రభుత్వాధికారులు సెలవియ్యక తిప్పలబెట్టుట

దానిలోని ఒక్కొక్క వాక్యమునకు వెనువెంటనే ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శిగారు తెనుగులో అనువాదము చెప్పచువచ్చిరి.

ఈ సభలో మొత్తము ౫౦ వందివరకు విద్యార్థికులు ఉపన్యాసము లిచ్చిరని చెప్పవచ్చును. సభలలో మూడుదినములు హెచ్చుతగ్గులు లేకుండ ౧౦౦౦ మందివరకు పాల్గొనిరి.

సభలను గురించిన వివరములు గోలకొండ పత్రికయొక్క ౩ నంపుటములోని సంచికలు ౭, ౮, ౯ నుండి గ్రహింపబడినవి.

* “ఈ సభల సందర్భమున, నూర్యాపేట కొడిదినముమందే జిల్లా పోలీసుశాఖకు ఉపాధ్యక్షులగు శ్రీ హనోహర్ లాల్ పూరీగారు, సాయుధులగు సిపాయిలను ౨౦ మందిన నగరమునుండి వెంటబెట్టుకొని వచ్చియుండిరి. అయినచుసభలోమాత్రము ప్రైన్సుతోనున్న పోలీసులెవ్వరు కనుపించలేదు.” (గోలకొండ పత్రిక ౨౮ తీరు ౧౩౩౭ ఫ)

వైనచెప్పిన అసాధారణములగు కట్టుదిట్టములతో గొప్ప పోలీసు అధికారులు నగరమునుండి వంపబడుటకు కారణము, క్రింది స్థానికాధికారులు వలసిన రిపోర్టులేయని చెప్పవలయును. జిల్లాపోలీసు రిపోర్టులోని కొన్ని వాక్యములు:- “గడచిన కొన్ని సంవత్సరములనుండి నూర్యాపేట రాజకీయములకు గొప్ప కేంద్రమై పోయినది... ప్రస్తుతస్థితులనుబట్టి బాబె హుకూమతు సెలవుకూడ ఇట్టిసభలు జరుపుటకై ఇయ్యగూడదు.” (నిషాత్

యు, భయపరచుటయు, రెండేండ్లవరకు ఆలస్యముచేయుటయు నని చెప్పవచ్చును. రెండేండ్లక్రిందనే, తేదులు నిర్ణయించబడి యుండిన సమయముననే, సభలను సాగనిచ్చి యుండినచో, ఇన్ని సమావేశములు జరిగియుండవు! ఇంతటి యుత్సాహము ప్రకటియుండదు! ప్రజాపక్షము ఇట్టి ఫలితమును తమ కార్య శూరతకు నిదర్శనమని భావించును! అది సహజమేకదా.

మిర్యాలగూడెము సభలు

ఆతరువాత సుమారు నెలదినములకు (౨౩ ౨౪, ౨౫ అమర్తాదు ౧౩౩౭ఫ.=౨౮, ౨౯, ౩౦ జూను ౧౯౨౮) నల్లగొండ జిల్లా, మిర్యాలగూడెములో, మూడుదినములవరకు వరుసగా, గ్రంథాలయవార్షికోత్సవము, వర్తకసంఘస్థాపనము, యువజన సంఘస్థాపనము జరిగినది. మూడుదినముల సభలు ఉత్సాహ

౧౪౨ తేది ౩-౬-౧౩౩౫ ఫ. మిర్యాలగూడెము, ఈ జిల్లాలోనే కాదు నిజాం రాష్ట్ర మంతటిలోను రాజకీయోద్యమములను బట్టిచూచినచో, ఒక అపాయకరమగు స్థితి. ౧౩౩౫ ఫసలీలో ఇచ్చటి పరిస్థితులు చాల మనోభేదకములుగా నుండెను. తమరు ముందుగానే అసాధారణముగా శ్రద్ధవహించి యుండనిపక్షమున... దీనివల్ల (ఈ యశ్రద్ధవలన) ఎట్టి పరిణామములు కలుగుచుండెడివో కదా; “(సర్కిలు ఇన్నెప్పిక్తు రిపోర్టు, మొహతమీము గారి షేర్ నిషా అలిఫ్ ౧౦-౯-౧౩౩౫ ఫ.)

ప్రదములుగానుండెను. నగరమునుండి ప్రముఖులరాక, సూర్యా
పేట, నల్లగొండ మున్నగు పెద్దస్థలములే కాక చుట్టుపట్టలనున్న
చాల గ్రామములనుండియు వర్తకులును, రైతులును, ఇతర
యువకులును వెళ్ళి సభలో పాల్గొనుట, వచ్చినవారందరికి
ఆహ్వాన సంఘమువారు భోజనాది సౌకర్యములు కలిగించుట,
సూర్యాపేటలో నేసినదానితో చాదాపు సమానమగు
మంటపమును ప్రత్యేకముగా నిర్మించుట మున్నగు విషయ
ములు ప్రశంశింప బడినవి. † దీనివలన నల్లగొండ జిల్లాలో
ఆంధ్రోద్యమమునకు మరింత బలము చేకూరినది.

† చాదరాబాదనుండి పోలీసుశాఖవారు ప్రత్యేక రిపోర్టులను
పంపియున్నారని తెలిసినది. ముగ్గురు పోలీసు సబు ఇన్ స్పెక్టరులును,
నల్లగొండజిల్లా మొహతమీముగారి వదల్దాగారును ప్రత్యేకముగా దయ
చేసియుండిరి. సభ నలంకరించిన వారిలో, స్థానిక మున్సిపు మహళయు
లును, ఇతర ఉయ్యోగులను... ఉండిరి. (వీరందరు) జనులకెట్టి తొందరను
కలిగించక సామాన్య ప్రేక్షకులవలె సభామంటపమున గూర్చుండి యువ
న్యాసముల వినిరి. ఇచ్చటఁబరిగిన మూడుసభలలో (౧) స్థానిక గ్రంథాలయ
వార్షికోత్సవ సభకు శ్రీ వంధుముల రామచంద్రారావు, హైకోర్టువకీలు
గారును, (౨) వర్తకసంఘ స్థాపనోత్సవసభకు కేంద్రసంఘ కార్యదర్శియు
(౩) యువజనసంఘ స్థాపనోత్సవ సభకు శ్రీ దేవులపల్లి రంగారావు వకీలు
గారును అధ్యక్షత వహించియుండిరి. (గోలకొండపత్రిక ౧-౧౦-౧౩౩౭
ఫ. ౨౭-౭-౧౯౨౮).

సల్లగొండ సభలు.

పిమ్మట పేర్కొనదగినవి సల్లగొండఆంధ్రసభలు. ఇవి ౨౧, ౨౨ మేహరు ౧౩౩౭ ఫ. (౨౭, ౨౮ ఆగస్టు ౧౯౨౮) తేద్యులలో సమావేశమయినవి. బాబెహుకూమరు ఆజ్ఞ పొందనిది ఈ సభలు జరుపకూడదని సల్లగొండజిల్లా మొహత మియుగారు సభల తేద్యులకు ౬ దినములముందు ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ పులిజాల వేంకటరంగారావు, హైకోర్టువకీలు గాడికి తెలిపిరి. వ్యతిరేకముగానున్నందున ఎన్నియో ఉరుకులు పరుగులు పెట్టి సగరమునకువెళ్లి, పోలీసు శాఖకు ఆంగ్ల మంత్రిగా నుండిన టి. జే. టాస్కరుగారివద్ద దరఖాస్తు పెట్టుకొనగా, వారి యనుగ్రహములమున, హోము సెక్రటరీ నవాబ్ జల్మీదార్ జంగ్ హవరుగారు వెంటనే సెలవాసగిరి బాబె

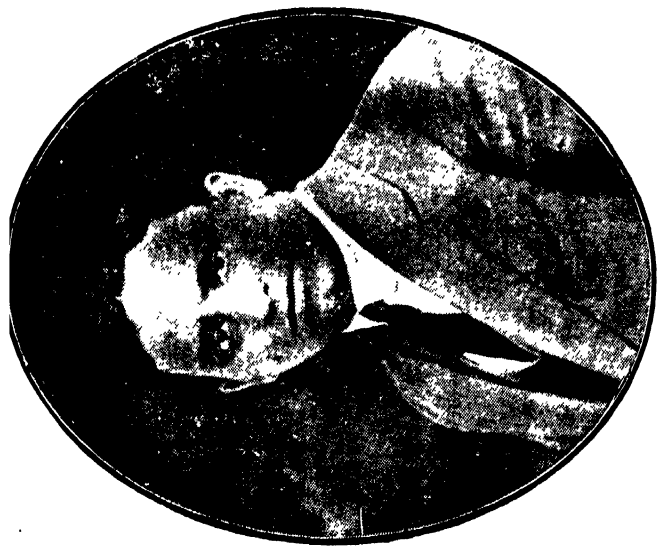
ఈ సభల విషయమున ప్రశంస చేయునప్పుడు (కీ. శే.) గారు వేంకటరామయ్యగారను వర్తకనాయకులు చెప్పదగినవారు. వీరు వర్తకుల యవస్థలను చక్కగా వర్ణించిరి: “వీరు పూర్వపద్ధతివారును, వృద్ధులును అయ్యి యావసులమించిన యుత్సాహముతో వర్తకులవిషయములందేకాక స్త్రీవిద్య, స్త్రీ పునర్వివాహము మున్నగు సంస్కార విషయములగుర్చి అనుకూలముగా ప్రసంగించిరి.” [గోలకొండపత్రిక ౧-౧౦-౧౩౩౪ ఫ.] వీరి పటము దొరకనందునకు చింతిల్లుచున్నాము.

• ఈ సభలకు సెలవియ్యవలయునను సిఫారసుచేయుచు నవాబ్ సాహెబుగారు వ్రాసిన వాక్యరత్నము లివి:- “ఈ సభలలో రాజకీయ

కీ. శే. పబ్బవిను వేంకటరామ నృసింహారావుగారు.

(నీలగిరి పత్రికా సంపాదకులు)

శ్రీ రామచంద్ర నాయక్ గారు.
ఎం. పి. బౌరులూ.

శ్రీ పి.పి.తియ్యగారు.

హుకూమతు ఆజ్ఞను పొందెనమని వారే అభయమిచ్చి కార్య కర్తలను పంపిరి.

లుండునని వీరు (కార్యకర్తలు) ఒప్పుకొనుచున్నారు. మరియు ఇద్దరు (ప్రభుత్వపు) అధికారులు సభకు అధ్యక్షులుగా నున్నారు. విషయములు వ్యవసాయము, సంఘములోని లోపములను సంస్కరించుట యైయున్నవి. ఈసభలకు సెలవొసంగుటకై గజారీషు పంపవలసినది.” (గోలకొండ పత్రిక ౧౯-౧౧-౧౩౩౭ ఫ.)

ఇట్టిసభల జరుపుకొనుటకు జనులు ఇన్ని కష్టములపాలు కావలసి వచ్చినది!

జరిగిన సభల వివరములు:—

(౧) వ్యవసాయకులసభ: (అధ్య) పండిత కేశవరావు, హైకోర్టు న్యాయవాది. (వీరు కొంతకాలము హైకోర్టు జడ్జిగానుండిన గొప్పవారు) దీనికి అధ్యక్షులుగా మొదటి జిల్లా తాలూకాదారుగారు అంగీకరించియుండిరి. కానిపనుల వలన రాజాలకుని తరువాత తెలిపిరి!

(౨) స్థానిక గ్రంథాలయ వార్షికోత్సవసభ. (అధ్య) శ్రీరామచంద్ర నాయకుగారు ఎం. ఏ. శార్మిస్థరు. వీరు హైదరాబాదు హైకోర్టులో న్యాయమూర్తులుగా పనిచేసి ఇటీవల ప్రధాన న్యాయాధిపతిగా నున్నారు.

(౩) సంఘసంస్కారసభ. (అధ్య) శ్రీసురవరము ప్రతాపరెడ్డిగారు బి. ఎ. బి. ఏల్.

(౪) వర్తకులసభ. (అధ్య) శ్రీ గౌరు వేంకటరామయ్యగారు.

“ఈ సభలకు స్థానిక అధికారులలో పోలీసు మొహతమిమా, ఆస్పాషీ మొహతమిముగార్లు విచ్చేయుటచే శోధకలిగెను! వ్యవసాయ కాఖవారు మాత్రము ఉపన్యాసకుని పంపలేదు. స్థానిక పశువైద్య కాఖ

విభ్రాతులగు మహారాష్ట్రీనాయకులు మన ఆంధ్రసభ లకు వచ్చి ప్రధానకర్తవ్యముల నెరవేర్చుట ఇది రెండవసారి. మొదటిసారి దేశభక్త వామననాయకుగారు సూర్యాపేటలో, అంతకు చూడునెలలకు పూర్వము, ఆంధ్రగ్రంథాలయ వహా సభకు అధ్యక్షులై దానిని విజయవంత మొనర్చిరి. ఆంధ్రోద్యమము విషయమున మహారాష్ట్ర సోదరులలో ఈ విధముగా ప్రారంభమైన గౌరవము కాలక్రమమున హెచ్చుటయు, తరువాత కొన్ని సంవత్సరములకు ఆంధ్రోద్యమము ననుసరించుచు నిజాంరాష్ట్ర మహారాష్ట్రోద్యమము ప్రారంభమగుటయు పాఠకులు ముందు చూడగలరు.

మొత్తముమీద నల్లగొండలో సభలు చాల జయప్రదముగా జరిగినవి. సభల సమావేశ పరచుటలో కలుగుచున్న యిబ్బందులను తొలగించుటకై గ్రంథాలయ వార్షికోత్సవసభలో నొక తీర్మానము † అంగీకరించి ప్రభుత్వమువాడికి పంప

నారుకూడ ఇట్టి అమూల్య సమయము వినియోగపరచుకొనలేదు.”

(గోలకొండ పత్రిక ౨౩-౧౧-౧౯౩౩ ఫ.)

† తీర్మానములో నిట్లున్నది:—

“క్రినిజాంప్రభువుగారి ౧౩రంహిజ, మొహర్రం తేదీఫర్మానుకు వ్యతిరేకముగను, ఉన్నత న్యాయసానమువారి తీర్పునను భిన్నముగను, అధి

బడినది. అదియు నొక విశేషము. ఈ తీర్మానముకూడ నిష్ఫలమే యైనది.

ఈ సభలలో, శ్రీరామచంద్రనాయకుగారి యొక్కయు, పండిత కేశవరావుగారియొక్కయు అధ్యక్షోపన్యాసములు ఉద్ధృత భాషలో జరుగుట యొక ప్రత్యేకాంశము. వారిరువురును ఆంధ్ర భాషలో ఉపన్యసించుటకు తగినంత తెలుగుభాషా జ్ఞానము తమకు లేనందున ఆంధ్రేశ్వరభాషలో మాట్లాడవలసివచ్చినందులకు విచారము దెల్పియుండిరి.

బయటనుండి వచ్చిన ప్రముఖులలో వైనచెప్పిన మహారాష్ట్రీసోదరులను (కీ. శే.) శ్రీనివాసరావుశర్మ బారిష్టరుగారును కాక, ఆంధ్రప్రముఖులు పలువురు[†] ఉండవలయు, సంఘాభివృద్ధి

కారులు, విద్యావిషయిక, సాంఘిక, వాణిజ్య, వ్యాపసాయవిషయిక సభల జరుపుటకై, ప్రభుత్వసభ (బా బెహుకూమతు) వారి ఆనుమతి పొందవలయునని విధించుట, దేశభివృద్ధికి ఆటంకము కలిగించుచున్నది. కనుక రాజకీయేతరసభలు జరుపుటకై అట్టి ఆనుమతి అనవసరమని ఫర్మానుదయ చేయుటకై ఈసభవారు శ్రీనివాంప్రభువర్యుని సవినయముగా ప్రార్థించుచున్నారు.” (గోలకొండ సత్రిక: ౨౩-౧౧-౧౯౩౩ ఫ)

† అట్టివారిలో కేంద్రసంఘ కార్యదర్శికాక, ఈ క్రింది మహాశయుల నామములు వచ్చినవి:— [౧] శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డిగారు [౨] శ్రీ మందుముల నరసింహరావుగారు [౩] శ్రీతాడేపల్లి మృత్యుంజయ

కవనరములగు అనేక విషయములపై న వారుపన్యసించుటయు
చెప్పదగిన యంశము.

ఈ సభలవలన ఆంధ్రోద్యమము మరియొక మెట్టు
ముందునకు సాగినదని చెప్పటలో సందేహములేదు.

తిప్పర్తినభలు.

నల్లగొండ జిల్లాలోని యొక పల్లెటూరునందు జరిగిన
సభలను గురించి వ్రాసి దీర్ఘములైన ఈ సభల వృత్తాంతము
లను వదలెదము.

రావుగారు ఎం. ఎస్సీ.ఎల్.ఎల్.బి. హైకోర్టువకీలు[వీరిష్టదుకుస్మానియా
విశ్వవిద్యాలయములో ప్రకృతికాస్త్ర ఉపన్యాసకులు] [౪] కీ. శే. శ్రీ
భాగ్యరెడ్డి వర్మగారు [౫] శ్రీ ఆరిగె రామస్వామిగారు [తుదివారు ఇరు
వురు హరిజననాయకులు] [౬] [కీ. శే.] శ్రీకోదాటి రామకృష్ణరావుగారు
బి. ఏ. ఎల్. ఎల్. బి. [౭] కీ. శే. శ్రీ గౌరు వేంకటరామయ్యగారు [౮] శ్రీ
మందుముల రామచంద్రరావుగారు [౯] శ్రీ పసుమానులనృసింహశర్మగారు
బి. ఏ. ఎల్. ఎల్. బి. హైకోర్టువకీలు[వీరిష్టదు సికింద్రాబాద్ జిల్లాస్థానా
ధీశపదవి నలంకరించియున్నారు] జీడికల్లుక్షేత్రవాసులగు శ్రీగంగులకాయ
రెడ్డిగారి ఉపన్యాసము గాంధీస్థలలో మహాత్మాహము కలిగించెను.
నూర్యాపేట మిర్యాలగూడెపు సభలలోవలెనేఈసభలకును దూరదూరము
నుండి పల్లెటూళ్ల ప్రజలు పలువురు వచ్చిరి. వారికి వలయు సౌకర్యములు
కార్యకర్తలును, ఆహ్వానసంఘమువారును కల్పించిరి.

తిప్పరియను సీగ్రామము నల్లగొండనుండి మిర్యాల గూడెమునకు వెళ్ళుచూర్లమున నున్నది. ఇచ్చట ఆంధ్రోద్యమ ప్రచారమునకై కొన్ని బహిరంగసభల నేర్పాటు చేయదలచి స్థానిక వర్తకవ్రమ ఖండగు శ్రీ పబ్బతి ఎల్లయ్యగారు ౧౬, ౧౭ ఆర్బా ౧౩౩౭ ఫ. (౨౧, ౨౨ సెప్టెంబరు ౧౯౨౯) దినములను నిశ్చయించి దరఖాస్తు ఇచ్చుకొనెను. ఎప్పటివలెనే పోలీసు మొహతమీ ప్రభుత్వాజ్ఞ కావలె ననెను. ప్రియత్నము లోననే ఆ తేదెలు గడచి, వేరు తేదెలు, ౬, ౭, ౮ ౧౩౩౭ ఫ. (౧౦, ౧౧ నవంబరు ౧౯౨౯) నిర్ణయించుకొని సెలవుకోరబడెను. ఆ తేదెలవరకు కూడ సెలవు దొరకలేదు. ఎన్నో దినములు గడచిన తరువాత హోంసెక్రెటరీ ఆజ్ఞ దొంకెను. తుదకు మూడవమారు, ౧౩, ౧౪ ఫర్వద్ది ౧౩౩౮ ఫ. (౧౪, ౧౫-౧౯౨౯) తేదెలు నిర్ణయించుకొనబడి ఆ దినములలో సభలు†

† సభల వివరములు:—

౧. స్థానిక గ్రంథాలయసభ [అధ్య] శ్రీ పులిజాల వేంకటరంగారావుగారు.

౨. వర్తకసభ [అధ్య] శ్రీమందుమల రామచంద్రరావుగారు.

౩. రైతులసభ [అధ్య] శ్రీసురవరపు ప్రతాపరెడ్డిగారు, బి.వి.ఎల్.

౪. భజనసమాజసభ [అధ్య] శ్రీ బి. కిషోరావుగారు.

మొదటి మూడు సభలలోను ఉపయోగకరములగు అనేక తీర్మానములు అంగీకరింపబడినవి.

సమావేశ పరచుకొన బడినవి.

సభలో పాల్గొనిన జనులసంఖ్య ౧ వేయి. హైదరాబాద్, నల్లగొండ సూర్యాపేటనుండియేకాక, ఆనేకులు, వర్తకులు, రైతులు చుట్టుపట్టుల గ్రామాలనుండివచ్చిరి. నల్లగొండలోని ప్రముఖులగు న్యాయవాదులు, శ్రీ ముప్పవరమునారాయణరెడ్డిగారు, శ్రీ పి.శ్రీనివాసరెడ్డిగారు బోయినవల్లి వేంకటరామసరసింహారావుగారు, శ్రీ ఆదినారాయణగార్లు, మున్నగువారు కార్యక్రమమున పాల్గొనిరి. నగరము నుండి కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి, శ్రీమందుముల నరసింగరావుగారు, మాల్వీ ఫజుల్ ప్రహమాకా సాహెబ్ ఎం.వి [వీరిప్పడువిద్యాశాఖనాజము] మున్నగువారు వచ్చియుండిరి అహ్మదసంఘమువారు సర్వసౌకర్యములు కల్పించిరి.

“వర్తకస్వాతంత్ర్యము” అను లఘుపుస్తకము ఈ సందర్భముననే ఆచొత్తింపబడి ప్రకటితమైనది. వర్తకుల సభకు అధ్యక్షత వహించుటకు ఈ పుస్తకమును శ్రీమలకోన్న సిద్ధపరచిన శ్రీమందాముల రామచంద్రారావు గారే ఎన్నుకొనబడుట విశేషము. ఈ లఘుపుస్తకముయొక్క ఉద్దాపనలు కూడ ముద్రితములై తిప్పరిసభల సందర్భమున పంచిపెట్టబడెను. వీనిని ప్రకటించు వ్యయ భారమును ఇచ్చటి అహ్మదసంఘమువారు-ముఖ్యముగా శ్రీ పబ్బతి ఎల్లయ్యగారు- భరించియుండిరిని మాకు జ్ఞాపకము. ఈసభల గురించి ఇట్లు పత్రికలలో ప్రకటించబడినది:-

“తిప్పర్తి చిన్న గామమైనను, విశేషముగా వర్తకులచే నిండినదైనను, రైతులు తెలియనివారైనను, ఇచ్చటి వారియత్సాహము, కార్యదీక్ష యితర గామములకేకాదు, తాలూకాస్థలములకును, మహబూబనగరము వంటి జిల్లాలకును, ఆదర్శప్రాయమైనదని చెప్పవచ్చును.” గోలకొండ పత్రిక ౧౫-౫-౧౯౩౯ ఫ. ౧౯-౫-౧౯౩౯, ౨౬-౫-౧౯౩౯ ఫ.

తిప్పర్తి సభలుచాలజయప్రదముగా జరిగినవి.† వీరివలన ఆంధ్రోద్యమము కొంతబలపడినదనట సిస్సుశయము. ఇచ్చటి దేశముఖుగారు, “సామును భంగముచేసెద” నని ఎల్లయ్య గారిని చాల బెదరించెదట! తుదకు దొరవారే ఓడిపోయిరి!

పైన వివరింపబడిన గొప్ప సభలను నల్లగొండ జిల్లాలోనే జరిగినవి. వీరివలన అచ్చటి జనసామాన్యములో— ముఖ్యముగా వర్తకులలోను, రైతులలోను—ఎక్కువ ప్రభావ

† తిప్పర్తిసభలోని యొక విశేషము, తీర్మానములు ప్రతిపాదించి యంగీకరింపబడుట. తీర్మానముల విషయములు కొంత క్రొత్తదనము గలిగి యుండెను:— (౧) రైతుసంఘము తిప్పర్తిలో స్థాపింపబడినది. [౨] లోకల్పండు కమిటీలకు ప్రజా ప్రతినిధులను ఎన్నుకోవలయును. [౩] నిర్బంధ ప్రార్థనవిద్యను నగరమండేకాక జిల్లాలయందును ప్రవేశపెట్టువలయును. [౪] వ్యవసాయవిద్యల దేశభాషలలో నేర్పుటకై పాఠశాలల నేర్పాటు చేయవలయును. [౫] గ్రామపంచాయతి సభల నేర్పరచుటకు గాను శాసనము గావించి, పంచాయతీలను స్థాపించవలయును. [౬] మున్సిఫీ ఆదాలతు యొక్కయు, రిజిస్ట్రారులయొక్కయు కార్యచర్యలు దేశభాషలలో జరుపవలయును.

ఇవిగాక, [కీ.కే.] పింగిలి జనార్దనరెడ్డిగారు బర్లిను నగరమందు ఆకాలమృత్యువు వాతబడినందునకు ఈ సభలో విచారము ప్రకటించబడినది. రాజకీయేతరములగు సభల సమావేశ పరచుటలో నిర్బంధములు లేకుండ చేయవలసినదని ప్రభుత్వమువారిని ప్రార్థించినది.

ధము కలిగినది, ఇతరజిల్లాలలోకూడ పలుతావుల ఇట్టిసభలు జరిగినవి, ప్రభుత్వమువారు రాజకీయేతరములగు సభలను జరుపుటలోకూడ ఆటంకములు కల్పించక యుండినచో, సభల మూలమున ఇంకను ఎక్కువ ప్రచారము జరిగియుండును. కాని అధికారుల కిది యిష్టములేక, అసౌబద్ధములగు జవాబులిచ్చుటయు, చివరకు బాబెహకూమారు కూడ, సామాన్యసభలకును, అంగీకార మొసగకపోవుటయు జరిగినది! అట్టివివరముల తెల్పబూనినచో ఒక గ్రంథమే కాగలదు కనుక ఆప్రియత్నమును వదలుకొనుచున్నాము.

వార్తాపత్రికలు.

సవినకాలములో ఎట్టియుద్యమమునకైనను ప్రచారము సాగుటకు వార్తాపత్రికలు చాల ముఖ్యములు. కనుక మన ఆంధ్రోద్యమముయొక్క మొదటిదశయందు ఈరాజ్యములో ప్రచురింపబడసాగిన మూడువార్తాపత్రికలు ప్రధానసాధనములైనవి.

ఉద్యమమారంభమైన తరువాత, తొమ్మిది నెలల పదిదినములకు, నల్లగొండనుండి 'సీలగిరి' యను వార్తాపత్రిక ప్రకటింపబడ సాగినది. దీని మొదటి సంచిక ౧౮-౧౧-౧౩౩౧ (౨౪-౮-౧౯౨౨) ఫసలినాడు వెడలినది. తరువాత మూడుదినములకే, వరంగల్లుజిల్లా మహబూబాబాదు (మానుకోట)

తాలూకాలోని ఇనుగు ర్తియను గ్రామమునుండి మరియేకవార పత్రిక “తెనుగుపత్రిక” యను నామముతో ప్రకటితమగుట ఆరంభమైనది. (౨౧-౧౧-౧౩౩౧ ఫ = ౨౭-౮-౨౯ ౨౨) మొదటి పత్రికకు (కీ. శ్రీ.) శ్రీమన్నవీను వేంకటరామనరసింహారావు, ముత్తైదారు, సంపాదకత్వము వహించిరి. రెండవ పత్రికకు డాక్టరు బద్దిరాజు సీతారామచంద్రరావు, దేశముఖుగారు సంపాదకులుగా పనిచేయుచుండిరి. వీరిసోదరులగు శ్రీరాఘవరంగారావుగారు సహాయసంపాదకులుగానుండి పత్రిక కార్యము నిర్వహించుచుండెడివారు. రెండు పత్రికలను సమర్థులగు సంపాదక మహాశయులచే నిర్వహింపఁడుచు, అయిదు సంవత్సరముల కాలము * నిజాం రాష్ట్రాధిపతులగు విజ్ఞానమును ప్రబోధమును కలిగించుటకు అపారముగా కృషిసల్పిరి.

ఆంధ్రోద్యమ మారంభమైన నాల్గుసంవత్సరముల ఆరు మాసముల తరువాత, హైదరాబాదు నగరమునుండి “గోల కొండ పత్రిక” యను అర్థవార వార్తాపత్రిక వెలువడుట మొదలైనది. దీని మొదటిసంచికగిరిగిరిగి. (౧౦-౧౧-౧౯౨౬)

* “గిరిగిరి” “తెనుగుపత్రిక” లు తరువాత ఆంధ్ర ప్రభుత్వమున తెలంగాణ మునకును, ఈ రాష్ట్రమున చాల కాలమునుండి వెనుకబడియున్న ఆంధ్రభాషా ప్రచారమునకు అమితనష్టము కలిగినదని మాతలంపు.

నాటిది. దీని సంపాదకత్వము వహించినవారు శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డి బి. ఏ. బి. ఎల్. గారు.

పైన చెప్పిన మూడు పత్రికలను, మనరాజ్యమున ప్రకటించ నారంభించిన ముగ్గురు మహాశయులు, అకుంతితమగు దేశాభిమానముతోను, మాతృభాషకు సేవయొనర్పవలయును. ఆచంచల కార్యదీక్షతోను, అత్యంత త్యాగభావప్రేరితులై ప్రశంసనీయుముగ కర్తవ్యనిర్వహణ మొనర్చినారు. ఈ మూడు పత్రికలలో, చివరది రాజధాని నగరమునుండి వెడలినది. తక్కినవి రెండును జిల్లాలలో ప్రకటించబడుచుండెను. ఆ రెంటిలో నొకటియగు తెనుగుపత్రిక, జిల్లాస్థలముగాని, తాలూకా స్థలముగాని కాక, పల్లెటూరునుండి ప్రకటించబడు చుండెనని తెలిసికొనినప్పుడు, సంపాదకమహాశయులు ఆకాలమున నెంతటి కష్టములకు లోనైనా ఈపనిని నెరవేర్చుచుండిరో సులభముగా నూహించవచ్చును. మొత్తముమీద, ఎన్ని యోశ్రమలభించి పని నడుపుచుండిన పైపత్రికలు ఆంధ్రోద్యమవ్యాప్తికై చేసిన సేవ ఇంతింతని చెప్పట దుస్సాధ్యము. ముఖ్యముగా ప్రారంభ కాలమున, “నీలగిరి” “తెనుగుపత్రిక”లవంటి తెనుగు వార్తా పత్రికలు దేశమున లేకయుండినచో, ఆంధ్రోద్యమమునకు ఈ పాటి వ్యాప్తి, వికాసములు లభించియే యుండకపోవునని చెప్పి

నచో, అందేమాత్రము అతిశయోక్తి యుండజాలదు.

ఆకాలమున బ్రిటిషు ఇంప్రెస్సాంతముచుండి వెడలుచుండిన తెనుగుపత్రికలు, ఇచ్చటి ఆంగ్లోద్యమవార్తల నప్పుడప్పుడు ప్రకటించుచుండెను. అయినను వానివలన తగినంత— అవసరముగా నుండినంత— సహాయము లభించలేదు. అది సహజమే. అవి దూరస్థలములుగానుండుట యొక కారణము. బ్రిటిషిండియాలోని ఉద్యమముల బాహుళ్యమువలన, ఇచ్చటి యుద్యమముల నెక్కువగా ప్రోత్సహించు సవకాశము వానికి లేకయుండెను. ఇంతేకాక, రాజకీయముగా, నిజాంరాష్ట్రాంధ్రదేశము భిన్నపరిస్థితులకు లోబడియుండినందున ఇచ్చటి వాతావరణమున సరిగ్గా గ్రహించుట అచ్చటి పత్రికారచయితలకును, దేశారాధకులకును ఆకాలమున ఏలు లేకయుండెను. ఈ కారణమువలన నిజాంరాష్ట్రములోని ఆంగ్లోద్యమము ఇచ్చటి తెనుగుపత్రికల యాశ్రయమునే నమ్ముకొని, వానిపై ననే ఆధారపడవలసిన దయ్యెను. ఇట్టిస్థితిలో, మనరాష్ట్రములోని పత్రికలు చేసిన సేవ ఎంత యమూల్యముగా నుండెనో వేరుగా చెప్పవలసిన పని యుండదు.

తెలంగాణ ఆంధ్రోద్యమము.

౧౧

సింహావలోకనము

ఉద్యమముయొక్క మొదటిదశ.

గడచిన పది ప్రకరణములలో మొదటిదానియందు మన రాష్ట్రములో ఆంధ్రోద్యమ మనునది ప్రారంభమగుటకు పూర్వముండిన స్థితిగతులు వర్ణింపబడినవి. తరువాతి తొమ్మిది ప్రకరణములలోను ఉద్యమము మొదలగుటయు, కార్యకర్తలు చేసిన కార్యములును వివరించబడినవి. ఇది, ౧౩౩౧ ఖ. నుండి ౧౩౩౬ ఖ. (౧౯-౨౨-౧౯౩౦) వరకుగల కాలపు సంగతులు మాత్రమే. అనగా ఇదినిజాంరాష్ట్రపు ఆంధ్రోద్యమముయొక్క మొదటిదశ యని మాయభిప్రాయము. ఇది ఆంధ్రోద్యమారంభమునకు మూలమనదగిన హైదరాబాదు ఆంధ్రజనసంఘస్థాపనము (౧౯౩౩౧౬) నాటినుండి, జోగిపేటలో సమావేశమైన మొదటిఆంధ్రమహాసభ (౩౦అద్దిబెహష్టు ౧౩౩౬ ఖ. = మార్చి ౧౯౩౦) నాటివరకు గడచిన ఇంచుమించు ఎనిమిదినంతవత్సరముల మూడురూపముల కాలమువరకు వ్యాప్తిచెంద యున్నది.

అల్పరంభము

ఇది మన ఆంధ్రోద్యమమునకు బాల్యదశ యని చెప్పవచ్చును. ఈదీర్ఘకాలమునందు మనము నిజాంరాష్ట్రములోని

ఆంధ్రులందు పరస్పరసానుభూతి కలిగించి వారి యభివృద్ధికి మనకు దైవమును, ప్రభుత్వమువారును ఒనగిన అల్పశక్తులను ఉపయోగించు కొనటతో తృప్తిపొంద వలసినవార మైతిమి. గొప్పవాంఛలుగాని, గొప్పఆదర్శములుగాని పెట్టుకొను దైర్యముగాని సామర్థ్యముగాని ఆకాలమున మనకు ఉండలేదు. ప్రజలలో ప్రజాహిత కార్యములను గుంచిభావములుచాలతక్కువగా నుండెను. కార్యకర్తలు లేకయే యుండిరని చెప్పినను అతిశయోక్తి కాదు. అట్టికాలములో, మనరాష్ట్రమందు నివసించుచున్న ఆంధ్రులలో “మేముశుభ్రులము” అను భావమును ఏదోవిధమున కలిగించుటయే ముఖ్యకర్తవ్యమై యుండెను. ఆకాలపు మన కార్యక్రమము ఎంతో సాధారణమైనదిగా నుండవలసి వచ్చినది. కావుననే, ఆంధ్రజన కేంద్రసంఘము వారు, మహాసామాన్యమైనదియు, ఎట్టిచిక్కులకును, ఘర్షణములకును తావనగనట్టిదియు, ప్రభుత్వములోగాని, వారి యధికారులలోగాని వాదవివాదములకు ఎక్కువ చోటియ్యినిదియునగు కార్యవిధానమును మన యువ్యమవ్యాప్తికొరకుఅంగీకరించి యుండిరి. దానికి లోబడియే ఈయెనిమిది సంవత్సరములకు కొలదిగా మించిన ప్రథమదశాకాలము, ఓపికతో గడుపబడినదని వ్యక్తమగుచున్నది.

ప్రభుత్వాధికారులవైఖరి.

ఉద్యమముయొక్క ఈ మొదటిదశయందు ప్రభుత్వాధికారులవైఖరివిచిత్రముగా నుండినదనవచ్చును. ప్రభుత్వపు భాష కానట్టి యొకభాషను వ్యాపింపజేయుయత్నములు, ఆంధ్ర గ్రంథాలయ పఠనాలయముల స్థాపనము, వాని వార్షికోత్సవములు, వర్తకుల యిబ్బందులను వెట్టిచాకిరి చేయువారి కష్టములను తొలగించుటకై ప్రయత్నములు, ప్రభుత్వమువారి శాసనములను నియమములను పరిశోధించి, వాని యాధారముపై ప్రజలను ప్రబోధించుట, వినయపద్ధతిన అధికారుల సహాయము కోరుట, తమ సభలకు ప్రభుత్వమువారి వ్యవసాయ, పశుచికిత్స సహకార, వైద్యమున్నగు ప్రజాహితకరములగు శాఖలవారి నాహ్వానించి ప్రకర్షనములను ఉపన్యాసములను చేయుటకై వారిని ప్రార్థించుట, మతసంబంధమైనపాక్షిక సమన్వయము, ఉపన్యాసములందును, వాగ్తలందును రానీయకుండుట, ఇత్యాదికార్యములు ప్రభుత్వాధికారులలో ఉద్యమనిర్వాహకులపట్ల అనుమానమును ఉద్భవింపజేసినట్లు తోచును. అయినను, సభాసమావేశకులు కోరినప్పుడు ఆయా ప్రభుత్వశాఖల ఉద్యోగులు సహకారము నగుపుట మానలేదు. పోలీసుశాఖవారు, సభలు చేయవలదని నిషేధించుచుండగా, సహకార శాఖవారు తమ ప్రచారకులను ఉపన్యసించుటకై పంపుచుండుటచూడ వివిధప్రభుత్వశాఖలలో

కేంద్రీకృతమగు విధానము(పాలిసీ)లేదేమోయని తోచుచుండినను, అట్టిపరపాటులు తరువాత అధికారులు తొలగించుకొని నభలయంగీకారము వచ్చినదని తెలిసికొననిది, తమఉద్యోగుల సంపజాలమని తెలుపుట నేర్చుకొననట్లు కానవచ్చుచున్నది. * మొత్తముమీద మొదటిదశలో క్రమక్రమముగా ఉద్యమము పట్ల ప్రభుత్వాధికారుల అనుమానము హెచ్చుచువచ్చినది కాని తగ్గలేదు. అయినను నేరారోపణ కేమాత్రమువారికినందు

* సూర్యాపేట సభల ఆహ్వానసంఘమువారు ప్రభుత్వమువారిపారిశ్రామిక వాణిజ్యశాఖవారి సహాయమును కోరగా వారిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

" I find that there are definite Govt orders regarding the holding of public meetings. If you can send me copy of an order from the First Talukdar, permitting you to hold your meeting, then I shall be only too glad to help you in the way you suggest. (Director General's letter No. 555 of 19—5—1928.

[బహిరంగసభల సమావేశపరచుటకు ప్రభుత్వమువారికొన్ని ప్రత్యేక ఆజ్ఞలు కలవని తెలియుచున్నది. మీరు సభలు జరుపుకొనవచ్చునని అవ్వలు కాలాకుదారు గారిచ్చిన అనుమతి పత్రపు నకలు పంపినచో మీరు కోరిన విధమున సహాయముచేయుట నాకుచాల సంతోష ప్రదముగా నుండగలదు.)

(పారిశ్రామిక వాణిజ్యశాఖ డైరెక్టరు జనరలు లేఖ సం॥ ౫౫౫, తేది ౧౯౨౪-౧౯౨౮.)

దొరక లేదు. మ.ఘ.వ. ప్రభువుగారి ఫర్మాను (3-౧౨-౧౩౩౦ఫ.) ను అండగాగొని నభలు సాగకుండ చేయుపద్ధతిగిరిగిఫ.వరకు తీవ్రముగా హెచ్చెను. ఆనమయమువరకు పోలీసు శాఖపైన ఆంగ్లమంత్రుల పాలనము వచ్చినందున ఫర్మానులోని నియమములకు లోబడియే యగుగాక, ఆలనయముగానైననరే, ఎన్నో హిరణ్యాక్షవరము లనదగిన షరతులలో నభల సమావేశమునకు అనుమతి దొరకసాగెను. అజ్ఞ నిచ్చినప్పుడుగూడ, కేంద్ర సంఘకార్యదర్శిని. “ ఇట్లు చేయవలదు. అట్లు చేయవలదు ” అని హెచ్చరించుట జరుగుచుండెను. * ఈ దశయంతయు ఇట్లే గడచినదని చెప్పవచ్చును.

♦ ఒక ఉదాహరణము గమనింపదగినది. రెండేండ్ల భగీరథ ప్రజాత్మమల మీద సూర్యాపేట సభలకు [౧౩౩౩] ప్రభుత్వమువారు బాబె హుక్మామతు నుండి అనుజ్ఞ ఒసగగా, జిల్లాల పోలీసుశాఖాధ్యక్షుడగుమహాశయుడు కేంద్రసంఘ కార్యదర్శికి ఇట్లు వ్రాసెను:—

“Govt is pleased to permit the holding of meetings at Suryapet.....on the distinct understanding that the meetings will strictly be non-political and of such nature that there will be no likelihood of bringing about any political consequences. The secretary of the conferance will be held responsible if anything against Govt. orders transpires” (Director General of District Police letter No. 883 of 28—5—1921.)

[సూర్యాపేటలో సభలుసమావేశపరచుటకు ప్రభుత్వమువారు అనుమతినిచ్చి యనుగ్రహించినారు. అయినను ఇదియొక స్పష్టమగు షరతుపైన

“ఉద్యమమురాజీయమేమో?”

ఉద్యమముయొక్క ఈదశలోనమా వేశనరుపఁడుచున్న సాధారణ సభలకు అనుమతి నిచ్చుటలో ఇంతదీర్ఘమగు పత్ర వ్యవహారములు, కాలయాపనము, హెచ్చరింపులు ఏల కలుగు చుండెను? ప్రభుత్వమువారికి ఈ యుద్యమముయొక్క భవిష్యత్వరూపమును గురించి అప్పుడప్పుడు కలుగుచుండిన అనుమాన మే కారణమని ఊహించవచ్చును. ఆయనుమానమేమి? “ఇది

సాధారణది యున్నది. సభలు కఠినముగా రాజకీయతరములయి యుండ వలయును. అవి రాజకీయ పరిణామములను కలిగించునను అనుమానముతో పచేయని స్వభావముకలవిగా నుండవలయును. ప్రభుత్వమువారి అజ్ఞకు భిన్నముగా ఏదైనసంభవించినచో, దానికి సభల కార్యదర్శి జవాబుదారై యుండగలడు.” (జిల్లా పోలీసుకాళాభ్యర్థనని లేఖ నం: ౮౩౩ లే.డి.ఆ.- ౫.౧౯.౨౮.)

(ఇచ్చట కార్యదర్శి యనగా కేంద్రసంఘ కార్యదర్శియని యర్థ మొలేక, అహ్వానసంఘ కార్యదర్శియని అన్వయమో స్పష్టముగాజెప్పవీల లేదు. ఇది ప్రభుత్వమువారి ఘనబుద్ధికే తోచవలయును!)

ఇట్టి అజ్ఞలు, హెచ్చరింపులు కేంద్రసంఘ కార్యదర్శికి ఎన్నియో మార్పులు వచ్చినవి. ఆయన ఒకసారియైనను ప్రభుత్వాజ్ఞల నతిక్రమించిన వాడనిమాత్రము అనిపించుకొనలేదు. పోలీసు కాళామంత్రియగు టి. జె. టాస్కరుగారికి కేంద్రసంఘ కార్యదర్శిపైనమంచిచిత్వానముకుదిరినందున ఉద్యమమునకు బలముక్రమముగాచేకూరుట తరువాతదశలలో కావచ్చును.

రాజకీయోద్యమ మేమో! ప్రత్యక్షముగా నిప్పుడు రాజకీయ స్వరూపము కనపడక పోయినను, ఈ సభల సాగనిచ్చినచో వీనివలన రాజకీయ పరిణామములుకలుగునేమో?” ఇట్టి యనుమానమే ప్రభుత్వాధికారుల మానసములను ఆంధ్రోద్యమ సభల ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడెల్ల బాధించుచుండె నని తలంతుము!

“రాజకీయ సభలనగా నేవి?”

ఉద్యమ కార్యకర్తలకు రాజకీయసభలు సమావేశపరుపవలయు నను కోరిక గాని, తమ ఉద్యమమునురాజకీయముగా మార్చవలయునను వాంఛగాని, ఈదశయందులేదనుటను కేంద్ర సంఘము నిర్ణయించిన విధానమేస్పష్టపరచుచున్నది. ప్రభుత్వమువారి మానసముల బాధించుచున్న ఈ యనుమానమును తొలగించినచో చిక్కులు విడిపోవునుగదా యనుభావముతో, కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి, సభలను సమావేశపరచుటలోకలుగుచున్న యిబ్బందులను, కార్యకర్తలకు విషయ నిర్ధారణలో వచ్చుచున్న కష్టములను దెలుపుచు, “రాజకీయ సభలనగా నెట్టివో స్పష్టపరచిన, అట్టివాని జోలికిపోకుండ నుండుము, అను గ్రహించి మాకది వివరించినచోకృతజ్ఞతాబద్ధులమగుదు”మని హైదరాబాదునగరములోని రక్షకభూధ్యక్షు(కొత్వాలెబద్దా) గానుండిన శ్రీ రాజా బహదరు వేంకటరామరెడ్డి ఓ. బి. ఇం

గారిద్వారా ప్రభుత్వమువారికి విజ్ఞప్తి సంపుకొనెను, కాని దాదాపు రెండు సంవత్సరములకాలము గడచినను సమాధానము దొరకలేదు. † తాము వద్దని నిర్దేశించుచున్న రాజకీయ సభల సృష్టికరణము, లేక, నిర్వచనము తెలుపవలసినదని ప్రార్థించగా, సమాధానము రాకపోవుటయు, చూటిచూటికిరాజకీయ సభలు జరుపవలదని హెచ్చరించుచుండుటయు, కార్యకర్తలను ఎంతచిక్కులకను, విసుకనకను, లోబరుచునో ప్రపంచజ్ఞానము గలవారెవరైనను సులభముగా నూహించు కొనవచ్చును కాని ప్రభుత్వమువారి కదిస్ఫురించలేదు! ఎంత దురదృష్టము !!

† కేంద్రసభ కార్యదర్శి కొత్వాలుగారికి వ్రాసిన లేఖ నిమిత్త ౧౯౧౨ లేదిగ ౨-౧-౧౩౩౯. దీనికి జవాబు “ప్రభుత్వమువారికి విషయమును స్పష్టపరచుటకై వ్రాసినాము. కొంచెము నిరీక్షించగలరు.” (కొత్వాలుగారి లేఖ నిమిత్త ౧౧౧౨ లేది ౨౨-౨-౧౩౩౯) ఇట్టి సంగతియు కల మరికెందు లేఖలు వచ్చినవి. కేంద్రసభమునుండి విషయమును పరిష్కరించ వలయునని మరికెందు లేఖలు వ్రాయబడినవి. జవాబు రానందున తుదకు కార్యదర్శి ఈ క్రిందివిధముగా వ్రాసెను:—

“ప్రభుత్వము వారి విషయమును పరిష్కరించియుండురు. అట్లయినచో తెల్పగలరు ఏదేని కారణమువలన ప్రభుత్వమువారు ఈ విషయమును సృష్టికరించ జాలనిచో, లేక, సృష్టికరించుటకు ఇష్టపడనిచో, అ సంగతియైనను దయచేసి తెల్పగలరు. తెలిసిన పక్షమున ఈ వ్యవహారము (కారణము) మాగించబడును.” దీనికి జవాబు ఇట్లువచ్చినది:—

సభాచర్యలలో మార్పులు:

ఆంధ్ర కాలమున—౧౩౩౧ ఫ. లో—జరుగుచుండిన సభ లకును, ౧౩౩౭-౧౩౩౮ ఫసలీలలో సమావేశమగుచుండిన సభ లకును భేదము ఏర్పడినది. మొదటిదగు ఈ దశయందు జరిగిన సభలు సాధారణముగా విడివిడిగాను, ఒక్కొక్కసంస్థకుమాత్ర ము సంబంధించినవిగాను ఉండినవి. తెలంగాణములోని అనేక

“ప్రభుత్వ కార్యాలయము వారు ఈ విషయములలో ఎట్టి స్పష్టికరణము చేయలేదు.” (కోత్వాలుగారి లేఖ నిషాన్ ౩౬ తేది ౫-౧-౧౩౪౧ ఫ.)

దీనిపై కార్యదర్శిగారు ఒక లేఖ వ్రాసిరి. దాని సారాంశ మీ క్రిందివిధముగా నున్నది:—

“తమ ఆజ్ఞ అయిన పక్షమున, వ్యవహారము సమాప్తము చేయబడు ను. ఈ వ్యవహారము ప్రజల లాభముకొరకు ప్రారంభించబడి, ౧౯ నెలల నుండి సాగినది. తమ కద్దనుండి వచ్చిన లేఖపైన “రాజ్” (రహస్యము) అని వ్రాయబడినది కనుక, తమకును నాకును మధ్య జరిగిన పత్రవ్యవహారమును పత్రికలలో ప్రకటించుటకు సెలవిప్పించగలరు (లేఖ నిషాన్ ౩౩ తేది ౬-౧-౧౩౪౧ ఫ.)

దీనికి పరిష్కారపూర్వకమైన వివాదు రాలేదు. ఇప్పటికి ౧౩ సంవత్సరముల కాలమగుచున్నది కనుక, అంగీకారముకొరకు నిరీక్షించక ఈ పత్ర వ్యవహారము యొక్క సారాంశమును ప్రకటించుచున్నాము. కోత్వాలు సా॥ కార్యాలయపు మిసలు సంఖ్య ౩౫౮ సం॥ ౧౩౩౯ ఫ.)

సంస్థల కార్యములను, ఆశయములను ఏక ముఖమునకు దెచ్చు
ప్రాయత్నము ఒక గ్రంథాలయోద్యమ విషయమునమాత్రము
జరిగినది. అట్టి మొదటియత్నము మధిరలో నమావేశమైన
మొదటి గ్రంథాలయ మహాసభ. అదియు నామ మాత్రమే;
ఫలదాయకము కాలేదు. (౧౩౩౪ ఫ) రెండవ గ్రంథాలయ
మహాసభ సూర్యాపేటలో జరిగినది. (౧౩౩౭ ఫ.) గ్రంథాల
యోద్యమమున ఈ ప్రయత్నమే నాటికిని నేటికిని తుదిదిగా
పరిణమించినది. నిజాంరాష్ట్రమున కంతటికిని ఒక ఆంధ్రమహా
సభ జరుపుట అవసరమని పలుమారు సూచనలు పత్రికలలో
వచ్చినవి. ఈ విషయమున మొట్టమొదటి సూచన చేసినవారు
బ్రిటిషు ఆంధ్రప్రాంత వాసులును, నిజాంరాష్ట్రాంధ్ర సోదరుల
యభ్యుదయకు మహిమూర్తకముగా నెవ్వరించుకదారన్వభా
వులును నగు శ్రీ సునర్ల శ్రీరామ నరసింహముగారు. తరువాత
ఇట్టి యభిప్రాయమునే మఁకొందరు నిజాంరాష్ట్రవాసులగు ఆం
ధ్రకార్యకర్తలను ప్రకటించి యుండిరి. కాని అట్టి సూచనకు,
ఏకారణమువలననో కాని, ఎక్కువబలము చేయలేదు. బహు
శఃముఖ్యకార్యకర్తలగువారికి సభల విషయమున ప్రభుత్వాధి
కారులవలన కలుగుచున్న ఇబ్బందులచే అంతటి గొప్ప ప్రయత్న
ము చేయుదైర్యము కలుగకపోయి యుండును. తెలుగాణా

వాసులనన్నిప్పి యభిప్రాయమును నిర్మించు నమము యింకను
 రాలేదను భావము బలవత్తరమై యుండుచున్నది. అయినను,
 ౧౩౩౭ ఫ. తరువాత, ఈ విషయమున నిరుత్సాహముతగ్గినిజాం
 రాష్ట్రాంధ్రముహాసభ, ఏపాటిదైనను సరే, చేపీతీరవలయుచునంక
 ల్పము స్థిరపడినది. అట్టిసంకల్పమే జోగిపేటలో ౧౩౩౭ ఫనలీ
 మధ్యభాగమున నమావేశమైన ప్రథమ ఆంధ్రముహాసభయని
 కానవచ్చుచున్నది.

మొదటిసగు నీదశలో నమావేశ మగుచుండిన సభా
 చర్యలలోక్రమముగా అభివృద్ధిలక్షణములు కానవచ్చుచున్నవి.
 ప్రారంభమున కొంత కాలమువరకు సభల కార్యక్రమము
 ప్రచార సంబంధమైనదిగానుండెను. తరువాత, తీర్మానములు,
 వానిసంబంధమగు చర్చలుక్రమముగా హెచ్చుపొగినవి. తీర్మాన
 ముల విషయములుకూడ క్రమక్రమముగాకొత్తదశముచువ్య
 క్తపరచునవి యైనవి. మొదటనుండిన నిర్మాణ కార్యదృష్టి తరు
 వాత తగ్గిన లక్షణములు కానవచ్చును. ప్రజల కష్టనిష్ఠురముల
 కను, వాంఛలకును సంబంధించిన పరిపాలనా విషయములపైపు
 దృక్పథముమారుట ౧౩౩౭ సం॥పు సభలలోగోచరము కాసా
 గినది. మొత్తముమీద, ఉద్యమాభివృద్ధి లక్షణములు స్పష్ట
 ముగా కానవచ్చినవి.

వర్తకుల సహాయము

మరయ్యాంధోద్యమముయొక్క ప్రారంభమును, ఆంధ్ర
జన కేంద్రసంఘముయొక్క మొదటి సమావేశమునందు నిర్ణ
యింపబడిన కార్యప్రణాళికను పరిశీలన దృష్టితో చూచువారికి
ఈ యుద్యమము మనరాష్ట్రపు వర్తకుల సానుభూతినిపొంద
గల్గునని ఏమాత్రము లోచనాలదు. విద్యాధికులగు వారిని
మాత్రము ఇదియాకర్షించుననియు, ఆంధ్రవాఙ్మక ప్రపంచమును
ఈ రాష్ట్రమున విశాలపరచగలదనియు ఆశ కలుగును. ఇట్టి
స్థితిలో, వర్తకుల సహాయము దీనికి త్వరలోనే లభించుటయు,
తన్నూలమున నిది అచుకొనినంతకంటె ఎక్కువగా వ్యాప్తిగాం
చుటయు ఆశ్చర్యకరమని యొప్పుకొనక తప్పదు. మన దేశపు
ముఖ్యముగా తెలంగాణపు, వైశ్యసోదరులు, వర్తకులు, లాభము
లేని పనులలోగాని, చిక్కులకు కారణములగునని ఏమాత్ర
మైనను సరే అచుమానము లోచు కార్యములలోగాని, ప్రభు
త్వాధికారుల దృష్టికి వారిని గురిగా చేయగల వ్యవహారము
లలోగాని సాధారణముగా ప్రవేశింపసిద్ధపడరు. కనుక వారి
తోడ్పాటు, సహకారము, మన ఆంధోద్యమమునకు దొరికిన
దనగా, ఈమార్గమున నడుగుబెట్టుట వారికి ఎంత తప్పనిదిగా
దోచినదో మనమూహించవచ్చును. ఈకార్యమున ముందంజ
వేసిన గౌరవము సూర్యాపేట వర్తకులకును, వారి నీర్గమా

మనబెట్టిన (కీ.శే.) పువ్వాడ వేంకటప్పయ్యగారు మున్నగు స్థానిక కార్యకర్తలకును చెందుచున్నది. సూర్యాపేటలో వర్తక సంఘమేర్పడినతరువాత, నల్లగొండజిల్లాలోని వర్తకలండెట్టి ప్రబోధము కలిగినో, వారికి చాల కాలమునుండి కలుగుచున్న కష్టములు ఎట్లు సులభముగా తీరెనో ఇంతకుముందు తెలుపబడినది. నల్లగొండజిల్లా వర్తకుల యువాహరణము ఇతర జిల్లాలకును కొంతవరకు దారిచూపినది. ఆంధ్రోద్యమము యొక్క రెండవ దశయందు—ముఖ్యముగా మొరటి రైతు ఇంధ్రుహాసభలను సమావేశపరచుటయందు—వర్తకులు ఎట్టి ప్రధాన పాత్రమును వహించిరో, ఎట్లు వ్యయముల భరించిరో ఆరెండు మహాసభల నివేదికలు స్పష్టముచేయగలవు. ఆంధ్రోద్యమ వికాసమును సూక్ష్మముగా పరిశోధించువారి కీయంశము అత్యంత పూర్వముగా దోచగలదు! *

* నేటివరకు, ఆంధ్రోద్యమమునకు వర్తకులు తమ కృతజ్ఞతను తెల్పుట అనుభవసిద్ధము. ఈయంశము నల్లగొండజిల్లాకు ముఖ్యముగా వర్తించుచున్నది. ఇప్పటికి రెండేండ్లుముందు, గంధకర్త, నల్లగొండజిల్లాలోని యొక చిన్న గ్రామములోనుండి పోవుచు, అప్పట కనువడిన వైశ్య సోదరులతో వారి యోగక్షేమములను విచారించగా (తమతో మాట్లాడుచున్న వ్యక్తిఫలానివాడని తెలియకయే) తమగ్రామములలోని వైశ్యుల కష్టములన్నియు ఇరువదిపెండ్లకొండనే తొలగిపోయెననియు, అట్టికష్టములు

ఆ కాలమున తిప్పర్తి, సూర్యాపేట, మున్నగు కొన్ని కోట్ల రైతుసంఘములకూడ స్థాపితములైనవి. కాని అవి కుక్కవగావృద్ధికిరాలేదు. అందునకు కొన్ని కారణములు కాన చుచున్నవి. (౧) రైతులకు గల కష్టములు, చిక్కులు అపరిమితములుగానుండుట. (౨) గ్రామములలో వారికి ప్రమాణబుద్ధియు, ట్టుదలయు గల నాయకులు లేకపోవుట (ఒకటి రెండు రైతు సంఘములకు నాయకులయినవారు రైతులను ఎక్కువగా శ్రమ పెట్టి, తాము ఈ పేరున లాభము పొందెయుండుట మేమెరుగు సము.) (౩) రైతులలో చదువువచ్చినవారు లేకయుండుట త్యాగులు.

కార్యకర్తల వర్తనము.

ఈయుద్యమముయొక్క మొదటిదశయందు, ప్రారంభమునుండి తుదివరకు హెచ్చుతగ్గులులేకుండ, సమముగా వ్యక్తమైన లక్షణములు ఏవనగా:- కార్యకర్తలలో పరస్పరసహకార

లిగించిన ఉపకారము “ఆంధ్రసంఘము” వారిదనియు ఎంతోసంతోషమును, కృతజ్ఞతను, నిశ్చింతను వారు ప్రకటించిరి! ఇది గ్రంథకర్త కెంతటి సంతోషమును చేకూర్చెనో, చెప్పవలసిన వసలేదు! సంభాషణముగియగానే గ్రంథకర్త తనమార్గమున ప్రయాణము సాగించుకొనెను. తనను అచ్చటి వారి కరుకపరచలేదు!

సామరస్యవిశ్వాసములని చెప్పవచ్చును. ఒకరినాయకత్వమును తక్కినవారు హృదయపూర్వకముగా సంగీకరించుచుండుట, శక్తికొలది తోడ్పడుచుండుట శాసనవచ్చుచున్నది.

సద్భావప్రేరేతులు కానట్టి కొందరు, పత్రికాముఖమున ఆక్షేపణలు చేయగా, ముఖ్యకార్యకర్తలగువారు దీర్ఘములగు ప్రత్యుత్తరములతోను సమర్థనముతోను తమకాలమును, తమ శక్తులను వృధాపుచ్చక, ఉపేక్షించుటయో, సమాధానము చెప్పక తప్పదనుకొనుచోట్ల, నాల్గుమాటలలో ప్రత్యుత్తరము చెప్పి ఇట్టివిషయములలో ప్రతికలందు వివాదములు సాగించుట తమకిష్టములేదను భావమును ప్రకటించుటయో శాసనవచ్చును.*

* ఆ కాలమున ఉద్యమప్రచార కార్యచరణందు ఎక్కువగా పాల్గొనిన “నీలగిరి” వారపత్రికలో ఈ సంగతి చాలవరకు శాసనవచ్చును; చూడుడు: “నీలగిరి” పత్రిక ౯-౨-౧౩౩౪ ఫ. ౨౩-౨-౧౩౩౪, ౨౨-౨-౧౩౩౪; శ్రీ తూమాటి వేంకటరెడ్డిగారి వ్యాసమునకు ప్రత్యుత్తరము నీలగిరి పత్రిక ౯-౨-౧౩౩౬; శ్రీ రెడ్డిగారి లేఖ నీలగిరి పత్రిక ౩౦-౨-౧౩౩౯ ఫ. శ్రీ రెడ్డిగారి మరియొక లేఖ నీలగిరి పత్రిక ౩౦-౨-౧౩౩౯ ఫ. రెండు ఇంకను కలవు. వానిని వివరించుట గ్రంథవిస్తరమును గనుక వదిలితిమి.

ఈదశయందు కార్యకర్తలదృష్టి నిర్మాణకార్యములం దెక్కువగా విలగ్నమైయుండెనని యూహించుటకు ప్రబలకారణములు కానవచ్చుచున్నవి. *

“పైన పేర్కొనబడిన లక్షణములు ఉద్యమముయొక్క ఆరంభదశయందు ఉండుట సహజమే. ఉద్యమ వికాసము నొందిన కొలది వానిలో మార్పులు తప్పక కలుగుచుండును” అను సభిప్రాయము త్రోసివేయ దగినదికాదు.

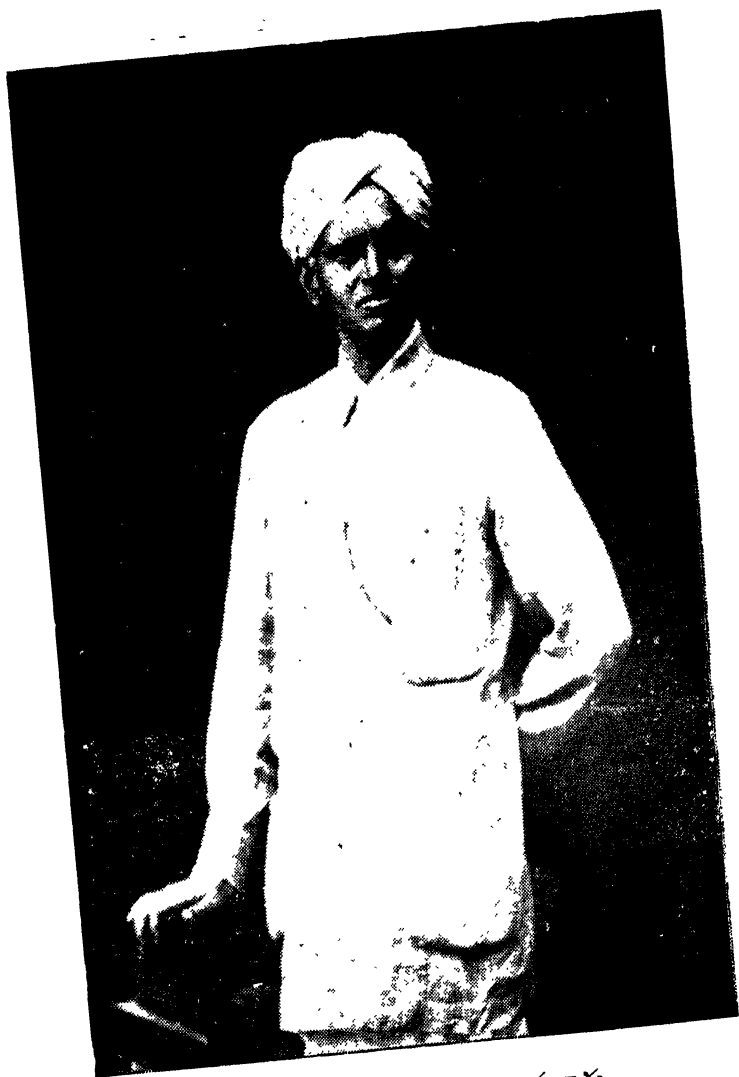
ఎట్లయిన నేమి, కార్యకర్తల ఆ దశయందలి వర్తనము ఆంధ్రోద్యమమునకు అప్పటి ప్రజల యామోదమును, కీర్తిని సంపాదించెను. ఉద్యమమును పై మెట్టునకు ఎక్కించుటయందు ఇది చాల తోడ్పడెననియు మన రాజ్యములోని ప్రత్యేక పరిస్థితులను బట్టి సంభవించగల చిక్కులను చాలవరకు తగ్గించె ననియు మాకు తోచుచున్నది.

‡ సులభమైన భాషలో అనేక లఘుపుస్తకములు వేలకొలది అయి పుట్టించి, వేలకొలది చౌకధరలకు విక్రయింపబడినవి. ఆంధ్రమున వక్తృత్వము వ్యాసరచనము, కథానికరచనము, బహుమానములద్వారా ప్రోత్సహింపబడినవి. విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రులగు ఆంధ్రులు గౌరవింపబడి ప్రత్యేక సభలలో ఆంధ్రమహాశయులవలన ప్రోత్సహింపబడిరి. వైద్యకాస్త్రము, నాస్తికాస్త్రముల నేర్పచుండిన హైదరాబాదు పాఠశాలలోను, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయముయొక్క బి.ఏ. ఇంటరు, మెట్రిక్ ఎచ్.ఎస్.ఎల్.సి.

ము గి ౦ పు.

౧౩౩౧ ఫ. లో అల్పారంభముగ, వెలువడిన ఈ ఆంధ్రోద్యమము, ఎనిమిదినంవత్సరములవరకు, అనగా, ౧౩౩౯ ఫ. లో సమావేశమైన ప్రథమ ఆంధ్రమహాసభ (జోగిపేట) వరకు మొదటిదశను పూర్తిచేసికొని, తరువాత, రెపడవదశలో ప్రవేశించినది. రెండవదశయొక్క వివరములు, (దైవ మనుగ్రహించినే) ఈ గ్రంథముయొక్క రెండవభాగమున, పాఠకుల యెదుటకు రాగలవు.

పరీక్షలలోనుండిరైల్వలగు ఉత్తమవిద్యార్థులు, బంగారు. వెండిపతకములతో బహుకరింపబడిరి. విద్యార్థులందు వ్యాయామపు పోటీలు పెట్టించి బహుమానములియ్యబడినవి. అమూల్యతములగు పుస్తకములను, తాళపత్ర గ్రంథములను సంపాదించి (శ్రీ లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలిద్వారా) కాపాడబడినవి. దేశమున వెడలిన తెలుగుపత్రికలకు చేతనైనంత సహాయము చేయుట జరిగినది. బయటినుండి ఈ రాష్ట్రమునకు దయచేసిన ఆంధ్ర ప్రముఖులను గౌరవించుటలో పాల్గొనబడినది. ఈపనులు, శక్తికిమించని ఉదార భావముతో నిర్వహించుట జరిగినది. ఈవిధముగా మొదటిదశ ఉద్యమదశలో ఆంధ్రసంస్కృతిని, ఆంధ్రసాహిత్యమును, భాషను ఈ రాజ్యమున కాపాడుటకై యత్నము జరిగినది.

పండిత ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారు.

శ్రీ జి.కొండ సరసింహారావుగారు.

శ్రీ కొమ్మవరపు సుబ్బారావుగారు.

అనుబంధము.

శ్రీ లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలి.

హైదరాబాదునందు ౧౯౨౧నవంబరు౧౨ శనివారము నాడు ఆంధ్రున సంఘము స్థాపితమయ్యెను. ఈ సంఘము నిజాం రాష్ట్రములోని ఆంధ్రచరిత్రసాధనములను సేకరించుట ప్రధాన కర్తవ్యముగా భావించెను. ఏతత్కార్య నిర్వహణమునకయి ఆంధ్రపరిశోధకసంఘము ఆంధ్రజనసంఘమున కుపసంఘముగా స్థాపితమయ్యెను. (౨౭-౧౨-౧౯౨౨) ఆంధ్రజనసంఘము ఈ పరిశోధక సంఘసంబంధము నదలుకొన్న తర్వాత ఆంధ్రపరిశోధక సంఘము స్వతంత్రమయి 'శ్రీ లక్ష్మణరాయ పరిశోధకమండలి' యను నామముతో వ్యవహరింప సాగెను. (౩-౪-౧౯౩౧).

ఈ సంఘపక్షమున శ్రీ శేషాద్రి రమణకవులు పర్యటనమునలిపి పెక్కు తాళపత్రగ్రంథములను, శాసన ప్రతిబింబములను సంపాదించియున్నారు. సేకరించిన శాసనములలోనుండి ౧౨౩ శాసనములకు నువ్వుచి "తెలంగాణా శాసనములు" అనుపేరుతో ఒక గొప్ప సంపుటము పోకటించియున్నాము. ఈ సంపుటము ఆంధ్రచరిత్రకు కొత్త వెలుగును ప్రసాదించినదని చరిత్రకారులు ప్రశంసించియున్నారు. తాళపత్రగ్రంథములలో పెక్కు అముద్రితములుకలవు. తాలాంకనందనీ పరిణయము,

శ్రీకృష్ణ శతానందీయము, చిలువపడిగరేని పేరణము, మధువాణి విలాసము అను వాటినిగూర్చి కార్యదర్శి పరిశోధించి విమర్శ వ్యాసములను వ్రాసియున్నాడు. పుస్తకముల పట్టిక ఆర్. కృష్ణమూర్తిగారి సహాయముతో సిద్ధము చేయబడినది. పరిశోధన పర్యటన నివేదికలు సిద్ధము చేయబడినది. కరపత్రములుప్రకటింప బడినవి.

మునగాల సంస్థానాధీశ్వరులగు శ్రీరాజానాయని వేంకటరంగారావు ఒహద్దరువారు మొదటినుండియు సేవండలి కధ్యక్షులుగానుండుచు రు. ౧౦౦-౦-౦ లు వార్షిక భృతిగా ధనహాయము చేసియున్నారు. మరియు “తెలంగాణ శాసనముల” ముద్రణవ్యయము లన్నియు శ్రీ రాజానారే భరించి తమ చరిత్రాభిమానమును బ్రకటించియున్నారు.

ఈ మండలిపక్షమున రు. ౨౪౦-౦-౧౫-౦ లు వ్యయమయినవి. శ్రీ మునగాల రాజాగారు, పింగిలి వేంకట్రామారెడ్డిగారు, రాజా రంగారావుగారు, పాపిరెడ్డిగారు, కొండా వేంకటరంగారెడ్డిగారు, రాజాప్రతాపగిరిగారు, బలవంతరెడ్డిగారు, కాళ్లూరి రాజేశ్వరరావుగారు, తుంగతుర్తి నరసింహారావుగారు, మాదిరాజు వేంకటేశ్వరరావుగారు, రాజగోపాలరెడ్డిగారు, మాడగటి హనుమంతరావుగారు, మారేమండ నరసింగరావుగారు,

రాజాబహద్దరు పిల్లైగారు, నాగబండికట్ట మల్లయ్యగారు, వైద్య భూషణ జనార్దనస్వామిగారు, కుంటల్లి రామారావుగారు, సచాశీవరెడ్డిగారు మాకుధనసహాయము చేసియున్నారు. కావున వారిని కృతజ్ఞతా పూర్వకముగ స్మరించుచున్నాము.

విజయనగర నామోజ్యపు కడపటి చక్రవర్తియగు రామరాయల పటము ఒక ఫారసీపుస్తకములో నున్నదనియు, అది పూనాలోని భారత ఇతిహాస సంశోధక మండలివారి గ్రంథాలయములో నున్నదనియు తెలిసెను కావున మా మండలి కోరికపై పూర్వము న్యాయమూర్తులుగా నుండి కీర్తిశేషులయిన పండిత కేశవరావుగారు కేయిరూపాయల ధరావతుపయి ఆ ఫారసీగ్రంథమును మాకు తెప్పించియిచ్చిరి. ఈ పుస్తకము సచిత్రమై, పద్యాత్మకమయిన చిన్న గ్రంథము. ఇందు రంగులతో మహమ్మదీయ నవాబుల పటములును, “రామరాజు యుద్ధమునకు వెడలుట” అను పటములు గలవు. నవాబుల దూషసాదృశ్యములు సరిగానున్నందుఁ జూచుటయును రామరాయల పటముగూడ సరియైనవి భావించి దానికి రు. ౫౭-౦-౦ లు వెచ్చించి, పిపులపటమును రంగులతో ప్రతి తీయించినాము. (౭-౫-౧౩౩౪ ఫ.) ఈ పటమిప్పుడు శ్రీ కృష్ణరాయాంధ్ర భాషానిలయ కుడ్యముల నలంకరించుచున్నది.

మద్రాసు హైకోర్టుప్రధానన్యాయాదీశులగు సర్. వేపా

రామేశం పంతులు బి.వ.బి ఎల్, గారును. మద్రాసు ఆర్ష శాఖా
 ధ్యక్షులగు సి. ఆర్. కృష్ణమాచార్యులుగారును, చిలుకూరివీర
 భద్రరావుగారును, డాక్టరుచూరేమండ రామారావు ఎం.ఎ.సి.
 ఎచ్.డి. గారును, మల్లంపల్లిసోమశేఖరశర్మగారును, హైదరాబా
 దుఆర్ష శాఖాధ్యక్షులగుమిస్టరు గులాంయజ్జానీగారును బ్రశంసిం
 చియున్నారు. చేసినది యల్పము; చేయవలసినది మిక్కుటము.
 మాయీ యుద్యమము నిరంకరాయముగ సాగుటకయి
 చరిత్రాభిమానుల యాదార్యమును అభిలషించుచున్నాము.
 ఇప్పుడు మాకు గల ధనసంపద పూజ్యము. మరి ముందీ పరిశో
 ధకరథము నడుచుటెట్లు? పదిమంది బుజాలు వేయవలదా?

౨౭-౧-౧౯౪౯.

ఆదిరాజు వీరభద్రరావు

కా ర్య ద ర్శి.

ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమాల

నియమములు

౧. ఈ గ్రంథమాలలో దేశచరిత్రలు, మహా పురుషుల జీవితములు, ప్రకృతి శాస్త్రములు, ఇతర విజ్ఞానాత్మక గ్రంథములు ప్రకటింప బడును.
౨. ఈ గ్రంథములన్నియు ప్రజా సాహిత్య సంబంధములుగా నుండి, సులభమైన వచనశైలిలో ఆకర్షణీయముగా ప్రకటింపబడును.
౩. గ్రంథములు పెద్దవిగా నుండక, వీలైనంత వరకు పరిమితమైన పుటలు కలిగి, అందరు గొనుటకు అందుబాటులో నుండులాగున ప్రకటింపబడును.
౪. ఈ గ్రంథమాలకు చందాలేదు. మానవత్రిక కాదు. గ్రంథము తయారుకాగానే చందాదారులకు వి. పి. గా పంపబడును.
౫. మా గ్రంథమాల ప్రచురణము లన్నియు గొనుటకు నొప్పు గొనువారు “శాశ్వతపు చందాదారు” లనబడుదురు.
౬. శాశ్వతపు చందాదారులు కాగోరువారు, తమ యామోదమును లిఖిత పూర్వకముగా తెలిపి ఒకరూపాయి ప్రవేశరుసుముగా చెల్లించవలెను.
౭. శాశ్వతపు చందాదారులకు మా గ్రంథమాల పుస్తకముల వెలలో నాల్గవభాగము తగ్గించి గ్రంథములు తయారుకాగానే వి. పి. గా పంపబడును. పోస్టుకర్పణలు చందాదారులే భరించవలయును.

౮. ఇంతవరకు ఆంధ్ర వాఙ్మయములో లేని గ్రంథములే ఇందు ప్రకటింపబడును. ఈ గ్రంథములలో విషయవర్ణనకు సంబంధించిన పటములు, గ్రంథకర్తల పటములు ఉండును.
౯. ఆంధ్రభాషకు పుష్టి కలిగించుటయు, ఆంధ్రులలో విజ్ఞానచంద్రికలను ప్రసరింపజేయుటయు మా యుద్దేశము. డబ్బు సేకరింపవలెనని మా యుద్దేశము కాదు.
౧౦. ఆంధ్ర భాషాభిమాను లందరును గ్రంథమాలకు శాశ్వతపు చందాదారులుగా చేరి, మా భాషా వ్యవసాయమునకు ప్రోత్సాహ మొనంగి, ఆంధ్ర సరస్వతీదేవి ఆరాధనమునందు పాల్గొని కృతకృత్యులు గావలయునని మా విజ్ఞాపన.

ఇదివరకు ప్రకటింపబడిన గ్రంథములు

౧. విస్మృత సామ్రాజ్యములు.

ఇదియొక చరిత్రగ్రంథము. నవలవలె మనోరంజకము నుండు కథాంశములతో నొప్పారుచున్నది. ఇందు కార్తికాచారి, బాబిలోనియా, అస్సీరియా యను ప్రాచీన సామ్రాజ్యముల చరిత్ర వర్ణింపబడినది.

ఈ సామ్రాజ్యములు నాలుగయిదు వేల సంవత్సరముల క్రిందట మిగుల వైభవదశలోనుండి కాలపురుషుని ప్రభావముగా పడిపోయినవి. చరిత్రకారుల అవిశ్రాంత పరిశోధన ఫలముగా వీటి అద్భుతకథనము బయటపడినది. ఇంగ్లీషులో పెక్కు ఉద్గ్రంథములను పరిశీలించి, ఈ సామ్రాజ్యముల త, శిల్పనంపద, మత విశ్వాసములు, ఆచారములు, విజ్ఞానములు

కౌర్యపరాక్రమములు మున్నగు పెక్కువిషయములను గూర్చి మనోహరముగా, అందరకర్థమగునట్లు ఈ గ్రంథము రచింపబడినది. ఆ కాలపు కళలు, దేశతలు మొదలగువానిని డెలుపు పటములు మంచి ఆర్టుపేపరుమీద ముద్రింపబడినవి కలవు. ప్రార్థనమున ప్రాచీనమానవుడు నాగరికత శిఖరారోహణమునకు ఎట్లు పరియత్నముచేసెనో చక్కగా వర్ణింపబడినది.

గ్రంథకర్త : శ్రీ ఖండవల్లి బాలేంద్ర శేఖరం, ఎం. ఏ. గారు.
పుటలు ౨౬౦. వెల చందాదారులకు రు ౨-౦-౦
ఇతరులకు. రు ౨-౧-౨-౦

౨. తెలంగాణ ఆంధ్రోద్యమము (మొదటిభాగము)

ఆంధ్రచంద్రికా గ్రంథమాలలో నిది రెండవకుసుమము. ఇది తెలంగాణములోని ఆంధ్రోద్యమమునకు సంబంధించిన చరిత్రగ్రంథము. ఇచ్చటి ఆంధ్రులు తాము ఆంధ్రులమను సంగతి నెరుంగక, సాఘికముగ, రాజకీయముగ, భాషా విషయముగ, వెనుకబడియున్న తరుణమున వారిని మేల్కొల్పిన పవిత్రోద్యమ చరిత్రమిది ఈ ఉద్యమ ప్రభావమున ఆంధ్రులకు రాజకీయముగ అస్తిత్వము లభించినది. ఆంధ్రప్రభావకు ప్రచండ ప్రోత్సాహము కలిగినది. ఆంధ్రసంఘమునకు గట్టి కట్టుదిట్టము లేర్పడినవి. ఇప్పటి వివిధోద్యమములయందు ఆంధ్రులు చూపుచున్న చైతన్యమునకు బీజములునాటి దోహదము కావించినదీ ఆంధ్రోద్యమమే.

ఈ ఆంధ్రోద్యమ రథమునకు బుజాలువేసిన మహానీయులకృషి చక్కగా వర్ణింపబడినది. వారిపటములును ముద్రింపబడినవి, అతిశయోక్తులులేకుండ, యథార్థ విషయములు మాత్రమే సప్రమాణములుగా వ్రాయబడినవి. ఈ గ్రంథమును ఆంధ్రులందరు చదివితీరవలయును.

గ్రంథకర్త : శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావుగారు.

పుటలు ౧౫౨.

వెల చందాదారులకు రు ౧-౪-౦

ఇతరులకు ౨-౦-౦

3. ఆంధ్రసాహిత్య చరిత్ర సంగ్రహము

(మొదటి భాగము)

అతి పురాతన కాలమునుండి క్రీ. శ. ౧౫౦౦ వరకు మన మాతృభాషయగు నాంధ్రమున, సాహిత్యము పొందిన వివిధదశలు ఈ గ్రంథమున చక్కగ విశదీకరింపబడినవి. ఏతద్గ్రంథ ప్రోత్సేకత్వము, ఏతద్గ్రంథకర్త ప్రతిభ ఆంధ్రలోక ప్రశంసను పొందదగియున్నవి. ఇందభివర్ణితములైన కళాక్షేత్రములప్రశంస, పంచవాఙ్మయ విన్యాసము, తెలంగాణకవుల యుదంతము, ఆంధ్రకవయిత్రుల ముచ్చట, చారిత్రక కావ్యముల ధోరణి, యక్షగానముల సంవిధానము, శతక వాఙ్మయపు రీతులు, గేయ వాఙ్మయ సౌందర్యము, ఇత్యాది ప్రకరణములు ఆంధ్ర వాఙ్మయముయొక్క వైశాల్యమును, శాఖలను, అభిరుచు

లను, గాంభీర్యమును, శోభను ప్రకాశమానము గావించుటకు ఎంతయు తోడ్పడుచున్నవి. శైలి మృదుమధురముగ, ఇంపై యలరారుచున్నది. ఆంధ్రజనులు ఇందలి సాహిత్య చరిత్రా మృతమును గోలి యానందింతురుగాక!

గ్రంథకర్త : ఆచార్య, ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజము, ఎం.ఎ. గారు.

పుటలు 32౫.

వెల చందాదారులకు రు ౨-౨-౦

ఇతరులకు

రు 3-౦-౦

శాశ్వతపు సభ్యుల దరఖాస్తుఫారము.

ఆంధ్రచంద్రికా గ్రంథమాల

మ. రా. శ్రీ కార్యదర్శిగారు; హైదరాబాదు.

నేను మీ గ్రంథమాలలో ప్రచురింపబడు గ్రంథములు సన్నిటిని కొనుట కంగీకరించుచు చందాదారుడనుగా చెల్లించుచున్నాను. నాకుపుస్తకములు అందజేయుచుండగలరు.

పేరు	...	...	...	...
చిరునామా	...	...	...	...
(టప్ప)	...	...	...	...
తేది	...	జిల్లా	...	...

గ్రంథములు.

(౧) వైజ్ఞానికుల జీవితములు :

గ్రంథకర్త : బి. వి. రమణారావుగారు, ఎం. ఎస్సి.

(౨) రాజకీయ పరిజ్ఞానము :

గ్రంథకర్త : డాక్టరు, మారేమండ రామారావుగారు,
ఎం. ఏ., పి. ఎచ్. డి

(౩) పౌరధర్మములు :

గ్రంథకర్త : డాక్టరు, రాంపల్లి విశ్వేశ్వరరావుగారు,
ఎం. ఏ., బి. టి., పి. ఎచ్. డి.

(౪) మాదవమంత్రీ :

గ్రంథకర్త : భూపాలరావుగారు, ఎం. ఏ,

(౫) తెలంగాణా ఆంధ్రోద్యమము (రెండవభాగము) :

గ్రంథకర్త : మాడపాటి హనుమంతరావుగారు.

(౬) రోమక సామ్రాజ్యచరిత్ర :

గ్రంథకర్త : నూకల నరేంద్రమరెడ్డిగారు, ఎం. ఏ.

ఆంధ్రసాహిత్య చరిత్ర (రెండవభాగము) :

గ్రంథకర్త : ఆచార్యులు, ఖండపల్లి లక్ష్మీరంజనముగారు
ఎం. ఏ.

“ఆంధ్రకుటీరము”

సుల్తాన్ బజారు,
మైద్రాబాదు-దక్కన్
౧౫-౧౧-౧౯౪౯.

మేనేజరు,
ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమాల.

